

25 februarie 2016

CJG nr. 24

**Raport
la proiectul de lege cu privire la Procuratură**

(nr. 202 din 18.05.2015, lectura II)

Comisia juridică, numiri și imunități a examinat proiectul de lege nr. 202 din 18.05.2015 cu privire la Procuratură pentru lectura a doua, inițiativă legislativă a Guvernului Republicii Moldova, și comunică următoarele.

Proiectul de lege propune instituirea domeniului penal ca domeniu de competență fundamental al Procuraturii, competența în procedurile civile, pentru Procuratură, păstrându-se doar în cauzele ce derivă dintr-o cauză penală.

De asemenea se propune optimizarea structurii Procuraturii. Astfel, proiectul de lege stabilește că sistemul Procuraturii va fi format din Procuratura Generală, procuraturile specializate și procuraturile teritoriale. Procuraturile specializate vor fi două la număr: Procuratura Anticorupție și Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale. În acest sens, conceptual este exclusă menținerea procuraturilor militare, procuraturii de transport și procuraturilor de nivelul curții de apel.

Referitor la ierarhia procurorilor, proiectul de lege conține reglementări care stabilesc existența unui singur grad de superioritate procesuală a procurorilor, indicându-se exact care procuror este ierarhic superior.

Totodată, sunt prevăzute noi mecanisme de selecție, carieră și evaluare a procurorilor, instituindu-se condiții clare de admitere în profesie și temeieri exhaustive de demitere din funcție a procurorului.

Un alt element novator al proiectul de lege ține de bugetul Consiliului Superior al Procurorilor, care se propune a fi un buget separat de bugetul Procuraturii.

Comisia juridică menționează că proiectul de lege a fost votat de către Parlament în prima lectură, la data de 29.05.2015. La pregătirea proiectului pentru lectura a doua, Comisia a examinat amendamentele deputaților și avizele Direcției

generale juridice, a comisiilor permanente ale Parlamentului precum și propunerile înaintate de alți subiecți interesați.

Totodată, înainte de examinarea proiectului de lege în lectura a doua de către Parlament în adresa Comisiei juridice au fost prezentate o serie de amendamente suplimentare, care au drept scop perfecționarea reglementărilor din proiect. Comisia juridică a examinat amendamentele și s-a expus asupra acestora în cadrul ședinței din 23 februarie 2016. Decizia membrilor Comisiei asupra amendamentelor se conține în sinteza suplimentară, care este parte componentă a raportului.

În rezultatul dezbaterilor asupra proiectului de lege, membrii Comisiei juridice, numiri și imunități, au decis cu majoritatea voturilor să propună Parlamentului proiectul de lege nr. 202 din 18.05.2015 cu privire la Procuratură spre examinare și adoptare în lectura a doua, varianta redactată a proiectului fiind anexată la prezentul raport.

Raisa APOLSCHII,
Președintele Comisiei

**Sinteza suplimentară a amendamentelor
la proiectul de lege cu privire la Procuratură
(nr. 202 din 18.05.2015, lectura II)**

Nr	Reglementări din proiectul de lege nr. 202 prin care se propun modificări și completări	Amendamente	Argumentare	Decizia Comisiei
1	<p>Articolul 3. Principiile de organizare și de activitate a Procuraturii și a procurorului</p> <p>(4) Procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.</p>	<p>La art.3, alin.(4) după cuvîntul „legalității” se completează cu cuvîntul „imparțialității”.</p> <p>Iurie CAZACU, deputat în Parlament</p> <p>Art.3 se completează cu un nou alineat (7) care va avea următorul conținut: „(7) Procurorul este obligat ca, prin întreaga sa activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul de etică a procurorului și să participe la formarea profesională continuă.”</p> <p>Anatolie ZAGORODNÎI, deputat în Parlament</p>	<p>Procurorul are obligația să-și exercite atribuțiile cu obiectivitate, indiferent de calitatea persoanei cercetate sau de apartenența sa socială politică. Mai mult ca atât, În art. 67 alin. 2 din proiectul de lege se prevede că „Consiliul Superior al Procurorilor este garantul independenței și <i>imparțialității procurorilor</i>”. În acest context considerăm necesară menționarea expresă, în aliniatul vizat, și a principiului imparțialității.</p> <p>Considerăm necesar ca la acest articolul care prevede principiile de organizare și activitate a Procuraturii și a procurorului să fie operată completarea care relevă asigurarea supremației legii, imperativul respectării de procurori a drepturilor și libertăților persoanelor, asigurarea unui tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora.</p>	<p style="text-align: center;">Se acceptă</p> <p style="text-align: center;">Se acceptă</p>

2	<p>Articolul 6. Drepturile și obligațiile procurorului</p> <p>(3) Procurorul este obligat:</p> <p>.....</p> <p>e) să își perfecționeze în mod continuu abilitățile profesionale;</p> <p>f) să depună, în condițiile legii, declarația cu privire la venituri și proprietate și declarația de interese personale;</p> <p>g) să informeze procurorul ierarhic superior despre indicațiile sau solicitările efectuate cu încălcarea legii, precum și despre un conflict de interese existent sau un conflict de interese ce poate să apară;</p> <p>.....</p>	<p>După lit.e) alin.(3), art.6 se completează cu lit.f) (cu redenumirea corespunzătoare a celorlalte litere), care va avea următorul conținut:</p> <p>„f) să depună, anual, o declarație pe propria răspundere, din care să rezulte că nu este ofițer de investigații, inclusiv sub acoperire, informator sau colaborator al organului care exercită activitate specială de investigații;”.</p> <p>Igor VREMEA, deputat în Parlament</p>	<p>În art. 15, alin (2), lit. e) din proiectul de lege, se prevede că procurorul nu are dreptul „să fie ofițer de investigații, inclusiv sub acoperire, informator sau colaborator al organului care exercită activitate specială de investigații”, de aceea, pe lângă obligațiile de depunere a declarației cu privire la venituri și proprietate și declarației de interese personale, considerăm necesar să se prevadă și obligația depunerii anuale a declarației pe propria răspundere referitoare la interdicția specificată la art. 15, alin (2), lit. e) din proiectul de lege.</p>	<p>Se acceptă</p>
3	<p>Articolul 8. Procuratura Generală</p> <p>(3) Procuratura Generală are următoarele atribuții:</p> <p>a) conduce, controlează, organizează și coordonează activitatea procuraturilor specializate și a celor teritoriale;</p> <p>b) la decizia Procurorului General, conduce și exercită urmărirea penală, reprezintă învinuirea în instanța de judecată în cauzele de importanță deosebită;</p>	<p>La art.8, alin.(3), lit.b) cuvântul: „cauzele” se substituie cu „cauze”.</p> <p>Iurie CAZACU, deputat în Parlament</p>		<p>Se acceptă</p>

4	<p>Articolul 9. Procuraturile specializate</p> <p>(1) Procuraturile specializate activează în anumite domenii speciale și își exercită atribuțiile pe întreg teritoriul Republicii Moldova. În sistemul Procuraturii activează Procuratura Anticorupție și Procuratura pentru Cauze Speciale. În caz de necesitate, prin lege, pot fi create și alte procuraturi specializate.</p>	<p>La art.9 alin.(1) propoziția a doua, după cuvintele „și Procuratura pentru” se completează cu cuvintele „Combaterea Criminalității Organizate și”.</p> <p>Serghei SÎRBU, deputat în Parlament</p>	<p>Amendamentele respective au fost propuse și anterior, însă au fost respinse fără argumentare corespunzătoare și fără a ține cont de necesitatea luării în considerație a următoarelor aspecte.</p> <p>Fenomenul criminalității organizate este unul deosebit de periculos, cuprinde un spectru vast de infracțiuni, nu doar cele săvârșite de un ”grup criminal”, în accepțiune clasică. Combaterea acestor tipuri de crime implică necesitatea creării unor structuri specializate, dotate, instruite și independente. Crearea structurilor specializate reiese din Recomandarea (2000) 19 a Comitetului de Miniștri al Statelor Membre „Privind rolul urmăririi penale în sistemul de justiție penală” adoptată la 06.10.2000, pct. 8) potrivit căruia, specializarea procurorilor publici, în special pe domeniul de crimă organizată, ar trebui privită ca o prioritate, inclusiv crearea echipelor multidisciplinare în cadrul cărora, specialiști să asiste procurorii în desfășurarea activității lor.</p> <p>Concepția de reformă a Procuraturii, aprobată prin Legea nr.122 din 03.07.2014 consideră ca oportună a pune existența <u>procuraturii pentru combaterea crimei organizate</u>.</p> <p>Asemenea modele de procuraturi specializate, întărite cu ofițeri detașați și experți – constituie practici rezultative (modelul DIICOT - România) și contribuie la implementarea conceptului de <i>task-force</i>, recomandat pentru implementare inclusiv în acte și angajamente internaționale.</p>	Se acceptă
5	<p>Articolul 9. Procuraturile specializate</p>	<p>Art. 9 se completează cu un alineat nou, care va avea următoarea redacție:</p> <p>„(2) Atribuțiile, competența, organizarea și funcționarea procuraturilor specializate sînt reglementate prin legi speciale, legislația procesual-penală și regulamentele</p>	<p>Noua Lege cu privire la Procuratură conține norme generale referitoare la activitatea procuraturilor specializate, fiind o lege-cadru. În același timp, o lege-cadru nu poate să prevadă foarte multe aspecte legate de formarea, organizarea, competența, structura, modul de</p>	Se acceptă

		<p>proprii de activitate.”.</p> <p>Serghei SÎRBU, deputat în Parlament</p>	<p>funcționare a procuraturilor specializate în combaterea celor două fenomene nocive.</p> <p>Reglementarea prin legi aparte este necesară pentru a asigura un grad mai mare de independență respectivelor structuri, o autonomie funcțională și administrativă specială, ceea ce va contribui la sporirea eficienței combaterii fenomenelor corupției și crimei organizate.</p> <p>Reglementările speciale vor reduce din posibilitatea intervențiilor arbitrare în activitatea structurilor respective, inclusiv sub aspect ierarhic, financiar, administrativ, dar și legislativ-normativ.</p> <p>Experiența funcționării DNA și DIICOT România denotă că asigurarea unor reglementări speciale contribuie la asigurarea unei funcționalități sporite.</p> <p>Asupra necesității includerii unor norme speciale vizînd funcționarea Procuraturii Anticorupție se menționează și în Studiul efectuat în cadrul proiectului UE “Susținerea investigațiilor preliminare, urmării penale și apărării”.</p>	
6	<p>Articolul 9. Procuraturile specializate</p> <p>(2) Procuratura specializată este condusă de către procurorul-șef și de adjunctul ori, după caz, adjunctii acestuia conform competențelor stabilite de procurorul-șef al procuraturii. În cadrul procuraturii specializate pot fi constituite subdiviziuni și aceasta poate avea oficii teritoriale sau reprezentanți în teritoriu.</p>	<p>La art. 9, alin. (2) devine alin. (3) și se expune în următoarea redacție:</p> <p>„(3) Procuratura specializată este condusă de către procurorul-șef, asimilat adjunctului Procurorului General, ajutat de adjunctul ori, după caz, adjunctii acestuia, asimilat procurorului șef al subdiviziunilor Procuraturii Generale. În cadrul procuraturii specializate pot fi constituite subdiviziuni și aceasta poate avea oficii teritoriale sau reprezentanți în teritoriu.”</p> <p>Serghei SÎRBU, deputat în Parlament</p>	<p>Procuraturile specializate necesită un grad sporit de independență și autonomie, astfel ca intervențiile ierarhice să fie minimizezate, iar responsabilitatea să nu fie diluată. Corespunzător, conducătorii respectivelor structuri trebuie să aibă un statut mai înalt în ierarhia Procuraturii, iar controlul activității acestora să se realizeze doar de Procurorul general sau procurori desemnați special de acesta.</p> <p>Modelul respectiv este aplicat în cazul DNA și DIICOT Romania, dovedindu-se a fi eficient și recomandat pentru aplicare.</p>	Se acceptă

7	<p>Articolul 9. Procuraturile specializate</p> <p>(3) Procuratura Anticorupție este specializată în combaterea infracțiunilor de corupție, a actelor conexe actelor de corupție și are următoarele atribuții specifice:</p> <p>a) exercită urmărirea penală în cauzele date în competența sa, conform Codului de procedură penală;</p>	<p>La art. 9, alin.(3) devine alin.(4), iar la lit.a) sintagma „Codului de procedură penală”, se substituie cu sintagma „legislației procesual-penale”.</p> <p>Roman BOȚAN, deputat în Parlament</p>	<p>Modificarea are caracter tehnic redacțional, nu schimbă esența textului.</p>	<p>Se acceptă</p>
8	<p>Articolul 9. Procuraturile specializate</p> <p>(4) Procuratura pentru Cauze Speciale este specializată în combaterea criminalității organizate, a terorismului și a torturii. Procuratura pentru Cauze Speciale are următoarele atribuții specifice:</p> <p>a) exercită urmărirea penală în cauzele privind infracțiunile de tortură, infracțiunile cu caracter terorist și în cele privind infracțiunile săvârșite de o organizație criminală;</p>	<p>La art. 9, alin. (4) lit. a) care devine alin. (5) lit. a) se expune în următoarea redacție:</p> <p>(5) Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale este specializată în combaterea criminalității organizate, a terorismului și a torturii și are următoarele atribuții specifice:</p> <p>a) exercită urmărirea penală în cauzele privind infracțiunile de tortură, infracțiunile cu caracter terorist și în cele privind infracțiunile săvârșite de o organizație criminală, precum și în alte cauze date în competența ei prin lege;</p> <p>Serghei SÎRBU, deputat în Parlament</p>	<p>Textul actual din proiect limitează competențele structurii respective doar la investigarea infracțiunilor de tortură, cu caracter terorist și săvârșite de o organizație criminală.</p> <p>În același timp, conceptul de criminalitate organizată cuprinde un spectru complex de infracțiuni și fenomene, care nu sunt acoperite de structuri specializate: trafic de persoane, trafic de droguri, armament, substanțe interzise, infracțiuni cibernetice, contra securității, contrabandă, infracțiuni din domeniul financiar-fiscal etc.</p> <p>Urmează ca prin legea specială și prin modificarea legislației procesual-penale să se stabilească toate tipurile de infracțiuni care vor fi de competența structurii specializate, asigurând astfel și evitarea dublării de competențe, situații care se atestă în prezent.</p>	<p>Se acceptă</p>
9	<p>Articolul 9. Procuraturile specializate</p> <p>(5) În cadrul procuraturilor specializate activează constant specialiști, ofițeri de urmărire penală și ofițeri de investigații</p>	<p>La art. 9 alin. (5) devine alin. (6) și se expune în următoarea redacție:</p> <p>„(6) În cadrul procuraturilor specializate activează constant ofițeri de urmărire penală și specialiști care se subordonează funcțional procurorului-șef al procuraturii specializate. Ofițerii de urmărire penală și</p>	<p>Modificările propuse au în mare parte caracter redacțional și de precizare. În același timp, se consideră oportună păstrarea ofițerilor de investigații în cadrul structurilor operative, pentru a asigura caracterul obiectiv al investigațiilor și neimplicarea procurorilor în gestionarea activităților specifice, cu caracter</p>	<p>Se acceptă</p>

	<p>care se subordonează funcțional procurorului-șef al procuraturii specializate. Ofițerii de urmărire penală și ofițerii de investigații se detașează de la alte instituții pentru o perioadă de până la 5 ani și se selectează în mod individual, pe baza unor criterii stabilite de Regulamentul Procuraturii, de către procurorul-șef al procuraturii specializate. Detașarea se face prin ordinul Procurorului General, cu acordul conducătorului instituției în care activează persoana detașată. Salarizarea ofițerilor de urmărire penală și a ofițerilor de investigații se face din bugetul instituției de la care aceștia sînt detașați.</p>	<p>specialiștii sunt selectați în mod individual de către procurorul-șef al procuraturii specializate și se detașează de la alte instituții pentru o perioadă de pînă la 5 ani, care poate fi reînnoită pe același termen. Detașarea se face prin ordinul Procurorului General, cu avizul conducătorului instituției în care activează persoana detașată. Salarizarea ofițerilor de urmărire penală și a specialiștilor detașați se face din bugetul Procuraturii, în condițiile legislației speciale”.</p> <p>Serghei SÎRBU, deputat în Parlament</p>	<p>secret, de investigații speciale.</p> <p>Activitatea de investigații presupune mai multe activități în afara procesului penal propriu-zis și conține o multitudine de elemente specifice, care nu pot fi gestionate de procurori, a căror competență se circumscrie urmăririi penale.</p> <p>Totodată, se propune ca salarizarea respectivului personal detașat să se facă din bugetul Procuraturii, excluzînd astfel pîrghiile de control și influență administrativă a conducătorilor instituțiilor de la care vor fi detașați ofițerii de urmărire penală și specialiștii. Asupra modificărilor respective se menționează și în Studiul efectuat în cadrul proiectului UE “Susținerea investigațiilor preliminare, urmăririi penale și apărării”.</p>	
10	<p>Articolul 10. Procuraturile teritoriale</p> <p>(2) Procuratura UTA Găgăuzia este o procuratură teritorială și își exercită atribuțiile în teritoriul unității teritoriale autonome Găgăuzia.</p>	<p>La art. 10 alin. (2) se expune în următoarea redacție:</p> <p>„(2) Procuratura unității teritoriale autonome Găgăuzia (în continuare UTA Găgăuzia) este o procuratură teritorială ce își exercită atribuțiile în teritoriul unității teritoriale autonome respective”.</p> <p>Serghei SÎRBU, deputat în Parlament</p>	<p>Modificarea are caracter tehnico-redacțional.</p>	<p>Se acceptă</p>
11	<p>Articolul 11. Atribuțiile Procurorului General</p> <p>(1) Procurorul General are următoarele atribuții:</p> <p>.....</p> <p>e) aprobă Regulamentul Procuraturii;</p>	<p>La art. 11 alin. (1) lit. e) se completează cu sintagma „care se publică în Monitorul Oficial;”</p> <p>Serghei SÎRBU, deputat în Parlament</p>		<p>Se acceptă</p>

12	<p>Articolul 11. Atribuțiile Procurorului General (3) Procurorul General prezintă Parlamentului anual, pînă în data de 31 martie a anului în curs, un raport despre activitatea Procuraturii în anul precedent. Raportul se audiază în plenul Parlamentului. Raportul Procurorului General se transmite Președintelui Republicii și Guvernului, este făcut public și se plasează pe pagina web a Procuraturii Generale.</p>	<p>La art. 11 alin. (3) se expune în următoarea redacție: „(3) Procurorul General prezintă Parlamentului anual, pînă în data de 31 martie a anului în curs, un raport despre activitatea Procuraturii în anul precedent. Raportul se audiază în plenul Parlamentului, este făcut public și se plasează pe pagina web oficială a Procuraturii Generale”.</p> <p>Anatolie ZAGORODNÎI, deputat în Parlament</p>	<p>Modificarea are caracter tehnico-redacțional. Necesitatea prevederii exprese a prezentării unor rapoarte către structurile executive (Președintele și Guvernul RM) nu este argumentată, atîta timp cît respectivele rapoarte sunt publice.</p>	
13	<p>Articolul 13. Ierarhia procesuală a procurorilor (2) Procurorul ierarhic superior nemijlocit exercită următoarele atribuții: a) solicită organelor care au competențe legale în descoperirea și urmărirea infracțiunilor, precum și în exercitarea activității speciale de investigații, delegarea sau detașarea de persoane specializate în domeniu pentru a îndeplini, sub directa conducere și sub controlul nemijlocit al procurorilor, actele procesuale prevăzute de lege;</p>	<p>La art. 13 alin. (2) lit. a) cuvintele „delegarea sau detașarea” se substituie cu sintagma „desemnarea”.</p> <p>Igor VREMEA, deputat în Parlament</p>	<p>Modificarea are caracter tehnico-redacțional, elimină confuziile dintre noțiunile respective.</p>	<p>Se acceptă</p>

14	<p>Articolul 14. Incompatibilități</p> <p>(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), procurorul poate desfășura activități didactice, de creație, științifice și sportive. Regulile privind cumulul funcției cu aceste activități se stabilesc de către Consiliul Superior al Procurorilor.</p> <p>(3) Procurorul poate obține venituri din proprietatea imobiliară, din proprietatea intelectuală, din bani, acțiuni sau cote sociale.</p>	<p>La art. 14, alin. (2) cuvintele „ , de creație,” se substituie cu cuvântul „și”, iar cuvintele „și sportive” se exclud.</p> <p>La art. 14, alin. (3) se exclude.</p> <p>Roman BOȚAN, deputat în Parlament</p>	<p>Considerăm că, procurorul poate desfășura doar activități științifice și didactice și mai „poate fi membru a unor comisii de examinare sau de întocmire a proiectelor de acte normative”. În acest sens putem face referire la art. 125 alin. (4) din Constituția R. Moldova, care prevede că: „Funcția de procuror este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția activității didactice și științifice.” Considerăm că și procurorii, în virtutea statutului pe care îl au, nu trebuie să exercite alte activități decât cele prevăzute.</p> <p>Activitățile prevăzute în art. 14, alin. (3) nu sunt specifice statutului de procuror, de aceea propunem excluderea aliniatului în cauză</p>	<p>Se acceptă</p>
15	<p>Articolul 16. Ținuta vestimentară</p> <p>(3) Modelul mantiei și însemnele distinctive se stabilesc de Regulamentul Procuraturii.</p>	<p>La art. 16 alin. (3) cuvintele „de Regulamentul Procuraturii” se substituie cu sintagma „prin regulament aprobat de Consiliul Superior al Procurorilor”.</p> <p>Roman BOȚAN, deputat în Parlament</p>	<p>Nu este necesară includerea în Regulamentul Procuraturii a unor aspecte tehnice, legate de modelul, semnele distinctive și modul de purtare de către procurori a mantiei, în procesele judiciare. Pentru respectivele aspecte pot fi elaborate și aprobate reglementări aparte.</p>	<p>Se acceptă</p>
16	<p>Articolul 17. Numirea în funcția de Procuror General</p> <p>(1) Pentru funcția de Procuror General poate candida persoana care întrunește următoarele condiții:</p> <p>a) are o experiență profesională de cel puțin 10 ani în domeniul dreptului, dintre care cel puțin 5 ani în funcția de procuror;</p> <p>b) îndeplinește condițiile</p>	<p>La art.17, alin.(1) se completează cu lit.e) avînd următorul conținut:</p> <p>„e) în ultimele 6 luni nu a deținut calitatea de membru al Consiliului Superior al Procurorilor.”</p> <p>Anatolie ZAGORODNÎI, deputat în Parlament</p>	<p>În conformitate cu alin. 133 din <i>Avizul comun</i> și art. 7 alin. 19 din capitolul D „Recomandări neluate în considerare” din <i>Comentariile DpDO a CE</i>, se recomandă împiedicarea membrilor Consiliului Superior al Procurorilor sa devină, pentru o anumită perioadă candidați la numirea în funcția de Procuror General. Considerăm oportună prevederea unei asemenea interdicții pentru candidații la funcția de Procuror General, conform amendamentului.</p>	<p>Se acceptă</p>

	<p>prevăzute la art. 20 alin. (1) lit. a), b), c), d), f), g) și h); c) are calități manageriale; d) în ultimii 3 ani pînă la anunțarea concursului nu a fost membru și/sau nu a desfășurat activități cu caracter politic în cadrul unui partid politic sau al unei organizații social-politice.</p>			
17	<p>Articolul 17. Numirea în funcția de Procuror General (5) Informația privind inițierea și desfășurarea concursului se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și pe paginile web ale Procuraturii Generale și Consiliului Superior al Procurorilor, cu cel puțin o lună înainte de data-limită de depunere a dosarelor.</p>	<p>La art. 17 alin. (5) sintagma „în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și” se exclude</p> <p>Serghei SÎRBU, deputat în Parlament</p>	<p>Publicarea actelor oficiale este supusă unui regim special, iar reglementările în domeniu nu prevăd că actele Procuraturii sunt publicate în Monitorul Oficial. În condițiile dezvoltării tehnologiilor informaționale și obligativității deținerii paginilor web oficiale, necesitatea publicării unor regulamente în buletine oficiale nu este inerentă și nu poate constitui o obligație.</p>	Se acceptă
18	<p>Articolul 17. Numirea în funcția de Procuror General (6) Dosarul de participare la concurs, care cuprinde actele indicate la art. 22 alin. (2) lit. a), b), c), e), f) și g) și scrisoarea de motivare, se depune la Consiliul Superior al Procurorilor și se înregistrează în modul stabilit. Dosarele incomplete sau depuse după expirarea termenului-limită nu se examinează.</p>	<p>La art. 17 alin. (6) lit. a) sintagma „și scrisoarea de motivare” se substituie cu sintagma: „,scrisoarea de motivare și conceptul de management și dezvoltare instituțională.”</p> <p>Iurie CAZACU, deputat în Parlament</p>	<p>Se propune completarea listei de acte pe care urmează să le elaboreze și prezinte candidatul la funcția de Procuror General, asigurînd astfel o reglementare mai complexă și modernă asupra aspectului respectiv, care va permite o evaluare mai complexă a viziunilor și competențelor candidatului la funcție.</p>	Se acceptă

19	<p>Articolul 32. Formarea profesională continuă a procurorului</p> <p>(3) Procurorii participă, cel puțin 40 de ore anual, la programe de formare profesională continuă organizate de Institutul Național al Justiției, precum și la programe organizate de alte instituții de învățământ superior din țară sau din străinătate, ori la alte forme de perfecționare profesională.</p>	<p>La art. 32 alin. (3) sintagma „ precum și” după Institutul Național al Justiției se exclude, după cuvântul „străinătate” virgula se exclude.</p> <p>Roman BOȚAN, deputat în Parlament</p>	<p>Modificarea are caracter tehnico-redacțional, exclude eventuale confuzii sau interpretări referitoare la numărul de ore obligatoriu pentru instruire.</p>	<p>Se acceptă</p>
20	<p>Articolul 38. Abaterile disciplinare</p> <p>Constituie abatere disciplinară:</p> <p>a) îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu;</p> <p>b) neaplicarea sau aplicarea necorespunzătoare a legislației, dacă acest lucru nu este justificat de schimbarea practicii de aplicare a normelor stabilite în sistemul de drept;</p> <p>c) imixtiunea ilegală în activitatea unui alt procuror sau intervențiile de orice natură pe lângă autorități, instituții sau funcționari pentru soluționarea oricărei chestiuni;</p> <p>d) încălcarea gravă a legii;</p> <p>e) atitudinea nedemnă, manifestări sau mod de viață care aduc atingere onoarei, integrității, probității profesionale,</p>	<p>Art. 38 se completează cu o literă d) cu următorul conținut:</p> <p>d) împiedicarea intenționată a activității Inspecției procurorilor, prin orice mijloace;</p> <p>Serghei SÎRBU, deputat în Parlament</p>	<p>În alin. 119 din <i>Avizul comun</i> și art. 6 alin. 8 din capitolul C „Modificări incomplete” din <i>Comentariile DpDO a CE</i>, să specifică necesitatea perfecționării și clarificării domeniului abaterilor disciplinare.</p>	<p>Se acceptă</p>

	prestigiului Procuraturii sau care încalcă Codul de etică al procurorilor.			
21	Articolul 52. Inspecția procurorilor (5) Inspecția procurorilor este condusă de către un inspector-șef și este subordonată direct Procurorului General. Structura și atribuțiile Inspecției procurorilor sînt stabilite prin regulament aprobat de Procurorul General și care se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.	La art. 52 alin. (5) sintagma „în Monitorul Oficial al Republicii Moldova” se substituie cu sintagma „pe pagina web oficială a Procuraturii Generale”. Serghei SÎRBU, deputat în Parlament	Publicarea actelor oficiale este supusă unui regim special, iar reglementările în domeniu nu prevăd că actele Procuraturii sunt publicate în Monitorul Oficial. În condițiile dezvoltării tehnologiilor informaționale și obligativității deținerii paginilor web oficiale, necesitatea publicării unor regulamente în buletine oficiale nu este inerentă și nu poate constitui o obligație.	Se acceptă
22	Articolul 52. Inspecția procurorilor (6) Inspecția procurorilor are următoarele competențe:	La art. 52 alin. (6) după lit.e), se completează cu o nouă lit. f) care va avea următorul conținut: f) exercită alte atribuții, conform legislației și regulamentelor de activitate. Iurie CAZACU, deputat în Parlament	Modificarea are caracter tehnico-redacțional și va asigura o adaptare corespunzătoare a activității Inspecției Procurorilor la necesitățile curente, la schimbările care se produc, acordînd posibilități mai largi de manifestare și acțiune.	Se acceptă
23	Articolul 52. Inspecția procurorilor	Art. 52 se completează cu un alineat nou, care devine alin. (7), cu următorul conținut: „(7) Inspectorul șef și inspectorii din cadrul Inspecției procurorilor sunt remunerați cu salariu echivalent salariului procurorului șef al procuraturii teritoriale și corespunzător, salariului procurorilor din procuraturile teritoriale, ținînd cont de vechimea în muncă respectivă.” Serghei SÎRBU, deputat în Parlament	Inspecția procurorilor va desfășura activități de verificare a activității procurorilor, va examina sesizările cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare, va pregăti informații pentru evaluarea performanțelor procurorului și promovarea acestuia în alte funcții. Corespunzător, membrii Inspecției urmează a fi salarizați similar celor pe care îi vor verifica. O asemenea abordare este și în cazul Inspecției judecătorești, inspectorii fiind asimilați în salarii cu judecătorii. În caz contrar, reieșind și din faptul că în	Se acceptă

			funcția de inspectori nu vor putea fi angajați procurori în funcție, posturile respective nu vor fi atractive și nu vor determina angajarea celor mai profesioniste și integre persoane.	
24	<p>Articolul 55. Suspendarea din funcție</p> <p>(2) Procurorul este suspendat din funcție prin ordin al Procurorului General, fără implicarea Consiliului Superior al Procurorilor, atunci când i se acordă concediu de maternitate și concediu pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 6 ani.</p>	<p>La art.55 alin. (2) se completează cu o nouă propoziție: „În celelalte cazuri prevăzute de lege, procurorul se suspendă din funcție prin ordin al Procurorului General la propunerea Consiliului Superior al Procurorilor”.</p> <p>Anatolie ZAGORODNÎI, deputat în Parlament</p>	<p>Completarea este necesară pentru a acorda posibilități suplimentare de protecție a salariatului-procuror, dar și o marjă adecvată de decizie angajatorului-Procuraturii.</p> <p>În practică se atestă cazuri cînd procurorii urmează cursuri de instruire pe o perioadă mai îndelungată, pleacă în misiuni diplomatice (singuri sau cu soțul diplomat), pot face parte din anumite misiuni internaționale umanitare etc. Aplicarea demisiei în aceste cazuri nu este rațională, posibilitatea suspendării fiind una care ar fi aplicabilă.</p>	Se acceptă
25	<p>Articolul 69. Componența Consiliului Superior al Procurorilor</p> <p>.....</p> <p>(4) Trei membri ai Consiliului Superior al Procurorilor sînt aleși prin concurs din rîndul societății civile, după cum urmează: unul de către Președintele Republicii, unul de către Parlament și unul de către Academia de Științe a Moldovei. Candidații la funcția de membru al Consiliului Superior al Procurorilor din partea societății civile trebuie să aibă studii superioare juridice, experiență în domeniul dreptului de cel puțin 3 ani, reputație</p>	<p>La art. 69, alin. (4) se exclude sintagma „reputație ireproșabilă și autoritate recunoscută în domeniile lor de activitate”.</p> <p>Iurie CAZACU, deputat în Parlament</p>	<p>Se constată dublarea unor reglementări. Astfel, avînd în vedere că alin. (6) stabilește condiția generală pentru toți membrii Consiliului Superior al Procuraturii de a avea o reputație ireproșabilă și autoritate recunoscută în domeniile lor de activitate, considerăm că nu este necesar reglementarea separată a acestei condiții pentru membrii Consiliului Superior al Procurorilor care sînt aleși prin concurs din rîndul societății civile.</p>	Se acceptă

	<p>ireproșabilă și autoritate recunoscută în domeniile lor de activitate.</p> <p>.....</p> <p>(6) Candidații la funcția de membru al Consiliului Superior al Procurorilor trebuie să se bucure de o reputație ireproșabilă și să fie o autoritate recunoscută în domeniile lor de activitate.</p>			
26	<p>Articolul 91. Bugetul Procuraturii</p> <p>(2) Bugetul Procuraturii este unic și este administrat de Procuratura Generală.</p>	<p>La art. 91 alin. (2) după sintagma „Procuratura Generală.” se completează cu o propoziție nouă cu următorul conținut:</p> <p>„Bugetele procuraturilor specializate se reflectă aparte în bugetul Procuraturii.”</p> <p>Igor VREMEA, deputat în Parlament</p>	<p>Pentru asigurarea unei autonomii sporite a structurilor specializate în combaterea corupției și criminalității organizate, considerăm necesar adoptarea acestui amendament.</p> <p>Modelul respectiv este aplicabil și în alte state.</p>	Se acceptă
27	<p>Articolul 92. Asigurarea activității Procuraturii</p> <p>(2) Asigurarea procuraturilor cu tehnică criminalistică, cu mijloace de telecomunicație și calculatoare, cu mijloace de transport auto de serviciu, cu condiții de lucru adecvate, de natură să ocrotească sănătatea și integritatea fizică și psihică a procurorului cade în sarcina Procuraturii Generale și se efectuează din mijloace de la bugetul de stat.</p>	<p>La art. 92 alin. (2) cuvântul „cade” se substituie cu sintagma „se pune”.</p> <p>Anatolie ZAGORODNÎL, deputat în Parlament</p>	<p>Modificarea are caracter tehnico-redacțional.</p>	Se acceptă

28	<p>Articolul 96. Paza (1) Paza sediilor și a altor bunuri ale Procuraturii, securitatea lucrătorilor acestora, ordinea publică în sediile procuraturilor, controlul persoanelor la intrarea și la ieșirea din sediile procuraturilor sînt asigurate gratuit de către subdiviziunea specializată a Ministerului Afacerilor Interne.</p>	<p>La art. 96 alin. (1) sintagma „gratuit de către subdiviziunea specializată a Ministerului Afacerilor Interne” se substituie cu cuvintele „din contul mijloacelor bugetului de stat.”</p> <p>Serghei SÎRBU, deputat în Parlament</p>	<p>Modificarea atestă o stare de fapt și elimină o normă desuetă, în condițiile reformării Poliției și lipsei unor subdiviziuni speciale de pază ale Procuraturii.</p>	<p>Se acceptă</p>
29	<p>Articolul 98 (1) Prezenta lege intră în vigoare la 1 iulie 2016, cu excepția prevederilor art. 17 alin. (10)–(12), în partea ce se referă la numirea Procurorului General de către Președintele Republicii, care vor intra în vigoare după modificarea corespunzătoare a Constituției. Pînă la data intrării în vigoare a modificărilor la Constituție se vor aplica prevederile art. 40 alin. (1) din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură în partea ce ține de organul care numește Procurorul General.</p>	<p>La art. 98 alin. (1) se expune în următoarea redacție: (1) Prezenta lege intră în vigoare la 1 august 2016, cu excepția: a) prevederilor art. 17 alin. (10)–(12), în partea ce se referă la numirea Procurorului General de către Președintele Republicii, care vor intra în vigoare după modificarea Constituției Republicii Moldova. Pînă la data intrării în vigoare a modificărilor Constituției se vor aplica prevederile art. 40 alin. (1) din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură în partea ce ține de organul care numește Procurorul General și <u>prevederile art.70 alin.(1) lit.d) din prezenta Lege, care se vor aplica în mod corespunzător.</u> b) prevederilor art.16, care se aplică de la 1 ianuarie 2017.</p> <p>Serghei SÎRBU, deputat în Parlament</p>	<p>Precizările de la art.98 alin.(1) lit. a) sunt necesare pentru asigurarea implementării mecanismelor noi de selecție și concurs în etapa tranzitorie, pînă la modificarea Constituției. Modificarea referitoare la obligativitatea purtării mantiei este necesară pentru a asigura timpul necesar promovării modificărilor bugetare, procedurilor achiziției și de confecționare corespunzătoare a mantiilor (robilor) pentru procurori.</p>	<p>Se acceptă</p>

		Serghei SÎRBU, deputat în Parlament	eficiența activității și va reduce posibilitatea coordonării eficiente și responsabile a activității procurorilor.	
33	<p>Articolul 100 (1) În termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi, Guvernul:</p> <p>a) va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;</p>	<p>La art. 100 alin. (1) lit. a) se expune în următoarea redacție: „(1) În termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi, Guvernul: a) va prezenta Parlamentului proiectele de legi speciale privind funcționarea procuraturilor specializate și propuneri pentru aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;” .</p> <p>Iurie CAZACU, deputat în Parlament</p>	<p>Se propune reducerea termenului pentru prezentarea proiectelor de acte legislative necesare în scopul asigurării concordanței legislației și punerii în aplicare a noii Legi cu privire la Procuratură.</p>	Se acceptă

**Raisa APOLSCHII,
Președintele Comisiei**

LEGE

cu privire la Procuratură

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

TITLUL I

ORGANIZAREA PROCURATURII

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Procuratura

Procuratura este o instituție publică în cadrul autorității judecătorești care, în procedurile penale și în alte proceduri prevăzute de lege, contribuie la respectarea ordinii de drept, efectuarea justiției, apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei, societății și ale statului.

Articolul 2. Procurorul

Procurorul este persoana cu funcție de demnitate publică care exercită atribuțiile Procuraturii, prevăzute de Constituție, de prezenta lege, de alte acte legislative și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, și este numit în această funcție în modul prevăzut de prezenta lege.

Articolul 3. Principiile de organizare și de activitate a Procuraturii și a procurorului

(1) Procuratura își desfășoară activitatea în conformitate cu legea.

(2) Organizarea și activitatea Procuraturii sînt transparente și presupun garantarea accesului societății și al mijloacelor de informare în masă la informațiile despre această instituție, cu excepțiile prevăzute de lege și cu asigurarea respectării regimului datelor cu caracter personal.

(3) Procuratura este independentă de puterile legislativă, executivă și judecătorească, de orice partid politic sau organizație social-politică, precum și de oricare alte instituții, organizații sau persoane. Imixtiunea în activitatea Procuraturii este interzisă. Procuratura cooperează cu alte autorități pentru realizarea funcțiilor prevăzute de prezenta lege.

(4) Procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

(5) Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului legată de exercitarea atribuțiilor sale.

(6) În condițiile prevederilor art. 13 din prezenta lege și ale Codului de procedură penală, activitatea procurorului poate fi supusă controlului din partea procurorului ierarhic superior și a instanței judecătorești.

(7) Procurorul este obligat, prin întreaga sa activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, egalitatea lor în fața legii, să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu pentru toți participanții la procedurile judiciare indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul de etică al procurorilor și să participe la formarea profesională continuă.

Articolul 4. Cadrul juridic de activitate a Procuraturii

Activitatea Procuraturii este reglementată de Constituție, de prezenta lege, de alte acte legislative, precum și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Capitolul II

DOMENIILE DE ACTIVITATE ȘI DE COMPETENȚĂ

Articolul 5. Funcțiile Procuraturii

În condițiile legii, Procuratura îndeplinește următoarele funcții:

- a) conduce și exercită urmărirea penală și reprezintă învinuirea în instanța de judecată;
- b) organizează, conduce și controlează activitatea organelor de urmărire penală în cadrul procesului penal;
- c) efectuează, inclusiv din oficiu, controlul asupra respectării legislației privind activitatea specială de investigații;
- d) efectuează, inclusiv din oficiu, controlul asupra respectării legislației privind înregistrarea sesizărilor despre săvârșirea sau pregătirea săvârșirii unor infracțiuni;
- e) pornește, examinează și participă la judecarea cauzelor contravenționale;
- f) asigură asistența juridică internațională în materie penală și colaborarea internațională în domeniul său de activitate;
- g) participă la implementarea unitară a politicii naționale și internaționale a statului în materie penală;
- h) prezintă propuneri privind perfecționarea legislației și participă la elaborarea de acte normative în domeniul său de activitate;
- i) aplică măsurile de protecție a martorilor, a victimelor infracțiunii și a altor participanți la procesul penal;
- j) în cazul neînceperii sau al încetării urmăririi penale, în condițiile legii, intenționează acțiunea civilă și participă la examinarea acesteia;
- k) exercită controlul privind respectarea legilor în aplicarea măsurilor de protecție a martorilor, a victimelor infracțiunii și a altor participanți la procesul penal;
- l) examinează cereri și petiții conform competenței.

Articolul 6. Drepturile și obligațiile procurorului

(1) În vederea executării funcțiilor Procuraturii, procurorul își exercită atribuțiile pe întreg teritoriul Republicii Moldova, în toate instanțele judecătorești și, în condițiile legii, are următoarele drepturi:

- a) în cadrul procedurilor penale sau contravenționale, are acces liber în localurile instituțiilor publice, ale agenților economici, ale altor persoane juridice;
- b) inițiază proceduri disciplinare pentru încălcările de lege, pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor în cadrul procedurilor penale de către ofițerii de urmărire penală, lucrătorii organelor de constatare, lucrătorii organelor care exercită activitatea specială de investigații, precum și de către lucrătorii responsabili de înregistrarea sesizărilor;
- c) alte drepturi prevăzute de legislația în vigoare.

(2) Procurorul beneficiază, de asemenea, de următoarele drepturi:

- a) asocierea în organizații profesionale sau în alte organizații care au drept scop reprezentarea și protejarea intereselor profesionale;

b) accesul liber la dosarul său personal și la datele sale personale din alte acte ținute în cadrul Procuraturii;

c) informarea cu privire la toate deciziile Procuraturii și ale organelor de autoadministrare a procurorilor care îl vizează.

(3) Procurorul este obligat:

a) să-și îndeplinească obligațiile de serviciu în conformitate cu Constituția, legislația Republicii Moldova și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;

b) să respecte prevederile actelor cu caracter normativ adoptate în cadrul Procuraturii;

c) să asigure respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului în exercitarea atribuțiilor sale;

d) să respecte regulile deontologice ale procurorilor și să se abțină de la fapte care ar discredita imaginea Procuraturii sau ar afecta prestigiul profesiei de procuror;

e) să își perfecționeze în mod continuu abilitățile profesionale;

f) să depună anual o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că nu este ofițer de investigații, inclusiv sub acoperire, sau informator, sau colaborator al organului care efectuează activitatea specială de investigații;

g) să depună, în condițiile legii, declarația cu privire la venituri și proprietate și declarația de interese personale;

h) să informeze procurorul ierarhic superior despre indicațiile sau solicitările efectuate cu încălcarea legii, precum și despre un conflict de interese existent sau un conflict de interese ce poate să apară;

i) să declare actele de corupție, actele conexe actelor de corupție și faptele de comportament corupțional care i-au devenit cunoscute;

j) să întreprindă măsuri în vederea denunțării și înregistrării tuturor încălcărilor de lege care i-au devenit cunoscute în exercițiul funcției sau în afara exercițiului funcției;

k) să respecte regimul secretului de stat, precum și al altor informații cu acces limitat care i-au devenit cunoscute în exercițiul funcției.

Capitolul III

STRUCTURA PROCURATURII

Articolul 7. Sistemul Procuraturii

(1) Procuratura este un sistem unic, care include:

a) Procuratura Generală;

b) procuraturile specializate;

c) procuraturile teritoriale.

(2) Numărul total de procurori în cadrul Procuraturii se stabilește de către Parlament, la propunerea Procurorului General și cu avizul Consiliului Superior al Procurorilor. Numărul procurorilor din fiecare procuratură este stabilit de către Consiliul Superior al Procurorilor, la propunerea Procurorului General.

(3) Structura Procuraturii Generale, a procuraturilor specializate și a procuraturilor teritoriale, precum și reședința acestora se stabilesc și se modifică de Procurorul General, cu acordul scris al Consiliului Superior al Procurorilor.

(4) Procuratura este condusă de Procurorul General și adjuncții săi conform domeniilor de competență stabilite de Procurorul General.

Articolul 8. Procuratura Generală

(1) Procuratura Generală este condusă de Procurorul General și adjuncții săi conform competențelor stabilite, are statut de persoană juridică, dispune de cont trezorerial și ștampilă cu Stema de stat. Sediul Procuraturii Generale este în municipiul Chișinău.

(2) Procuratura Generală este constituită din subdiviziuni conduse de procurori-șefi sau de funcționari publici și, după caz, de adjuncții acestora.

(3) Procuratura Generală are următoarele atribuții:

a) conduce, controlează, organizează și coordonează activitatea procuraturilor specializate și a celor teritoriale;

b) la decizia Procurorului General, conduce și exercită urmărirea penală, reprezintă învinuirea în instanța de judecată în cauze de importanță;

c) reprezintă învinuirea la Curtea Supremă de Justiție;

d) realizează și coordonează controlul organelor care efectuează activitatea specială de investigații în partea ce ține de legalitatea efectuării măsurilor speciale de investigații;

e) generalizează și contribuie la unificarea practicii în domeniul exercitării și conducerii urmăririi penale și al reprezentării învinuirii în instanța de judecată;

f) asigură asistența juridică internațională în materie penală și colaborarea internațională în domeniul său de activitate;

g) participă la implementarea unitară a politicii naționale și internaționale a statului în materie penală;

h) în limitele de competență, examinează cererile și petițiile primite;

i) participă la procesul de elaborare a actelor normative din domeniul de activitate al Procuraturii;

j) gestionează bugetul Procuraturii;

k) colectează, analizează și gestionează datele privind activitatea Procuraturii;

l) îndeplinește alte atribuții stabilite prin lege și prin tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 9. Procuraturile specializate

(1) Procuraturile specializate activează în anumite domenii speciale și își exercită atribuțiile pe întreg teritoriul Republicii Moldova. În sistemul Procuraturii activează Procuratura Anticorupție și Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale. În caz de necesitate, prin lege, pot fi create și alte procuraturi specializate.

(2) Atribuțiile, competența, organizarea și funcționarea procuraturilor specializate se reglementează prin legi speciale, legislația procesual-penală și propriile regulamente de activitate.

(3) Procuratura specializată este condusă de către un procuror-șef, asimilat adjunctului Procurorului General, ajutat de un adjunct ori, după caz, de adjuncți, asimilați procurorului-șef al subdiviziunii Procuraturii Generale. În cadrul procuraturii specializate se pot constitui subdiviziuni și aceasta poate avea oficii teritoriale sau reprezentanțe în teritoriu.

(4) Procuratura Anticorupție este specializată în combaterea infracțiunilor de corupție, a actelor conexe actelor de corupție și are următoarele atribuții specifice:

a) exercită urmărirea penală în cauzele date în competența sa, conform legislației procesual-penale;

b) conduce urmărirea penală în cauzele instrumentate de Centrul Național Anticorupție;

c) reprezintă învinuirea în instanța de judecată de fond, de apel și de recurs în cauzele menționate la lit. a) și b).

(5) Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale este specializată în combaterea criminalității organizate, a terorismului și a torturii și are următoarele atribuții specifice:

a) exercită urmărirea penală în cauzele privind infracțiunile de tortură, infracțiunile cu caracter terorist și în cele privind infracțiunile săvârșite de o organizație criminală, precum și în alte cauze date în competența sa prin lege;

b) conduce urmărirea penală în cauzele privind infracțiunile în care urmărirea penală este exercitată de către organele de urmărire penală ale organelor centrale de specialitate;

c) exercită sau conduce urmărirea penală în cauzele transmise acesteia pentru instrumentare de către Procurorul General;

d) reprezintă învinuirea în instanța de judecată de fond, de apel și de recurs în cauzele menționate la lit. a), b) și c).

(6) În cadrul procuraturilor specializate activează constant ofițeri de urmărire penală și specialiști care se subordonează funcțional procurorului-șef al procuraturii specializate. Ofițerii de urmărire penală și specialiștii sînt selectați în mod individual de către procurorul-șef al procuraturii specializate și se detașează de la alte instituții pentru o perioadă de pînă la 5 ani, care poate fi reînnoită pe o perioadă cu același termen. Detașarea se face prin ordinul Procurorului General, cu avizul conducătorului instituției în care activează persoana detașată. Salarizarea ofițerilor de urmărire penală și a specialiștilor detașați se face din bugetul Procuraturii, în condițiile legislației speciale.

Articolul 10. Procuraturile teritoriale

(1) Procuraturile teritoriale activează de regulă în circumscripțiile instanțelor judecătorești conform competenței teritoriale stabilite în Regulamentul Procuraturii.

(2) Procuratura unității teritoriale autonome Găgăuzia (în continuare – *Procuratura UTA Găgăuzia*) este o procuratură teritorială ce își exercită atribuțiile în teritoriul unității teritoriale autonome respective.

(3) Procuratura teritorială este condusă de către un procuror-șef și adjunctul sau, după caz, adjunctii săi conform competențelor stabilite de procurorul-șef. În cadrul procuraturii teritoriale pot fi constituite subdiviziuni conduse de adjunctul (adjuncții) procurorului-șef al procuraturii teritoriale.

Articolul 11. Atribuțiile Procurorului General

(1) Procurorul General are următoarele atribuții:

a) reprezintă Procuratura în relațiile cu celelalte autorități publice, cu persoane juridice și fizice din țară și din străinătate;

b) la propunerea Consiliului Superior al Procurorilor, numește în funcție procurorii;

c) exercită controlul asupra activității procurorilor;

d) stabilește domeniile de competență (atribuțiile) ale adjunctilor săi;

e) aprobă Regulamentul Procuraturii, care se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova;

f) emite, în scris, ordine și dispoziții, aprobă regulamente și recomandări metodologice;

- g) stabilește, cu acordul scris al Consiliului Superior al Procurorilor, structura internă a procuraturilor;
- h) solicită acordul pentru pornirea urmăririi penale sau, după caz, pornește urmărirea penală în cazurile prevăzute de lege;
- i) sesizează Curtea Constituțională în condițiile legii;
- j) organizează și implementează sistemul de management financiar și control intern și poartă răspundere managerială pentru administrarea bugetului instituției și a patrimoniului public aflat în gestiune;
- k) exercită alte atribuții prevăzute de lege.

(2) În termen de 3 luni de la numirea sa în funcție, Procurorul General îi numește pe adjuncții săi, le repartizează acestora domeniile de competență și stabilește ordinea substituirii sale de către adjuncți în cazul absenței sau al imposibilității de exercitare a funcțiilor sale. În cazul în care Procurorul General nu a stabilit ordinea substituirii sale de către adjuncți, funcțiile Procurorului General vor fi exercitate de drept de către adjunctul cu cea mai mare vechime în funcția de procuror.

(3) Procurorul General prezintă Parlamentului anual, pînă în data de 31 martie a anului în curs, un raport despre activitatea Procuraturii în anul precedent. Raportul se audiază în plenul Parlamentului, este făcut public și se plasează pe pagina web oficială a Procuraturii Generale.

Articolul 12. Ierarhia administrativă în Procuratură

(1) Procurorul General și adjuncții acestuia, conform competențelor stabilite, sînt conducători ai Procuraturii. Șefii subdiviziunilor Procuraturii Generale organizează și coordonează activitatea subdiviziunilor pe care le conduc conform competențelor stabilite. Procurorul-șef al procuraturii specializate sau al celei teritoriale organizează și coordonează activitatea procuraturii pe care o conduce.

(2) Ordinele, dispozițiile și indicațiile privind organizarea și coordonarea activității Procuraturii, precum și instrucțiunile metodologice și de reglementare ale procurorilor menționați la alin. (1) sînt obligatorii pentru procurorii din subordine.

(3) Regulile detaliate cu privire la ierarhia administrativă în cadrul Procuraturii sînt stabilite de Regulamentul Procuraturii.

Articolul 13. Ierarhia procesuală a procurorilor

(1) Din punct de vedere procesual, procuror ierarhic superior este:

- a) pentru procurorii din procuratura teritorială – procurorul-șef al procuraturii teritoriale sau adjunctul acestuia, conform competențelor stabilite;
- b) pentru procurorii din procuratura specializată – procurorul-șef al procuraturii specializate sau adjunctul acestuia, conform competențelor stabilite;
- c) pentru procurorii-șefi ai procuraturilor teritoriale, inclusiv pentru procurorul-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia – procurorii-șefi ai subdiviziunilor Procuraturii Generale, conform competențelor stabilite;
- d) pentru procurorii-șefi ai procuraturilor specializate – Procurorul General, după caz, adjunctul Procurorului General, conform competențelor stabilite;
- e) pentru procurorii din cadrul subdiviziunilor Procuraturii Generale – procurorii-șefi ai subdiviziunilor Procuraturii Generale;
- f) pentru adjuncții procurorilor-șefi ai subdiviziunilor Procuraturii Generale – procurorii-șefi ai subdiviziunilor Procuraturii Generale;
- g) pentru procurorii-șefi ai subdiviziunilor Procuraturii Generale – Procurorul General sau adjuncții săi, conform competențelor stabilite;
- h) pentru adjuncții Procurorului General – Procurorul General;
- i) pentru toți procurorii din cadrul sistemului Procuraturii – Procurorul General.

(2) Procurorul ierarhic superior nemijlocit exercită următoarele atribuții:

- a) solicită organelor care au competențe legale în descoperirea și urmărirea infracțiunilor, precum și în exercitarea activității speciale de investigații, desemnarea unor persoane specializate în domeniu pentru a îndeplini, sub directa conducere și sub controlul nemijlocit al procurorilor, actele procesuale prevăzute de lege;
- b) revocă, suspendă sau anulează actele emise de procurorul ierarhic inferior care contravin legii;
- c) dă indicații privind acțiunile procesuale ce urmează a fi întreprinse pe cauză, care însă nu se pot referi la soluția în cauza respectivă;
- d) exercită alte atribuții prevăzute de legea procesual-penală.

(3) Indicațiile procurorului ierarhic superior se formulează în scris, în conformitate cu legea și sînt obligatorii pentru procurorii ierarhic inferiori. Procurorul ierarhic inferior poate solicita motivarea indicațiilor procurorului ierarhic superior.

(4) Procurorul are dreptul să refuze executarea unei indicații care este vădit ilegală și are obligația să o conteste la procurorul ierarhic superior procurorului care a emis-o.

TITLUL II**STATUTUL PROCURORULUI****Capitolul IV****INCOMPATIBILITĂȚI ȘI INTERDICȚII****Articolul 14. Incompatibilități**

(1) Funcția de procuror este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, precum și cu alte activități remunerate sau neremunerate.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), procurorul poate desfășura activități didactice și științifice. Regulile privind cumulul funcției cu aceste activități se stabilesc de către Consiliul Superior al Procurorilor.

Articolul 15. Interdicții

(1) Procurorul este obligat să evite orice conflict de interese în procesul exercitării atribuțiilor de serviciu, iar dacă acesta apare, să-l declare.

(2) Procurorul nu are dreptul:

a) să facă parte din partide sau din formațiuni politice, să desfășoare ori să participe la activități cu caracter politic, să exprime sau să-și manifeste în orice mod convingerile politice în exercitarea atribuțiilor sale;

b) să participe la greve;

c) să participe la instrumentarea sau examinarea cauzelor în cazul în care intră sub incidență de recuzare;

d) să facă declarații publice cu privire la cauze pe care nu le instrumentează sau cu privire la cauze pe care le gestionează, dacă acest lucru ar putea încălca prezumția nevinovăției, dreptul la viața privată al oricărei persoane sau ar putea afecta urmărirea penală;

e) să fie ofițer de investigații, inclusiv sub acoperire, informator sau colaborator al unei autorități care efectuează activitatea specială de investigații;

f) să desfășoare o activitate de întreprinzător sau o activitate comercială direct ori prin persoane interpuse;

g) să fie arbitru în instanțele arbitrale;

h) să acorde consultații scrise sau verbale în chestiuni litigioase, inclusiv în situația în care cauza respectivă este examinată de un alt organ al Procuraturii decât acela în cadrul căruia își exercită funcția, cu excepția consultațiilor acordate soțului/soției, copiilor sau părinților, nici să îndeplinească vreo altă activitate care, potrivit legii, este efectuată de avocat;

i) să dețină calitatea de membru în organul de conducere, de administrare sau de control al unei societăți comerciale, inclusiv într-o bancă sau într-o altă instituție de credit;

j) să dețină funcția de procuror în subordinea nemijlocită a soțului său/soției sale, a persoanelor cu care este înrudit prin sînge sau adopție (părinți, copii, frați, surori, bunici, nepoți, unchi, mătuși) sau a persoanelor cu care este înrudit prin afinitate (cumnat, cumnată, socru, soacră, ginere, noră).

Articolul 16. Ținuta vestimentară

(1) În ședințele de judecată, procurorul este obligat să poarte mantie.

(2) Statul asigură gratuit procurorului ținuta vestimentară corespunzătoare.

(3) Modelul mantiei și însemnele distinctive se stabilesc prin regulament aprobat de Consiliul Superior al Procurorilor.

Capitolul V

SELECȚIA ȘI CARIERA PROCURORILOR

Secțiunea 1

Numirea procurorului în funcție

Articolul 17. Numirea în funcția de Procuror General

(1) Pentru funcția de Procuror General poate candida persoana care întrunește următoarele condiții:

a) are o experiență profesională de cel puțin 10 ani în domeniul dreptului, dintre care cel puțin 5 ani în funcția de procuror;

b) îndeplinește condițiile prevăzute la art. 20 alin. (1) lit. a), b), c), d), f), g) și h);

c) are calități manageriale;

d) în ultimii 3 ani pînă la anunțarea concursului nu a fost membru și/sau nu a desfășurat activități cu caracter politic în cadrul unui partid politic sau al unei organizații social-politice;

e) în ultimele 6 luni nu a deținut calitatea de membru al Consiliului Superior al Procurorilor.

(2) Candidatul la funcția de Procuror General este selectat pe bază de concurs public, organizat de către Consiliul Superior al Procurorilor, care cuprinde următoarele etape:

- a) preselecția candidaților în baza dosarelor depuse;
- b) interviul susținut în fața Consiliului Superior al Procurorilor.

(3) Modul de organizare și desfășurare a concursului se stabilește printr-un regulament aprobat de către Consiliul Superior al Procurorilor. Etapa interviului se transmite on-line în timp real. Consiliul Superior al Procurorilor asigură accesul reprezentanților mass-media la ședința în care are loc interviul.

(4) Procesul de selecție a candidatului pentru funcția de Procuror General se desfășoară potrivit unor criterii obiective, bazate pe merit, ținându-se cont de pregătirea profesională, integritatea și capacitățile acestuia.

(5) Informația privind inițierea și desfășurarea concursului se publică pe paginile web oficiale ale Procuraturii Generale și Consiliului Superior al Procurorilor, cu cel puțin o lună înainte de data-limită de depunere a dosarelor.

(6) Dosarul de participare la concurs, care cuprinde actele indicate la art. 22 alin. (2) lit. a), b), c), e), f) și g), scrisoarea de motivare și conceptul de management și dezvoltare instituțională, se depune la Consiliul Superior al Procurorilor și se înregistrează în modul stabilit. Dosarele incomplete sau depuse după expirarea termenului-limită nu se examinează.

(7) În momentul depunerii actelor, candidații la funcția de Procuror General sînt informați despre inițierea verificării conform Legii nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice și Legii nr. 269-XVI din 12 decembrie 2008 privind aplicarea testării la detectorul comportamentului simulat (poligraf). Solicitantul va semna declarația de verificare și își va prezenta acordul scris pentru testarea la poligraf.

(8) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data-limită pentru depunerea dosarelor, Consiliul Superior al Procurorilor întocmește lista candidaților care îndeplinesc condițiile de participare la concurs și o afișează pe pagina sa web oficială, indicînd data la care va avea loc interviul.

(9) Interviewarea candidaților are loc în ședință publică.

(10) Candidații sînt evaluați de către fiecare membru al Consiliului Superior al Procurorilor în baza criteriilor aprobate de Consiliu. Punctajul final reprezintă media punctajului oferit de către toți membrii Consiliului Superior al Procurorilor. Candidatul care a acumulat cel mai mare punctaj este propus, de către Consiliul Superior al Procurorilor, Președintelui Republicii pentru a fi numit în funcția de Procuror General.

(11) Președintele Republicii poate respinge o singură dată candidatura propusă de Consiliul Superior al Procurorilor pentru funcția de Procuror General în cazul depistării unor probe incontestabile de incompatibilitate a candidatului cu funcția respectivă, de încălcare de către candidat a legislației sau de încălcare a procedurilor legale de selecție a acestuia. Refuzul de numire trebuie să fie motivat și se face în termen de 15 zile lucrătoare de la data recepționării propunerii.

(12) La propunerea repetată a aceluiași candidat, făcută cu votul a 2/3 din numărul membrilor Consiliului Superior al Procurorilor, Președintele Republicii emite, în termen de 5 zile lucrătoare, decretul privind numirea candidatului în funcția de Procuror General.

(13) Procurorul General este numit în funcție pentru un mandat de 7 ani, fără dreptul de a fi numit din nou în această funcție.

(14) După încetarea exercitării mandatului, Procurorul General își poate continua activitatea în orice funcție de procuror vacantă, aleasă de el, fiind numit fără concurs.

Articolul 18. Numirea în funcție a adjuncților Procurorului General

(1) Candidatul la funcția de adjunct al Procurorului General este propus de către Procurorul General.

(2) În funcția de adjunct al Procurorului General poate fi numită persoana care are o experiență de cel puțin 7 ani în funcția de procuror, în ultimii 3 ani activează în funcția de procuror și dispune de capacități organizatorice.

(3) Adjuncții Procurorului General sînt numiți în funcție fără concurs, prin ordinul Procurorului General, cu acordul scris al Consiliului Superior al Procurorilor.

(4) Mandatul adjuncților Procurorului General se încheie odată cu mandatul Procurorului General, însă aceștia continuă să-și exercite atribuțiile pînă la numirea adjuncților noului Procuror General.

(5) Adjuncții fostului Procuror General pot fi numiți în calitate de adjuncți ai noului Procuror General.

(6) După încetarea exercitării mandatului, adjuncții Procurorului General își pot continua activitatea în orice funcție de procuror vacantă, aleasă de ei, fiind numiți fără concurs.

Articolul 19. Selecția candidaților la funcția de procuror și cariera procurorilor

(1) Selecția candidaților la funcția de procuror și cariera procurorilor se fac prin concurs, avînd drept scop asigurarea unui proces de selecție obiectiv, imparțial și transparent, care să garanteze alegerea celor mai buni candidați pentru funcția respectivă.

(2) Cariera procurorului presupune numirea unui procuror dintr-o funcție în alta.

Articolul 20. Condiții pentru a candida la funcțiile de procuror și procuror-șef

(1) Poate candida la funcția de procuror persoana care întrunește următoarele condiții:

- a) deține cetățenia Republicii Moldova;
- b) cunoaște limba de stat;
- c) are capacitatea de exercițiu deplină;
- d) are diplomă de studii superioare de licență și diplomă de studii superioare de master în domeniul dreptului sau un alt act de studii în domeniul dreptului echivalent acestora, recunoscut de structura abilitată pentru recunoașterea și echivalarea actelor de studii și calificărilor;
- e) a absolvit cursurile de formare inițială a procurorilor în cadrul Institutului Național al Justiției sau, în cazul persoanei care are vechimea în muncă necesară pentru a fi numită în funcția respectivă, a susținut examenul în fața Comisiei de absolvire a Institutului Național al Justiției;
- f) se bucură de o reputație ireproșabilă;
- g) anterior, nu i-a fost constatată vinovăția pentru săvîrșirea unei infracțiuni;
- h) este aptă din punct de vedere medical pentru exercitarea funcției de procuror;
- i) a fost supusă verificării și testării cu utilizarea detectorului comportamentului simulat (poligrafului).

(2) O persoană nu poate fi considerată ca avînd o reputație ireproșabilă în sensul alin. (1) și nu poate candida la funcția de procuror dacă există una din următoarele circumstanțe:

- a) a fost eliberată din funcțiile specificate la alin. (3) pentru încălcări în activitatea profesională din ultimii 5 ani;
- b) face abuz de alcool sau este consumator de substanțe psihotrope, toxice sau de droguri.

(3) Persoana care nu a absolvit cursurile de formare inițială a procurorilor din cadrul Institutului Național al Justiției poate candida la funcția de procuror dacă are o vechime de cel puțin 5 ani în funcțiile de procuror sau judecător în instanțele judecătorești naționale sau internaționale, de ofițer de urmărire penală, de avocat, de Avocat al Poporului, de consultant al procurorului, de asistent judiciar în instanța de judecată, de asemenea în funcțiile de specialitate juridică din aparatul Curții Constituționale, al Consiliului Superior al Procurorilor, al Consiliului Superior al Magistraturii, al Ministerului Justiției, al Ministerului Afacerilor Interne, al Centrului Național Anticorupție, al Serviciului Vamal sau în funcția de profesor titular de drept în instituțiile de învățământ superior acreditate.

(4) La funcția de procuror în procuraturile specializate sau în Procuratura Generală, precum și la funcțiile prevăzute la art. 25 alin. (4) poate candida procurorul care:

- a) are o vechime în funcția de procuror de cel puțin 5 ani;
- b) în cadrul evaluării performanțelor, a obținut calificativul „bine”, „foarte bine” sau „excelent”.

(5) La funcția de procuror-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia poate candida persoana care întrunește condițiile prevăzute de prezenta lege pentru funcția de procuror, și care:

- a) în ultimii 10 ani a avut o experiență profesională neîntreruptă în domeniul dreptului, dintre care 5 ani în funcția de procuror sau judecător;
- b) în ultimii 3 ani pînă la anunțarea concursului nu a fost membru și/sau nu a desfășurat activități cu caracter politic în cadrul unui partid politic sau al unei organizații social-politice;
- c) cunoaște limba găgăuză.

(6) La funcția de adjunct al procurorului-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia poate candida procurorul care întrunește condițiile prevăzute la alin. (4) și cunoaște limba găgăuză.

(7) Nu poate participa la concursuri pentru funcțiile menționate la alin. (4) – (6) procurorul care are sancțiuni disciplinare nestinse.

Articolul 21. Verificarea stării de sănătate a candidaților la funcțiile de procuror și a procurorilor în funcție

(1) Starea de sănătate a candidaților la funcțiile de procuror și a procurorilor în funcție care doresc să participe la concurs se verifică înainte de înscrierea în Registrul candidaților pentru suplinirea funcțiilor vacante.

(2) Verificarea stării de sănătate a procurorilor aflați în funcție are loc o dată la 5 ani.

(3) Verificarea stării de sănătate include, de asemenea, evaluarea psihologică și psihiatrică a candidaților la funcțiile de procuror și a procurorilor aflați în funcție.

(4) Exigențele privind starea de sănătate și procedura de determinare a stării de sănătate a candidaților la funcțiile de procuror și a procurorilor în funcție, inclusiv lista bolilor care nu permit exercitarea funcției de procuror, se aprobă prin ordin al ministrului sănătății după coordonarea cu Consiliul Superior al Procurorilor.

(5) Starea de sănătate a candidaților la funcțiile de procuror și a procurorilor în funcție se verifică de către o comisie specializată a Ministerului Sănătății, care eliberează un certificat medical privind starea sănătății, conținând concluzii privind corespunderea candidatului sau a procurorului în funcție cu exigențele pentru exercitarea funcției, ulterior acesta fiind prezentat la Consiliul Superior al Procurorilor.

Articolul 22. Registrul candidaților pentru suplinirea funcțiilor vacante

(1) Candidații la funcțiile de procuror care întrunesc condițiile prevăzute la art. 20 sînt înscrși în Registrul candidaților pentru suplinirea funcțiilor vacante (în continuare – *Registru*) în baza cererii depuse și indiferent de existența unor posturi vacante la momentul înscrierii.

(2) Pentru a fi înscris în Registru, candidatul la funcția de procuror depune următoarele acte:

- a) cererea de participare la concurs;
- b) curriculum vitae;
- c) copia de pe diploma de studii;
- d) atestatul de absolvire a Institutului Național al Justiției sau certificatul care confirmă susținerea examenului în fața Comisiei de absolvire a Institutului Național al Justiției;
- e) copia de pe carnetul de muncă, în cazul candidaților care au carnet de muncă;
- f) cazierul judiciar;
- g) certificatul medical privind starea sănătății;
- h) declarația cu privire la venituri și proprietate;
- i) declarația de interese personale;
- j) o referință de la ultimul loc de muncă sau de studii;

k) certificatul care confirmă testarea cu utilizarea detectorului comportamentului simulat (poligraful).

(3) În momentul depunerii setului de acte, persoana este informată despre inițierea procedurilor prevăzute la art. 17 alin. (7).

(4) Procurorul în funcție care dorește un transfer sau o promovare poate fi înscris în Registrul dacă în ultimii doi ani pînă la depunerea cererii de înscriere în Registrul a fost supus evaluării performanțelor. Procurorul care dorește o numire în funcția de procuror-șef sau de adjunct al procurorului-șef poate fi înscris în Registrul dacă în ultimul an pînă la depunerea cererii de înscriere în Registrul a fost supus evaluării performanțelor.

(5) Registrul este ținut de către secretariatul Consiliului Superior al Procurorilor și include următoarele compartimente:

- a) lista candidaților la funcțiile vacante de procuror;
- b) lista procurorilor care solicită transferul la o altă procuratură;
- c) lista procurorilor care solicită numirea în funcția de procuror-șef sau de adjunct al procurorului-șef.

(6) Procedura de înscriere în Registrul a candidaților pentru suplinirea funcțiilor vacante se aprobă de către Consiliul Superior al Procurorilor.

(7) Registrul se plasează pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor.

Articolul 23. Criteriile pentru selecția și cariera procurorului

(1) Colegiul pentru selecția și cariera procurorilor din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor apreciază candidații înscriși în Registrul indicat la art. 22 în baza criteriilor prevăzute de prezenta lege și conform regulamentului aprobat de Consiliul Superior al Procurorilor.

(2) În cadrul concursului, candidații sînt apreciați în baza următoarelor criterii principale:

- a) nivelul de cunoștințe și aptitudinile profesionale;
- b) capacitatea de aplicare în practică a cunoștințelor;
- c) vechimea în funcția de procuror sau în alte funcții prevăzute la art. 20;
- d) calitatea și eficiența activității în funcția de procuror;
- e) respectarea regulilor de etică profesională;
- f) activitatea didactică și cea științifică.

(3) Procedura și criteriile de selecție a candidaților pentru funcțiile de procuror și pentru cariera procurorului sînt stabilite detaliat în regulamentul prevăzut la alin. (1), care se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor.

(4) La aprecierea candidatului la funcția de procuror, punctajul total obținut în concurs se constituie după cum urmează: cel puțin 50% – nota obținută la examenul susținut în fața Comisiei de absolvire a Institutului Național al Justiției și cel mult 50% – punctajul acordat de Colegiul pentru selecția și cariera procurorilor. În cazul carierei procurorilor, cel puțin 50% reprezintă rezultatul evaluării profesionale și cel mult 50% reprezintă punctajul oferit de Colegiul pentru selecția și cariera procurorilor.

(5) În urma concursului, fiecare membru al Colegiului pentru selecția și cariera procurorilor acordă punctaj fiecărui candidat în baza regulamentului prevăzut la alin. (1). Punctajul acumulat de candidat reprezintă media punctajului oferit de membrii Colegiului.

Articolul 24. Concursul pentru selecția și cariera procurorului și ocuparea funcțiilor vacante

(1) Consiliul Superior al Procurorilor anunță periodic funcțiile vacante și pe cele care urmează să devină vacante în următoarele 3 luni prin plasarea informației respective pe pagina sa web oficială. Toate funcțiile anunțate sînt scoase la următorul concurs.

(2) Colegiul pentru selecția și cariera procurorilor îi apreciază pe toți candidații înscriși în Registru. În cazul neprezentării nemotivate a candidatului în fața Colegiului pentru selecția și cariera procurorilor sau al refuzului acestuia de a fi apreciat, candidatul este exclus din Registru.

(3) Rezultatele aprecierii candidaților se publică, timp de 2 zile lucrătoare, pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor.

(4) Candidații care nu sînt de acord cu rezultatele aprecierii, în termen de 5 zile lucrătoare de la publicarea rezultatelor, le pot contesta la Consiliul Superior al Procurorilor. Contestația se va soluționa la prima ședință a Consiliului, dar nu mai tîrziu de 20 de zile lucrătoare de la depunere. Hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție doar în partea ce se referă la procedura de adoptare.

(5) Candidații își aleg funcțiile scoase la concurs în ordinea descrescătoare a punctajului obținut la Colegiul pentru selecția și cariera procurorilor. În cazul

punctajului egal, primul își alege funcția candidatul care a obținut rezultate mai bune la Institutul Național al Justiției sau la evaluarea performanțelor. Rezultatul concursului se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor în termen de 2 zile lucrătoare de la finalizarea acestuia.

(6) La ședința următoare, Consiliul Superior al Procurorilor propune Procurorului General numirea în funcție a candidaților desemnați în urma concursului. Consiliul Superior al Procurorilor poate refuza să facă propunerea de numire în funcție a unui candidat dacă constată că candidatul este incompatibil cu funcția de procuror.

Articolul 25. Numirea în funcție a procurorilor

(1) Numirea în funcțiile de procuror, procuror-șef al procuraturii, adjunct al procurorului-șef al procuraturii, procuror-șef al subdiviziunii Procuraturii Generale sau adjunct al procurorului-șef al subdiviziunii Procuraturii Generale se face prin ordinul Procurorului General, la propunerea Consiliului Superior al Procurorilor.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la primirea propunerii, Procurorul General este obligat să adopte o decizie. Procurorul General poate refuza motivat candidatura prezentată pentru numire în funcție. Consiliul Superior al Procurorilor poate propune în mod repetat aceeași candidatură cu votul a 2/3 din membrii săi. Această propunere este obligatorie pentru Procurorul General.

(3) Candidatul la funcția de procuror-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia este propus de către Adunarea Populară a Găgăuziei cu cel puțin 3 luni înainte de intervenirea vacanței funcției sau, în cazul în care aceasta intervine înainte de expirarea mandatului, în termen de 2 luni de la intervenirea vacanței.

(4) Mandatul de procuror-șef al procuraturii, cel de adjunct al procurorului-șef al procuraturii, cel de procuror-șef al subdiviziunii Procuraturii Generale și cel de adjunct al procurorului-șef al subdiviziunii Procuraturii Generale este de 5 ani. Aflarea în aceeași funcție a acestora nu poate depăși 2 mandate consecutive. La încheierea mandatului, persoanei i se propune numirea, fără concurs, în una din funcțiile vacante de procuror, cu excepția funcției de procuror-șef.

Articolul 26. Procedura de selecție a candidatului la funcția de procuror-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia

(1) Candidatul la funcția de procuror-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia este selectat de Adunarea Populară a Găgăuziei în baza condițiilor și criteriilor stabilite de prezenta lege și regulamentul aprobat de Consiliul Superior al Procurorilor.

Candidatul se selectează în urma unui concurs public organizat și desfășurat în conformitate cu procedura stabilită de legea locală adoptată de Adunarea Populară.

(2) La aprecierea participanților la concursul pentru funcția de procuror-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia, Adunarea Populară aplică punctaj în conformitate cu regulamentul aprobat de Consiliul Superior al Procurorilor.

(3) Adunarea Populară propune candidatura selectată Consiliului Superior al Procurorilor pentru verificare.

(4) În baza materialelor prezentate de Adunarea Populară, Consiliul Superior al Procurorilor, în termen de o lună, verifică respectarea procedurii și corespunderea candidatului condițiilor și criteriilor prevăzute de prezenta lege și regulamentul aprobat de Consiliul Superior al Procurorilor și propune Procurorului General numirea sa în funcție.

(5) În cazul în care identifică încălcări în procedura de selecție a candidatului sau acesta nu corespunde unor condiții sau criterii, Consiliul Superior al Procurorilor va respinge motivat candidatura propusă de Adunarea Populară.

(6) Adunarea Populară poate propune în mod repetat aceeași candidatură cu votul a 2/3 din membrii săi. În cazul în care constată în mod repetat încălcări de procedură sau necorespunderea candidatului unor condiții ori criterii, Consiliul Superior al Procurorilor va respinge motivat candidatura. Aceeași candidatură respinsă a doua oară din cauza necorespunderii unor condiții sau criterii nu mai poate fi propusă la funcția de procuror-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia, urmînd a fi organizat un nou concurs.

Articolul 27. Jurămîntul procurorului

(1) După numirea sa în funcție, procurorul, inclusiv Procurorul General, depune următorul jurămînt:

„Jur să respect cu strictețe Constituția, legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile omului și să îndeplinesc conștiincios obligațiile ce îmi revin.”

(2) Refuzul de a depune jurămîntul atrage de drept nulitatea numirii în funcție.

(3) Procurorul General depune jurămîntul la data numirii sale în funcție, în fața Președintelui Republicii și a membrilor Consiliului Superior al Procurorilor.

(4) Ceilalți procurori depun jurământul în fața Procurorului General și a membrilor Consiliului Superior al Procurorilor.

(5) Depunerea jurământului de către procuror se consemnează într-o declarație care este semnată de persoana care a depus jurământul, Procurorul General și de președintele Consiliului Superior al Procurorilor.

Secțiunea a 2-a

Evaluarea performanțelor procurorilor

Articolul 28. Scopul evaluării performanțelor procurorilor

Performanțele procurorilor se evaluează de către Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor în scopul aprecierii activității, nivelului de cunoștințe și aptitudinilor profesionale ale procurorilor, a corespunderii acestora cu funcțiile deținute, precum și pentru stimularea perfecționării abilităților profesionale și sporirea eficienței activității de procuror.

Articolul 29. Formele de evaluare a performanțelor procurorilor

(1) Evaluarea performanțelor procurorilor se desfășoară în două forme:

- a) evaluarea periodică;
- b) evaluarea extraordinară.

(2) Procurorul este supus evaluării periodice a performanțelor o dată la 4 ani. Performanțele persoanei numite pentru prima dată în funcția de procuror se evaluează după primii doi ani de activitate.

(3) Procurorul este supus evaluării performanțelor în mod extraordinar:

- a) la solicitarea acestuia, dar nu mai des decât o dată în an;
- b) în cazul participării la concursul pentru ocuparea funcției de procuror-șef;
- c) în cazul obținerii calificativului „insuficient”.

Articolul 30. Procedura de evaluare a performanțelor procurorilor

(1) Procedura și criteriile detaliate de evaluare a performanțelor procurorilor se stabilesc printr-un regulament aprobat de Consiliul Superior al Procurorilor, care se publică pe pagina web oficială a acestuia.

(2) Regulamentul prevăzut la alin. (1) stabilește:

- a) limitele extinderii procesului de evaluare a performanțelor procurorilor;

- b) metodologia, procedura și durata evaluării performanțelor procurorilor;
- c) criteriile de evaluare și indicatorii de performanță a activității procurorilor;
- d) sursele de informare și mijloacele de colectare a informațiilor necesare evaluării performanțelor procurorilor.

Articolul 31. Hotărîrea privind evaluarea performanțelor

(1) În urma evaluării performanțelor procurorului, Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor adoptă una din următoarele hotărîri:

- a) hotărîrea privind susținerea evaluării performanțelor prin acordarea calificativului „bine”, „foarte bine” sau „excelent”;
- b) hotărîrea privind obținerea calificativului „insuficient”;
- c) hotărîrea privind eșuarea evaluării performanțelor.

(2) În hotărîrea privind evaluarea performanțelor se indică punctajul obținut și calificativul corespunzător, precum și recomandările privind îmbunătățirea activității.

(3) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. b), procurorul este supus evaluării extraordinare nu mai devreme de 6 luni, dar nu mai târziu de un an de la evaluarea anterioară.

(4) În cazul acordării calificativului „insuficient” la două evaluări consecutive sau al eșuării evaluării performanțelor, procurorul este eliberat din funcție.

(5) În cazul constatării unor aparențe de abatere disciplinară, Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor sesizează Inspecția procurorilor.

Secțiunea a 3-a

Formarea profesională continuă a procurorului

Articolul 32. Formarea profesională continuă a procurorului

(1) La formarea profesională continuă a procurorului trebuie să se țină cont de dinamica procesului legislativ. Această formare constă în special în aprofundarea cunoștințelor cu privire la legislația internă, actele internaționale la care Republica Moldova este parte, jurisprudența instanțelor de judecată naționale și internaționale.

(2) Responsabilitatea pentru formarea profesională continuă a procurorilor revine Institutului Național al Justiției, conducătorilor procuraturilor în care aceștia își desfășoară activitatea, precum și fiecărui procuror în parte prin pregătirea sa individuală.

(3) Procurorii participă, cel puțin 40 de ore anual, la programe de formare profesională continuă organizate de Institutul Național al Justiției, la programe organizate de alte instituții de învățământ superior din țară sau din străinătate, la alte forme de perfecționare profesională.

(4) Formarea profesională continuă a procurorilor se realizează ținându-se cont de necesitatea specializării lor.

(5) În cadrul fiecărei procuraturi se organizează periodic activități de formare profesională continuă.

(6) La elaborarea programelor și a tematicii pentru formarea continuă a procurorilor trebuie să se țină cont de sugestiile și de necesitățile individuale ale procurorilor și să li se ofere acestora posibilitatea de a-și alege domeniul în care doresc să se perfecționeze.

Capitolul VI

GARANTAREA INDEPENDENȚEI PROCURORULUI

Articolul 33. Asigurarea independenței procurorului

- (1) Independența procurorului este asigurată prin:
- a) determinarea strictă, prin lege, a statutului procurorului, delimitarea atribuțiilor Procuraturii, a atribuțiilor și a competențelor procurorului în cadrul exercitării funcțiilor Procuraturii;
 - b) procedurile de numire, de suspendare și de eliberare din funcție;
 - c) inviolabilitatea lui;
 - d) discreția decizională a procurorului în exercițiul funcției, acordată prin lege;
 - e) stabilirea, prin lege, a interdicției privind imixtiunea altor persoane sau autorități în activitatea procurorului;
 - f) asigurarea mijloacelor adecvate pentru funcționarea Procuraturii, crearea condițiilor organizatorice și tehnice favorabile activității acesteia;
 - g) asigurarea materială și socială a procurorului;
 - h) alte măsuri prevăzute de lege.
- (2) În luarea deciziilor, procurorul este independent în condițiile legii.

(3) În cazul în care deciziile luate de procuror sînt ilegale, acestea pot fi anulate motivat de către procurorul ierarhic superior.

(4) Persoana ale cărei drepturi și interese legitime au fost afectate prin acțiunile, inacțiunile sau actele procurorului le poate contesta la procurorul ierarhic superior. Hotărîrea procurorului ierarhic superior, prin care a fost soluționată contestația, poate fi atacată în instanța de judecată.

Articolul 34. Inviolabilitatea procurorului

(1) Inviolabilitatea procurorului asigură garanții de protecție împotriva oricăror intervenții și imixțiuni în activitatea acestuia.

(2) Pătrunderea în locuința sau în încăperea de serviciu a procurorului, în mijlocul de transport personal sau de serviciu, efectuarea la fața locului a controlului, percheziției sau ridicarea obiectelor, interceptarea convorbirilor telefonice, percheziția corporală, controlul și ridicarea corespondenței, a obiectelor și a documentelor care aparțin procurorului se admit numai în condițiile prevăzute de lege.

(3) Procurorul nu poate fi tras la răspundere juridică pentru declarațiile făcute cu respectarea eticii profesionale.

(4) Urmărirea penală împotriva unui procuror poate fi pornită numai de către Procurorul General. Concomitent cu pornirea urmăririi penale, Procurorul General sesizează Consiliul Superior al Procurorilor în vederea începerii procedurii disciplinare.

(5) Urmărirea penală împotriva Procurorului General poate fi pornită doar de către procurorul desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor.

Capitolul VII

MĂSURILE DE ÎNCURAJARE. RĂSPUNDEREA DISCIPLINARĂ ȘI PATRIMONIALĂ A PROCURORILOR

Secțiunea 1

Măsurile de încurajare

Articolul 35. Măsurile de încurajare

(1) Pentru îndeplinirea impecabilă a atribuțiilor de serviciu, pentru succese remarcabile în activitate sau pentru anumite acțiuni pătrunse de spirit de sacrificiu procurorii pot fi încurajați prin:

- a) exprimarea unei mulțumiri;
- b) oferirea unui cadou simbolic;
- c) acordarea unui premiu;
- d) acordarea distincțiilor Procuraturii, aprobate de Consiliul Superior al Procurorilor.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) se aplică în baza criteriilor stabilite prin regulament aprobat de Consiliul Superior al Procurorilor. Acestea se aplică prin ordinul Procurorului General, la propunerea Consiliului Superior al Procurorilor.

(3) Pentru merite deosebite în serviciu, procurorii pot fi propuși spre decorare cu distincții de stat. Propunerile de decorare cu distincții de stat le înaintează Consiliul Superior al Procurorilor.

(4) Nu pot fi aplicate măsurile de încurajare prevăzute la alin. (1) și (3) procurorilor în privința cărora este pornită o procedură disciplinară sau care au sancțiuni disciplinare nestinse.

Secțiunea a 2-a

Răspunderea disciplinară

Articolul 36. Răspunderea disciplinară

(1) Procedura disciplinară este aplicabilă procurorilor în funcție și procurorilor care și-au încetat raporturile de serviciu.

(2) Procurorii sînt sancționați disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute la art. 38.

Articolul 37. Principiile procedurii disciplinare privind procurorii

Procedura disciplinară privind procurorii se bazează pe principiile:

- a) legalității;
- b) respectării independenței decizionale a procurorului;
- c) echității;
- d) proporționalității sancțiunii cu abaterea disciplinară comisă;
- e) transparenței.

Articolul 38. Abaterile disciplinare

Constituie abatere disciplinară:

- a) îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu;
- b) neaplicarea sau aplicarea necorespunzătoare a legislației, dacă acest lucru nu este justificat de schimbarea practicii de aplicare a normelor stabilite în sistemul de drept;
- c) imixtiunea ilegală în activitatea unui alt procuror sau intervențiile de orice natură pe lângă autorități, instituții sau funcționari pentru soluționarea oricărei chestiuni;
- d) împiedicarea intenționată, prin orice mijloace, a activității Inspecției procurorilor;
- e) încălcarea gravă a legii;
- f) atitudinea nedemnă, manifestări sau mod de viață care aduc atingere onoarei, integrității, probității profesionale, prestigiului Procuraturii sau care încalcă Codul de etică al procurorilor.

Articolul 39. Sancțiunile disciplinare

(1) În funcție de gravitatea abaterilor și în condițiile legii, procurorului i se aplică, prin hotărârea Colegiului de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, următoarele sancțiuni disciplinare:

- a) avertisment;
- b) mustrare;
- c) reducere a salariului;
- d) retrogradare din funcție;
- e) eliberare din funcția de procuror.

(2) Avertismentul constă în atenționarea, în formă scrisă, a procurorului asupra abaterii disciplinare comise și recomandarea făcută acestuia de a respecta pe viitor dispozițiile legale.

(3) Mustrarea este o critică exprimată în formă scrisă privind faptele comise de procuror.

(4) Reducerea salariului reprezintă micșorarea salariului lunar cu 15%–30% pentru o perioadă cuprinsă între 3 luni și 1 an și se aplică cu începere din luna calendaristică ulterioară datei la care hotărârea privind cauza disciplinară a rămas irevocabilă.

(5) Retrogradarea din funcție presupune transferul din funcția de procurorșef într-o funcție de procuror sau transferul procurorului de la Procuratura Generală

ori de la o procuratură specializată la o procuratură teritorială. Retrogradarea din funcție se face în baza hotărîrii de sancționare, prin ordinul Procurorului General.

(6) Eliberarea din funcția de procuror în sensul alin. (1) reprezintă încetarea atribuțiilor procurorului ca urmare a comiterii unei abateri disciplinare. Eliberarea din funcția de procuror pe baza hotărîrii de sancționare se face prin ordinul Procurorului General.

(7) În temeiul hotărîrii privind sancționarea cu eliberarea din funcție, imediat după pronunțarea acesteia, procurorul este înlăturat de drept de la exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Articolul 40. Termenele procedurii disciplinare

(1) Procurorul poate fi tras la răspundere disciplinară în termen de 1 an de la data comiterii abaterii disciplinare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul comiterii unei abateri disciplinare în activitatea procesuală, termenul de tragere la răspundere disciplinară este de 3 ani de la data comiterii abaterii respective.

(3) Procedura disciplinară se derulează, de regulă, într-un termen de 6 luni de la depunerea sesizării privind fapta ce poate constitui abatere disciplinară. Termenul de 6 luni nu reprezintă termen de prescripție pentru tragerea la răspundere disciplinară.

(4) Procedura disciplinară inițiată în temeiul art. 34 alin. (4) se desfășoară într-un termen de 30 de zile de la pornirea urmăririi penale, acesta nefiind un termen de prescripție pentru tragerea la răspundere disciplinară.

(5) Dacă, în momentul depunerii cererii de demisie, împotriva procurorului:

- a) există o procedură disciplinară, aceasta se finalizează în termen de pînă la 30 de zile de la depunerea cererii de demisie;
- b) a fost depusă o sesizare pînă la demisie, procedura disciplinară se finalizează în termen de 30 de zile de la depunerea sesizării.

(6) Pînă la emiterea hotărîrii pe cauza disciplinară menționată la alin. (5), cererea de demisie nu se examinează, iar în cazul în care ordinul cu privire la demisie a fost emis, acesta se suspendă.

(7) În termenele indicate la alin. (3), (4) și (5) nu se include perioada aflării în concediul de odihnă anual sau în concediul medical a persoanei în privința căreia se derulează procedura disciplinară.

Articolul 41. Condițiile și consecințele aplicării sancțiunilor disciplinare

(1) Sancțiunile disciplinare se aplică procurorilor în funcție.

(2) Sancțiunea disciplinară se aplică procurorului proporțional cu gravitatea abaterii disciplinare comise și în funcție de circumstanțele personale ale acestuia. Gravitatea abaterii disciplinare este determinată de natura faptei comise și de consecințele produse. Consecințele produse sînt evaluate avînd în vedere atît efectele asupra persoanelor implicate în activitățile în cadrul cărora s-a comis fapta, cît și efectele asupra imaginii și prestigiului Procuraturii.

(3) Termenul de acțiune al sancțiunii disciplinare este de un an de la data aplicării.

(4) Comiterea unei abateri disciplinare în perioada de acțiune a sancțiunii disciplinare anterioare, indiferent de tipul abaterii disciplinare comise, constituie circumstanță agravantă și se ia în considerare la stabilirea sancțiunii pentru următoarea abatere disciplinară comisă.

(5) În termen de un an de la data aplicării sancțiunii disciplinare, procurorul nu poate fi promovat și nu poate beneficia de nicio măsură de încurajare.

Articolul 42. Procedura disciplinară

Procedura disciplinară începe de drept în momentul sesizării și include următoarele etape:

- a) depunerea sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară;
- b) verificarea sesizării de către Inspecția procurorilor;
- c) examinarea cauzei disciplinare de către Colegiul de disciplină și etică;
- d) adoptarea unei hotărîri pe cauza disciplinară.

Articolul 43. Sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară

(1) Sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară comisă de procuror poate fi înaintată de:

- a) orice persoană interesată;
- b) membrii Consiliului Superior al Procurorilor;
- c) Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor, în condițiile art. 31 alin. (5);
- d) Inspecția procurorilor, în urma controalelor efectuate.

(2) Subiecții prevăzuți la alin. (1) pot înainta sesizarea cu privire la faptele ce le-au devenit cunoscute fie în exercițiul drepturilor sau al atribuțiilor lor funcționale, fie în baza informațiilor difuzate de mass-media sau de alte surse de informare.

(3) În cazul în care mai multe sesizări privesc aceeași faptă și același procuror, sesizările se conexează.

(4) Revocarea sesizării nu afectează procedura disciplinară.

Articolul 44. Condițiile de formă și de conținut ale sesizării

(1) Sesizarea cu privire la fapta procurorului ce poate constitui abatere disciplinară se depune în scris. Procedura de depunere și conținutul sesizării se reglementează prin regulament aprobat de Consiliul Superior al Procurorilor.

(2) Sesizările anonime nu se examinează.

(3) Se consideră vădit neîntemeiată sesizarea în care sînt invocate fapte ce nu fac referință la abateri disciplinare, a expirat termenul de prescripție prevăzut la art. 40 alin. (1) sau (2), precum și sesizarea depusă în mod repetat fără a aduce noi probe.

Articolul 45. Înregistrarea și repartizarea sesizărilor

(1) Sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară se depune la secretariatul Consiliului Superior al Procurorilor. Sesizarea se înregistrează și se transmite la Inspecția procurorilor în cel mult 3 zile lucrătoare de la recepționare.

(2) Dacă sesizarea nu corespunde condițiilor de formă și de conținut, inspectorul, în termen de 5 zile lucrătoare din ziua în care sesizarea i-a fost repartizată pentru verificare prealabilă, o restituie autorului printr-o decizie nesusceptibilă de atac, indicînd asupra neajunsurilor stabilite și asupra dreptului de a depune o nouă sesizare.

Articolul 46. Verificarea sesizării

(1) Verificarea sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară reprezintă etapa în cadrul căreia se stabilesc faptele imputate procurorului și consecințele acestora, circumstanțele în care acestea au fost comise, precum și orice alte informații concludente din care să se poată deduce existența sau inexistența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare.

(2) Inspectorul căruia i-a fost repartizată sesizarea este obligat:

a) să întreprindă toate măsurile necesare pentru a verifica faptele invocate de autorul sesizării și a stabili existența sau inexistența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare;

b) să solicite opinia scrisă a procurorului vizat în sesizare cu privire la circumstanțele invocate, cu informarea conducătorului procurorului vizat;

c) să întocmească dosarul cauzei disciplinare, care va include sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară, toate materialele și alte informații obținute în urma verificării.

(3) În procesul de verificare a sesizării, inspectorul are dreptul:

a) să facă copii de pe documentele relevante, inclusiv din dosarele la examinarea cărora se afirmă că au fost comise faptele descrise în sesizare;

b) să solicite alte informații necesare de la conducătorul procurorului vizat în sesizare, precum și de la alte autorități publice, persoane cu funcții de răspundere sau persoane private;

c) să solicite, în caz de necesitate, de la persoana care a depus sesizarea explicații verbale și scrise, precum și alte informații suplimentare legate de faptele invocate în sesizare;

d) să întreprindă alte măsuri necesare pentru verificarea sesizării.

Articolul 47. Termenele de verificare a sesizării

(1) Verificarea sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară se efectuează în termen de pînă la 30 de zile de la data recepționării sesizării de către Inspekția procurorilor.

(2) Inspectorul poate dispune prelungirea termenului de efectuare a verificării cu cel mult 10 zile lucrătoare dacă există motive întemeiate care justifică prelungirea termenului, informînd cu privire la acest fapt pe autorul sesizării.

(3) În cazurile prevăzute la art. 40 alin. (4) și (5), verificarea sesizării se face în termen de cel mult 10 zile.

Articolul 48. Drepturile și obligațiile procurorului împotriva căruia a fost depusă sesizarea la etapa verificării

(1) Procurorul împotriva căruia a fost depusă o sesizare, la etapa verificării acesteia, are dreptul:

a) să cunoască conținutul sesizării;

b) să prezinte explicații scrise și verbale;

- c) să prezinte probe care demonstrează sau infirmă anumite fapte invocate în sesizare sau care sînt relevante pentru examinarea sesizării;
- d) să fie asistat de un avocat sau de un reprezentant;
- e) să participe la examinarea cauzei disciplinare.

(2) Procurorul împotriva căruia a fost depusă o sesizare, la etapa verificării acesteia, este obligat:

- a) să nu împiedice în niciun fel verificarea inițiată de inspector;
- b) să nu contacteze personal, nici prin reprezentant, cu autorul sesizării, decît în prezența inspectorului.

Articolul 49. Rezultatele verificării sesizării

(1) După finalizarea verificării sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară, inspectorul emite una din următoarele decizii motivate:

- a) de încetare a procedurii disciplinare, dacă nu identifică niciun temei de tragere la răspundere disciplinară;
- b) de transmitere a materialelor la Colegiul de disciplină și etică, dacă identifică un temei de tragere la răspundere disciplinară.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. b), decizia inspectorului, împreună cu raportul întocmit de acesta în baza verificării și dosarul cauzei disciplinare, în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii, se prezintă la Colegiul de disciplină și etică spre examinare și se aduce la cunoștința autorului sesizării în scris sau, la solicitare, în format electronic.

(3) Modelul raportului privind rezultatele verificării sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară se aprobă de către Consiliul Superior al Procurorilor, la propunerea Colegiului de disciplină și etică.

(4) Decizia de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de către autorul sesizării la Colegiul de disciplină și etică în termen de 10 zile lucrătoare de la data recepționării acesteia.

Articolul 50. Examinarea cauzei disciplinare

(1) Cauza disciplinară se examinează la Colegiul de disciplină și etică cu citarea obligatorie a procurorului vizat în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară, a reprezentantului Inspecției procurorilor și a persoanei care a depus sesizarea.

(2) La examinarea cauzei disciplinare, procurorul și persoana care a depus sesizarea pot fi reprezentați sau asistați de un avocat sau de o altă persoană aleasă de ei în calitate de reprezentant.

(3) Neprezentarea fără motive întemeiate a procurorului sau a persoanei care a depus sesizarea fie a reprezentanților acestora la ședința Colegiului de disciplină și etică nu împiedică examinarea cauzei disciplinare.

(4) Inspecția procurorilor este reprezentată de inspectorul care a efectuat verificarea sesizării sau de un alt inspector desemnat de conducătorul Inspecției procurorilor. Prezența reprezentantului Inspecției procurorilor este obligatorie.

(5) La examinarea cauzei disciplinare poate fi solicitată audierea martorilor sau a altor persoane relevante pentru examinarea cauzei.

(6) Colegiul de disciplină și etică urmează să adopte decizia cu privire la cauza disciplinară de regulă în cel mult 2 luni de la primirea materialelor de la Inspecția procurorilor.

(7) Procedura de examinare a cauzei disciplinare la Colegiul de disciplină și etică este reglementată prin regulament aprobat de Consiliul Superior al Procurorilor.

(8) Dacă persoana care a depus sesizarea sau cea împotriva căreia a fost depusă sesizarea este membru al Colegiului de disciplină și etică, aceasta nu are dreptul să participe la examinarea cauzei disciplinare.

Articolul 51. Hotărîrea privind cauza disciplinară

(1) După examinarea cauzei disciplinare, Colegiul de disciplină și etică adoptă una din următoarele hotărîri:

a) privind constatarea abaterii disciplinare și aplicarea unei sancțiuni disciplinare;

b) privind constatarea abaterii disciplinare și sistarea procedurii disciplinare, în cazul în care au expirat termenele de tragere la răspundere disciplinară;

c) privind constatarea abaterii disciplinare și sistarea procedurii disciplinare, în cazul în care procurorul și-a încetat raporturile de serviciu înainte de emiterea hotărîrii cu privire la cauza disciplinară;

d) privind încetarea procedurii disciplinare, în cazul în care nu a fost comisă o abatere disciplinară.

(2) În cazul în care procedura disciplinară a fost inițiată în temeiul art. 40 alin. (4), hotărîrea pe cauza disciplinară prevede și propunerea de aplicare sau nu a suspendării din funcție.

(3) Dacă un membru al Colegiului de disciplină și etică are o opinie separată privind hotărîrea adoptată, acesta o expune în scris, cu indicarea motivelor, opinia fiind anexată la dosar.

(4) Hotărîrile sînt semnate de președintele ședinței și de membrii Colegiului de disciplină și etică care au participat la examinarea cauzei. Hotărîrile Colegiului de disciplină și etică, în termen de 3 zile lucrătoare de la data la care au fost pronunțate, se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor.

(5) Copii ale hotărîrii Colegiului de disciplină și etică se expediază participanților în cauza disciplinară și se anexează la dosarul personal al procurorului vizat.

(6) După examinarea cauzei disciplinare, Colegiul de disciplină și etică poate formula adițional o recomandare adresată Consiliului Superior al Procurorilor privind dispunerea evaluării extraordinare a performanțelor procurorului vizat dacă circumstanțele și materialele cauzei demonstrează necesitatea evaluării performanțelor acestuia.

(7) Hotărîrea cu privire la aplicarea sancțiunii de retrogradare din funcție și hotărîrea cu privire la aplicarea sancțiunii de eliberare din funcția de procuror se transmit Consiliului Superior al Procurorilor pentru a înainta propunerea corespunzătoare Procurorului General. Propunerea se prezintă după expirarea termenului de contestare a hotărîrii.

(8) Hotărîrea privind cauza disciplinară se constituie din partea introductivă, partea descriptivă, partea motivatorie și partea dispozitivă. Forma și conținutul hotărîrii se aprobă prin regulament aprobat de Consiliul Superior al Procurorilor.

Articolul 52. Inspecția procurorilor

(1) Inspecția procurorilor este o subdiviziune a Procuraturii Generale, în cadrul căreia activează inspectori avînd statutul de funcționari publici cu statut special.

(2) În funcția de inspector este numită persoana, aleasă prin concurs public, care întrunește următoarele condiții:

a) deține diplomă de licențiat în drept sau echivalentul acesteia;

b) are o vechime în specialitatea juridică de cel puțin 7 ani;
c) nu i-a fost, anterior, constatată vinovăția pentru săvârșirea unei infracțiuni;
d) se bucură de o reputație ireproșabilă în condițiile stabilite la art. 20 alin. (2).

(3) Concursul pentru selectarea inspectorilor este organizat de Procuratura Generală.

(4) În funcția de inspector nu pot fi numiți procurori în funcție.

(5) Inspekția procurorilor este condusă de către un inspector-șef și este subordonată direct Procurorului General. Structura și atribuțiile Inspekției procurorilor sînt stabilite prin regulament aprobat de Procurorul General, care se publică pe pagina web oficială a Procuraturii Generale.

(6) Inspekția procurorilor are următoarele competențe:

a) efectuează verificarea activității organizatorice a procurorilor și procuraturilor;

b) examinează sesizările cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare;

c) ține evidența statistică a tuturor sesizărilor și a rezultatelor verificării acestora;

d) pregătește informații pentru evaluarea performanțelor procurorului și promovarea acestuia în alte funcții;

e) pregătește raportul anual cu privire la activitatea sa;

f) are alte atribuții prevăzute de legislație sau regulamentele de activitate.

(7) Inspectorul-șef și inspectorul din cadrul Inspekției procurorilor sînt remunerați cu salariu a cărui valoare este echivalentă salariului procurorului-șef al procuraturii teritoriale și, respectiv, salariului procurorului din cadrul procuraturii teritoriale, ținîndu-se cont de vechimea în muncă corespunzătoare.

Secțiunea a 3-a

Răspunderea patrimonială

Articolul 53. Răspunderea patrimonială

(1) Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate de acțiunile procurorului aflat în exercițiul funcției în condițiile Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

(2) Pentru repararea unui prejudiciu cauzat de acțiunile procurorului aflat în exercițiul funcției, persoana are dreptul să înainteze acțiune numai împotriva statului, reprezentat de Ministerul Justiției.

(3) Procurorul poartă răspundere patrimonială doar în cazul constatării, prin hotărâre judecătorească, a vinovăției sale pentru acțiuni ilicite, calificate drept infracțiuni.

(4) Termenul de prescripție a dreptului la acțiune în cazurile prevăzute de prezentul articol este de 3 ani de la data apariției dreptului, dacă legea nu prevede alte termene.

Capitolul VIII

TRANSFERUL, DELEGAREA, DETAȘAREA, SUSPENDAREA ȘI ELIBERAREA DIN FUNCȚIE A PROCURORULUI

Articolul 54. Transferul, delegarea și detașarea

(1) Transferul procurorului într-o altă funcție se face prin concurs, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(2) În cazul în care o procuratură nu poate funcționa din cauza lipsei temporare de procurori, în cazul existenței unor funcții vacante, dar și în alte cazuri, Procurorul General, la propunerea procurorului-șef al procuraturii respective, poate delega procurori de la alte procuraturi, fără acordul lor, pe o perioadă de pînă la o lună pe parcursul unui an, iar cu consimțămîntul lor scris, pentru o perioadă de pînă la 6 luni.

(3) În scopul investigării unei cauze concrete, procurorul desemnat în calitate de membru al grupului de urmărire penală poate fi delegat la o altă procuratură pentru o perioadă de pînă la 6 luni fără acordul acestuia.

(4) Procurorul poate fi detașat din funcție, cu consimțămîntul său, pentru îndeplinirea unor funcții în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor, al Institutului Național al Justiției, ca Agent Guvernamental, în cadrul unor instituții internaționale, ale Uniunii Europene, ale altor state sau în vederea desfășurării activității în proiecte finanțate de aceste instituții, pe un termen de pînă la 4 ani. În perioada detașării, procurorului i se păstrează statutul. Cheltuielile procurorului legate de detașarea în condițiile prezentului alineat se compensează. Dacă funcția în care procurorul este detașat presupune remunerare și compensarea unor

cheltuieli legate de detașare, salariul funcției de bază și compensațiile pentru aceste cheltuieli nu se achită.

(5) Dacă salariul prevăzut pentru funcția în care procurorul se delegă ori se detașează este inferior celui de care acesta beneficia în funcția anterioară, se va păstra salariul funcției de bază.

(6) Perioada de detașare la alte instituții se include în vechimea în muncă în funcția de procuror.

(7) La expirarea termenului pentru care a fost detașat, procurorului i se acordă o funcție de procuror vacantă, cu excepția funcției de procuror-șef.

(8) Decizia privind detașarea procurorului se ia de către Procurorul General, cu acordul scris al Consiliului Superior al Procurorilor.

Articolul 55. Suspendarea din funcție

(1) Procurorul în privința căruia este pornită o urmărire penală poate fi suspendat din funcție de către Procurorul General, cu acordul scris al Consiliului Superior al Procurorilor. În situații ce nu suferă amânare, Procurorul General îl poate suspenda pe procuror fără acordul Consiliului Superior al Procurorilor, pînă la următoarea ședință a Consiliului Superior al Procurorilor.

(2) Procurorul este suspendat din funcție prin ordin al Procurorului General, fără implicarea Consiliului Superior al Procurorilor, atunci cînd i se acordă concediu de maternitate și concediu pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 6 ani. În celelalte cazuri prevăzute de lege, procurorul este suspendat din funcție prin ordin al Procurorului General, la propunerea Consiliului Superior al Procurorilor.

(3) Suspendarea din funcție a procurorului în cazurile prevăzute la alin. (2) nu atrage anularea garanțiilor sociale.

(4) În cazul prevăzut la alin. (1), dacă nu a fost probată vinovăția procurorului sau dacă a fost pronunțată o sentință de achitare ori de încetare a procesului penal pe motiv de reabilitare, suspendarea din funcție încetează, iar procurorul este restabilit în toate drepturile anterioare.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (2), la expirarea termenului de suspendare din funcție, procurorul preia funcția pe care a deținut-o pînă la suspendare sau, cu consimțămîntul lui, i se oferă o altă funcție de procuror echivalentă.

(6) Procurorul poate ataca hotărîrea privind suspendarea sa din funcție în instanța de judecată în condițiile legii.

Articolul 56. Condițiile de încetare a raporturilor de serviciu ale procurorului

Raporturile de serviciu ale procurorului încetează în următoarele cazuri:

- a) în circumstanțe ce nu depind de voința părților;
- b) în cazul eliberării din funcție.

Articolul 57. Încetarea raporturilor de serviciu în circumstanțe ce nu depind de voința părților

(1) Raporturile de serviciu ale procurorului încetează de drept în circumstanțe ce nu depind de voința părților în cazul:

- a) pierderii cetățeniei Republicii Moldova;
- b) atingerii vârstei de 65 de ani;
- c) expirării termenului pentru care a fost numit în funcție, în cazul refuzului de a fi numit într-o altă funcție de procuror;
- d) în care rămîne definitivă hotărîrea prin care se constată vinovăția procurorului pentru comiterea unei infracțiuni;
- e) privării procurorului de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități, ca pedeapsă de bază sau ca pedeapsă complementară, în temeiul unei hotărîri judecătorești definitive prin care s-a dispus această sancțiune;
- f) în care procurorul este declarat ca fiind dispărut fără urmă printr-o hotărîre judecătorească definitivă;
- g) decesului sau al declarării decesului procurorului printr-o hotărîre judecătorească definitivă;
- h) în care rămîne definitivă hotărîrea judecătorească privind limitarea capacității de exercițiu sau lipsa capacității de exercițiu a procurorului;
- i) constatării, ulterior numirii sale în funcție, a cel puțin unui motiv pentru care persoana nu poate fi numită în funcția de procuror.

(2) Încetarea raporturilor de serviciu în circumstanțe ce nu depind de voința părților se face prin ordin al Procurorului General, în termen de 5 zile lucrătoare de la intervenirea sau aducerea la cunoștința Procurorului General a cazului respectiv.

(3) Încetarea mandatului Procurorului General în temeiurile prevăzute la alin. (1) se constată prin decret al Președintelui Republicii.

Articolul 58. Eliberarea din funcție

(1) Procurorul, procurorul-șef și adjunctul Procurorului General sînt eliberați din funcție în cazul:

- a) depunerii cererii de demisie;
- b) refuzului de a fi transferat la o altă procuratură sau subdiviziune a procuraturii, dacă procuratura sau subdiviziunea procuraturii în care a activat se lichidează sau se reorganizează;
- c) refuzului de a se supune sancțiunii disciplinare de retrogradare din funcție;
- d) aplicării sancțiunii disciplinare de eliberare din funcția de procuror în momentul în care aceasta a devenit irevocabilă;
- e) obținerii calificativului „insuficient” la două evaluări consecutive sau al eșuării evaluării performanțelor;
- f) neprezentării, din motive neîntemeiate, de două ori consecutiv, pentru evaluarea performanțelor;
- g) înscrierii în calitate de candidat pe lista unui partid politic sau a unei organizații social-politice în alegeri pentru Parlament sau pentru autoritățile administrației publice locale;
- h) în care rămîne definitiv actul prin care se constată starea sa de incompatibilitate sau încălcarea unor interdicții;
- i) în care este considerat ca fiind inapt din punct de vedere medical pentru îndeplinirea atribuțiilor sale;
- j) refuzului de a fi supus verificării în temeiul Legii nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice;
- k) numirii într-o funcție incompatibilă cu funcția de procuror.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și c), eliberarea din funcție se face prin ordin al Procurorului General, în temeiul cererii sau, respectiv, al refuzului, prezentate în scris.

(3) Eliberarea din funcție a procurorului, procurorului-șef sau a adjunctului Procurorului General în temeiurile prevăzute la alin. (1) lit. b), c), d), e), f), g), h), i), j) și k) se face în termen de 5 zile lucrătoare de la intervenirea sau aducerea la cunoștința Procurorului General a cazului respectiv, printr-un ordin al Procurorului General, care este comunicat procurorului vizat în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei eliberării din funcție.

(4) Ordinul Procurorului General privind eliberarea din funcție poate fi contestat în instanța de judecată în condițiile legii.

(5) În cazul anulării ordinului de eliberare din funcție, procurorul va fi repus în toate drepturile, plătindu-i-se, conform legii, drepturile bănești de care a fost privat.

(6) Procurorul General poate fi eliberat din funcție înainte de expirarea mandatului, de către Președintele Republicii, în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a), d), g), h), i) și j). În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. h), eliberarea din funcție a Procurorului General se face în baza unei hotărâri judecătorești irevocabile sau a unei hotărâri a Consiliului Superior al Procurorilor.

Capitolul IX

PROTECȚIA DE STAT A PROCURORULUI. ASIGURAREA MATERIALĂ ȘI SOCIALĂ A PROCURORULUI

Articolul 59. Protecția de stat a procurorului și a membrilor familiei lui

(1) Procurorul, membrii familiei lui și averea lor se află sub protecția statului. La cererea motivată a procurorului, în care se invocă existența unui pericol pentru viața, sănătatea sa ori a membrilor familiei lui sau a unui pericol pentru integritatea averii lor, organele afacerilor interne sînt obligate să ia măsurile de rigoare în vederea asigurării securității procurorului și a membrilor familiei lui, precum și a integrității bunurilor acestora.

(2) Atentarea la viața sau la sănătatea procurorului, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale, amenințarea sa cu omor, cu violență sau cu deteriorarea bunurilor sale, precum și atentarea la viața sau la sănătatea rudelor sale apropiate (soț/soție, părinți, copii) în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu atrag răspundere penală.

(3) Procurorul are dreptul la compensarea cheltuielilor efectuate în interes de serviciu.

Articolul 60. Salarizarea

(1) Salariul procurorului se stabilește în funcție de salariul judecătorului. Salariul de funcție al procurorului se stabilește în funcție de nivelul procuraturii în care își desfășoară activitatea și de vechimea sa în funcția de procuror.

(2) Salariul procurorului reprezintă 90% din:

a) salariul judecătorului Curții Supreme de Justiție, în cazul procurorului din Procuratura Generală sau din procuraturile specializate, cu vechimea în muncă corespunzătoare;

b) salariul judecătorului din judecătoria, în cazul procurorului din procuraturile teritoriale, inclusiv din Procuratura UTA Găgăuzia, cu vechimea în muncă corespunzătoare.

(3) Pentru exercitarea funcțiilor de conducere, procurorul beneficiază de următorul spor, calculat în raport procentual față de salariul său de funcție:

- a) 20% – pentru exercitarea funcției de Procuror General;
- b) 15% – pentru exercitarea funcției de adjunct al Procurorului General și de procuror-șef al procuraturii specializate;
- c) 12% – pentru exercitarea funcției de procuror-șef al subdiviziunii Procuraturii Generale și de adjunct al procurorului-șef al procuraturii specializate;
- d) 9% – pentru exercitarea funcției de șef de secție în cadrul Procuraturii Generale și de procuror-șef al procuraturii teritoriale;
- e) 7% – pentru exercitarea funcției de adjunct al procurorului-șef al procuraturii teritoriale.

(4) Condițiile și modul de salarizare a procurorilor sînt stabilite prin Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor.

Articolul 61. Concediul și zilele de odihnă

(1) Procurorul are dreptul la un concediu de odihnă anual plătit cu durata de 35 de zile calendaristice.

(2) În cazul în care vechimea în muncă în funcția de procuror depășește 5, 10 și 15 ani, concediul de odihnă anual plătit se mărește cu 3, 5 și, respectiv, 7 zile calendaristice.

(3) Procurorului i se acordă concediu prin ordin al Procurorului General, în conformitate cu programul concediilor de odihnă anuale ale procurorilor, aprobat de Procurorul General.

(4) Activitatea desfășurată în zilele de sărbătoare nelucrătoare și/sau în zilele de repaus la indicația procurorului-șef se compensează procurorului proporțional, cu cel mult 14 zile calendaristice de odihnă anual. Modul de acordare a zilelor suplimentare se stabilește prin Regulamentul Procuraturii. Pentru activitatea desfășurată în zilele de sărbătoare nelucrătoare și/sau în zilele de repaus, procurorul nu este remunerat suplimentar.

(5) Se interzice neacordarea de concediu de odihnă anual plătit procurorului.

Articolul 62. Alte garanții sociale

(1) Procurorii aflați în exercițiul funcției beneficiază de asistență medicală în conformitate cu Legea nr.1585-XIII din 27 februarie 1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală.

(2) După încetarea raporturilor de serviciu, procurorul cu o vechime în funcția de procuror de peste zece ani, în temeiul art. 57 alin. (1) lit. b) și c) sau al art. 58 alin. (1) lit. a) și b), dacă circumstanțele care determină încetarea raporturilor de muncă nu afectează prestigiul Procuraturii și reputația procurorilor, beneficiază de o indemnizație unică de concediere egală cu 50% din produsul înmulțirii ultimului salariu lunar la numărul de ani complet lucrați în funcția de procuror. În cazul procurorului reîntors în funcție, la calculul indemnizației unice de concediere se ia în considerare timpul de activitate în funcția de procuror de la data încetării ultimei demisii.

(3) Viața și bunurile procurorului sînt supuse asigurării de stat obligatorii de la bugetul de stat, cheltuielile respective fiind prevăzute în bugetul Procuraturii.

(4) Suma asigurată se plătește în următoarele cazuri:

a) moarte violentă sau decesul procurorului în legătură cu exercitarea funcției, survenit ca urmare a unor leziuni corporale sau a altor vătămări grave ale sănătății – succesorilor lui sub forma unei indemnizații unice, egale cu produsul înmulțirii salariului de funcție al decedatului la numărul de ani compleți pe care acesta nu i-a supraviețuit pînă la atingerea limitei de vîrstă, dar nu mai puțin de 15 salarii de funcție ale decedatului;

b) mutilare a procurorului sau o altă vătămare gravă a sănătății sale în legătură cu exercitarea funcției, ce exclude posibilitatea de a continua activitatea profesională – sub forma unei compensații lunare egale cu salariul de funcție pe care l-a avut în funcția de procuror;

c) moarte violentă sau decesul procurorului, survenit ca urmare a unor leziuni corporale sau a altor vătămări grave ale sănătății, legate de exercitarea funcției – membrilor lui de familie inapți de muncă, aflați la întreținerea lui, sub forma unei indemnizații lunare egale cu diferența dintre partea ce le revenea din salariul de funcție al celui decedat și pensia stabilită în legătură cu pierderea întreținătorului, fără a se lua în calcul indemnizația unică.

(5) Dacă, la data eliberării din funcție a procurorului, există o procedură contravențională în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu sau o urmărire penală împotriva acestuia, plata indemnizației prevăzute la alin. (2) se suspendă pînă la soluționarea irevocabilă a cauzei. În cazul constatării vinovăției procurorului în aceste cauze, indemnizația prevăzută la alin. (2) nu se acordă.

(6) Procurorul beneficiază și de alte garanții sociale în conformitate cu legislația muncii în măsura în care aceasta nu contravine prezentei legi.

(7) Prejudiciul material provocat în legătură cu activitatea de serviciu a procurorului, prin deteriorarea sau nimicirea bunurilor sale, a bunurilor membrilor familiei sale sau ale rudelor sale apropiate, se repară integral de la bugetul Procuraturii.

Articolul 63. Asigurarea cu pensie

Procurorii au dreptul la pensie conform Legii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat.

Articolul 64. Legitimația de procuror

(1) La numirea în funcție a procurorului, acesta primește o legitimație al cărei model este aprobat de Consiliul Superior al Procurorilor.

(2) Legitimația de procuror este eliberată de către Procurorul General și servește drept document ce confirmă identitatea și funcția procurorului.

(3) După încetarea raporturilor de serviciu, precum și în perioada suspendării procurorului din funcție în temeiul art. 55 alin. (1) sau a înlăturării sale de la îndeplinirea obligațiilor de serviciu, legitimația se retrage.

TITLUL III

ORGANELE DE AUTOADMINISTRARE DIN CADRUL PROCURATURII

Articolul 65. Autoadministrarea Procuraturii

(1) Autonomia Procuraturii se manifestă prin independența organizațională și funcțională a acesteia, se realizează prin autoadministrare și reprezintă dreptul și capacitatea reală a Procuraturii de a soluționa problemele funcționale în mod autonom și responsabil.

(2) Autoadministrarea Procuraturii se realizează în baza principiilor reprezentativității și eligibilității organelor de autoadministrare ale Procuraturii, precum și prin angajarea răspunderii lor pentru exercitarea în mod corespunzător a funcțiilor delegate.

(3) Organele de autoadministrare ale Procuraturii sînt Adunarea Generală a Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor și colegiile din subordinea acestuia – Colegiul pentru selecția și cariera procurorilor, Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor și Colegiul de disciplină și etică.

Capitolul X

ADUNAREA GENERALĂ A PROCURORILOR

Articolul 66. Adunarea Generală a Procurorilor

(1) Adunarea Generală a Procurorilor se constituie din procurorii din cadrul Procuraturii.

(2) Adunarea Generală a Procurorilor se convoacă anual de către Consiliul Superior al Procurorilor.

(3) Adunarea Generală a Procurorilor poate fi convocată și în cazuri excepționale, din inițiativa Procurorului General, a Consiliului Superior al Procurorilor ori a unei treimi din procurori, în scopul examinării chestiunilor de importanță majoră pentru activitatea Procuraturii.

(4) Anunțul privind data ședinței ordinare, proiectul de agendă a ședinței și materialele ce urmează a fi examinate în cadrul ședinței se plasează pe paginile web oficiale ale Procuraturii Generale și Consiliului Superior al Procurorilor cu cel puțin o lună înainte de data ședinței. Propuneri de modificare sau de completare a agendei Adunării Generale a Procurorilor se admit atît înainte de ședință, cît și pe parcursul ședinței.

(5) Ședința Adunării Generale a Procurorilor se deschide de către președintele Consiliului Superior al Procurorilor, care transmite conducerea ședinței președintelui ales de către Adunare.

(6) Președintele și secretarul ședinței Adunării Generale a Procurorilor se aleg, la propunerea procurorilor prezenți în ședință, cu votul deschis al majorității simple a acestora.

(7) Adunarea Generală a Procurorilor este deliberativă dacă la ea participă majoritatea simplă a procurorilor în exercițiu. Același cvorum este necesar și pentru desfășurarea ședințelor extraordinare ale Adunării Generale a Procurorilor.

(8) Hotărârile Adunării Generale a Procurorilor se adoptă cu votul majorității simple a procurorilor prezenți și se semnează de către președintele și secretarul

ședinței. Hotărârile Adunării Generale a Procurorilor cu privire la alegerea membrilor Consiliului Superior al Procurorilor, ai Colegiului pentru selecția și cariera procurorilor, ai Colegiului de evaluare a performanțelor procurorilor și ai Colegiului de disciplină și etică se adoptă prin vot secret. La decizia Adunării Generale a Procurorilor, pot fi adoptate prin vot secret și alte hotărâri.

(9) Pentru organizarea procedurii de alegere a procurorilor în Consiliul Superior al Procurorilor și în colegiile sale, Adunarea Generală a Procurorilor desemnează, cu majoritate de voturi, comisii speciale, a căror componență și activitate se stabilesc prin regulamentul Adunării Generale a Procurorilor.

(10) Hotărârile Adunării Generale a Procurorilor se publică pe paginile web oficiale ale Procuraturii Generale și Consiliului Superior al Procurorilor și sînt executorii pentru organele de autoadministrare ale Procuraturii și pentru procurori.

Articolul 67. Competența Adunării Generale a Procurorilor

(1) Adunarea Generală a Procurorilor se întrunește pentru:

- a) alegerea, din rîndul procurorilor, a membrilor Consiliului Superior al Procurorilor și ai colegiilor sale, precum și a supleanților;
- b) audierea raportului despre activitatea Procuraturii, prezentat de către Procurorul General, și a raportului despre activitatea Consiliului Superior al Procurorilor, prezentat de către președintele Consiliului;
- c) prezentarea de către Procurorul General și dezbaterile priorităților privind activitatea Procuraturii pentru anul următor, după consultarea acestora cu Consiliul Superior al Procurorilor;
- d) aprobarea Codului de etică al procurorilor și a modificărilor la acesta, care se publică pe pagina web oficială a Procuraturii Generale;
- e) adoptarea sau modificarea regulamentului Adunării Generale a Procurorilor;
- f) examinarea și deciderea asupra altor chestiuni privind activitatea Procuraturii.

(2) În termen de 20 de zile lucrătoare de la ședința Adunării Generale a Procurorilor, propunerile și întrebările înaintate în cadrul ședinței se examinează de către entitatea căreia i-au fost adresate, care urmează să ia decizii în privința acestora, care se publică pe paginile web oficiale ale Procuraturii Generale și Consiliului Superior al Procurorilor.

(3) Regulamentele aprobate de Adunarea Generală a Procurorilor se publică pe pagina web oficială a Procuraturii Generale.

Capitolul XI

CONSILIUL SUPERIOR AL PROCURORILOR

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 68. Consiliul Superior al Procurorilor

(1) Consiliul Superior al Procurorilor este un organ independent, cu statut de persoană juridică, format în vederea participării la procesul de constituire, funcționare și asigurare a autoadministrării sistemului Procuraturii.

(2) Consiliul Superior al Procurorilor este garantul independenței și imparțialității procurorilor.

Articolul 69. Componența Consiliului Superior al Procurorilor

(1) Consiliul Superior al Procurorilor este constituit din 12 membri.

(2) Din Consiliul Superior al Procurorilor fac parte de drept Procurorul General, procurorul-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia, președintele Consiliului Superior al Magistraturii și ministrul justiției.

(3) Cinci membri ai Consiliului Superior al Procurorilor sînt aleși de către Adunarea Generală a Procurorilor din rîndul procurorilor în funcție, prin vot secret, direct și liber exprimat, după cum urmează:

- a) un membru din rîndul procurorilor Procuraturii Generale;
- b) patru membri din rîndul procurorilor de la procuraturile teritoriale și de la cele specializate.

(4) Trei membri ai Consiliului Superior al Procurorilor sînt aleși prin concurs din rîndul societății civile, după cum urmează: unul de către Președintele Republicii, unul de către Parlament și unul de către Academia de Științe a Moldovei. Candidații la funcția de membru al Consiliului Superior al Procurorilor din partea societății civile trebuie să aibă studii superioare juridice și experiență în domeniul dreptului de cel puțin 3 ani.

(5) Sînt considerați aleși în calitate de membri ai Consiliului Superior al Procurorilor procurorii care au acumulat cel mai mare număr de voturi la Adunarea Generală a Procurorilor. Următorii procurori de pe lista candidaților care au

acumulat cel mai mare număr de voturi suplinesc funcțiile vacante în ordine descrescătoare după numărul de voturi acumulat.

(6) Candidații la funcția de membru al Consiliului Superior al Procurorilor trebuie să se bucure de o reputație ireproșabilă și să fie o autoritate recunoscută în domeniile lor de activitate.

(7) Nu pot fi membri ai Consiliului Superior al Procurorilor procurorii care au sancțiuni disciplinare nestinse și persoanele care au fost declarate vinovate de comiterea unei infracțiuni.

(8) Procurorii aleși în calitate de membri ai Consiliului Superior al Procurorilor se detașează din funcție pe durata exercitării mandatului.

(9) Membrii Consiliului Superior al Procurorilor, cu excepția membrilor de drept, nu pot exercita o altă activitate remunerată, afară de cea didactică, de creație, științifică, sportivă sau în cadrul asociațiilor obștești.

Articolul 70. Competența Consiliului Superior al Procurorilor

(1) Consiliul Superior al Procurorilor are următoarele competențe:

a) elaborează și aprobă regulamentele privind activitatea sa, privind funcționarea colegiilor sale și alte regulamente care îl vizează;

b) elaborează și aprobă regulamentele privind procedura de selecție și cariera procurorilor;

c) elaborează proiectul de regulament al Adunării Generale a Procurorilor și proiectele de amendare a acestuia;

d) organizează concursul pentru selectarea candidatului la funcția de Procuror General, pe care îl propune Președintelui Republicii;

e) organizează concursuri, selectează și numește pe membrii colegiilor sale din rîndul societății civile;

f) examinează contestațiile împotriva hotărîrilor luate de colegiile sale;

g) face propuneri Procurorului General privind numirea, promovarea, detașarea sau suspendarea procurorilor în condițiile Codului de procedură penală și ale prezentei legi, precum și privind eliberarea din funcție a procurorilor;

h) participă la depunerea jurămîntului de către procurori și de către Procurorul General;

i) stabilește numărul de procurori în cadrul fiecărei procuraturi;

j) desemnează procurorii în cadrul Consiliului Institutului Național al Justiției;

k) aprobă strategia privind formarea inițială și continuă a procurorilor și prezintă avizul asupra planului de acțiuni pentru implementarea acestei strategii;

l) examinează și prezintă opinii asupra regulamentului de organizare a concursului de admitere în Institutul Național al Justiției, asupra programelor didactice și a planurilor de învățământ pentru cursurile de formare inițială și continuă din cadrul Institutului Național al Justiției, asupra regulamentului de organizare a concursului pentru suplینirea posturilor didactice, precum și asupra componenței comisiilor pentru examenele de admitere și de absolvire ale Institutului Național al Justiției;

m) stabilește numărul de locuri scoase la concursul de admitere pentru instruirea inițială a procurorilor în cadrul Institutului Național al Justiției;

n) examinează adresările cetățenilor și ale procurorilor privind chestiunile date în competența sa;

o) elaborează proiectul Codului de etică al procurorilor, precum și proiectele de modificare a acestuia, și le propune spre aprobare Adunării Generale a Procurorilor;

p) aprobă proiectul bugetului său, pe care îl prezintă Ministerului Finanțelor;

q) aprobă structura aparatului Consiliului Superior al Procurorilor;

r) participă la elaborarea proiectului de buget al Procuraturii și îl avizează;

s) participă la elaborarea planurilor de dezvoltare strategică a Procuraturii;

t) avizează proiectele priorităților anuale privind activitatea Procuraturii, elaborate de Procurorul General.

(2) Regulamentele aprobate de Consiliul Superior al Procurorilor se publică pe pagina web oficială a Procuraturii Generale.

Articolul 71. Președintele Consiliului Superior al Procurorilor

(1) Președintele Consiliului Superior al Procurorilor este ales dintre membrii Consiliului aleși din rîndul procurorilor, prin vot secret, pe un termen de 4 ani, cu votul majorității membrilor Consiliului.

(2) În absența președintelui Consiliului Superior al Procurorilor, atribuțiile acestuia sînt exercitate de un membru numit de Consiliu.

(3) Președintele Consiliului Superior al Procurorilor beneficiază de un salariu în cuantum de 80% din salariul Procurorului General sau își păstrează salariul său din funcția de procuror, deținută pînă la detașare, dacă acesta este mai mare.

Articolul 72. Atribuțiile președintelui Consiliului Superior al Procurorilor

Președintele Consiliului Superior al Procurorilor are următoarele atribuții:

a) reprezintă Consiliul Superior al Procurorilor în relațiile interne și cele internaționale și coordonează activitatea acestuia;

- b) prezidează ședințele Consiliului Superior al Procurorilor;
- c) semnează actele emise de Consiliul Superior al Procurorilor;
- d) prezintă Adunării Generale a Procurorilor raportul anual de activitate al Consiliului Superior al Procurorilor;
- e) numește, promovează, transferă și eliberează din funcții pe angajații aparatului, le aplică măsuri de încurajare și sancțiuni disciplinare;
- f) exercită și alte atribuții prevăzute de lege.

Secțiunea a 2-a

Statutul de membru al Consiliului Superior al Procurorilor

Articolul 73. Durata mandatului de membru al Consiliului Superior al Procurorilor

(1) Mandatul membrilor aleși ai Consiliului Superior al Procurorilor este de 4 ani. Aceeași persoană nu poate deține funcția de membru al Consiliului Superior al Procurorilor două mandate consecutiv.

(2) Membrii aleși ai Consiliului Superior al Procurorilor își exercită mandatul pînă la alegerea noilor membri.

(3) Perioada de activitate în calitate de membru al Consiliului Superior al Procurorilor se include în stagiul profesional de procuror.

Articolul 74. Drepturile membrilor Consiliului Superior al Procurorilor

(1) Membrii Consiliului Superior al Procurorilor au dreptul:

a) să ia cunoștință și să participe la examinarea materialelor prezentate spre examinare Consiliului Superior al Procurorilor;

b) să facă demersuri, să expună argumente și să prezinte materiale suplimentare;

c) să propună spre examinare în ședința Consiliului probleme ce țin de competența acestuia;

d) să participe prin vot la adoptarea de hotărîri și să-și expună, în caz de necesitate, opinia separată;

e) să efectueze alte acțiuni în condițiile legii.

(2) Membrii Consiliului Superior al Procurorilor aleși din rîndul procurorilor beneficiază de un salariu în cuantum de 75% din salariul Procurorului General sau își păstrează salariul din funcția de procuror, deținută pînă la detașare, dacă acesta este mai mare.

(3) Membrii Consiliului Superior al Procurorilor reprezentanți ai societății civile primesc o indemnizație lunară în mărime de 50% din salariul mediu al membrilor Consiliului Superior al Procurorilor aleși din rîndul procurorilor.

Articolul 75. Obligațiile și restricțiile impuse membrilor Consiliului Superior al Procurorilor

(1) Membrii Consiliului Superior al Procurorilor sînt obligați:

- a) să asigure ocrotirea drepturilor și a libertăților procurorilor, a onoarei și a demnității acestora în condițiile legii;
- b) să contribuie la promovarea principiului independenței procurorului;
- c) să respecte regimul datelor cu caracter personal, precum și al altor informații cu acces limitat, care le-au devenit cunoscute în exercitarea mandatului;
- d) să voteze pro sau contra la adoptarea de hotărîri.

(2) Pe durata mandatului, precum și timp de 6 luni după încetarea acestuia, membrii Consiliului Superior al Procurorilor nu pot participa la concursuri pentru numire sau promovare în funcții de procuror, inclusiv în funcția de Procuror General.

Articolul 76. Încetarea calității de membru al Consiliului Superior al Procurorilor

(1) Calitatea de membru al Consiliului Superior al Procurorilor încetează, după caz:

- a) prin depunerea cererii de renunțare la calitatea de membru al Consiliului;
- b) la expirarea mandatului de membru al Consiliului;
- c) în cazul obținerii calității de membru al unui colegiu din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor;
- d) în cazul suspendării sau eliberării din funcția de procuror;
- e) în cazul în care rămîne definitiv actul de constatare a incompatibilității;
- f) în cazul în care rămîne definitiv actul prin care s-a stabilit adoptarea de către acesta a unui act cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese;
- g) în cazul în care rămîne definitivă hotărîrea prin care s-a constatat vinovăția acestuia pentru săvîrșirea unei infracțiuni;
- h) în caz de imposibilitate a exercitării atribuțiilor de membru pe o perioadă mai mare de 4 luni, constatată de Consiliul Superior al Procurorilor;
- i) în cazul constatării uneia din circumstanțele care nu ar fi permis alegerea sau numirea acestuia în calitate de membru al Consiliului;
- j) în caz de deces.

(2) Membrii Consiliului Superior al Procurorilor nu pot fi revocați. În cazul circumstanțelor stabilite la alin. (1), mandatul lor încetează de drept.

Secțiunea a 3-a

Organizarea activității Consiliului Superior al Procurorilor

Articolul 77. Ședințele Consiliului Superior al Procurorilor

(1) Consiliul Superior al Procurorilor se întrunește ori de câte ori este necesar, dar nu mai rar decât o dată în lună.

(2) Prima ședință a Consiliului Superior al Procurorilor este convocată de către Procurorul General într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data ținerii Adunării Generale a Procurorilor.

(3) Ședințele Consiliului Superior al Procurorilor sînt publice, cu excepția cazurilor în care, pentru respectarea regimului informațiilor specificate la art. 75 alin. (1) lit. c), consiliul decide, printr-o hotărîre, că ședința sau o parte a acesteia urmează să fie închisă.

(4) Ședința Consiliului Superior al Procurorilor este deliberativă dacă la ea participă cel puțin 2/3 din membri.

(5) Agenda ședinței se plasează pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor cu cel puțin 2 zile lucrătoare înainte de data desfășurării ședinței.

(6) Hotărîrile se adoptă în ședință publică, cu votul deschis al majorității membrilor prezenți ai Consiliului Superior al Procurorilor.

(7) Hotărîrile Consiliului Superior al Procurorilor sînt motivate, sînt semnate de toți membrii prezenți în ședință și se publică, în termen de 10 zile lucrătoare de la data emiterii, pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor. Hotărîrile Consiliului Superior al Procurorilor sînt semnate olograf sau, după caz, prin aplicarea semnăturii electronice.

(8) Ședințele Consiliului Superior al Procurorilor sînt înregistrate prin mijloace video/audio. Înregistrarea ședinței se anexează la procesul-verbal. Procesul-verbal se întocmește în termen de 3 zile lucrătoare de la data la care a avut loc ședința, fiind semnat de președintele ședinței și de secretar, și se plasează pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor.

Articolul 78. Recuzarea și abținerea

(1) Un membru al Consiliului Superior al Procurorilor nu poate participa la examinarea unui subiect din agendă dacă există circumstanțe care exclud participarea sa la examinarea subiectului în cauză sau care ar trezi îndoieli privind obiectivitatea sa. În cazul în care există astfel de circumstanțe, membrul respectiv al Consiliului este obligat să facă o declarație de abținere.

(2) Pentru motivele indicate la alin. (1), un membru al Consiliului Superior al Procurorilor poate fi recuzat.

(3) Cererea de recuzare și declarația de abținere trebuie să fie motivate.

(4) Membrul Consiliului Superior al Procurorilor a cărui recuzare sau abținere a fost invocată nu participă la examinarea cererii de recuzare sau a declarației de abținere.

Articolul 79. Contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Procurorilor

(1) Hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor pot fi contestate la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

(2) Contestațiile împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Procurorilor sînt examinate de completul de judecată care examinează contestațiile împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Articolul 80. Bugetul Consiliului Superior al Procurorilor

(1) Consiliul Superior al Procurorilor este finanțat de la bugetul de stat în limita alocațiilor bugetare aprobate prin legea bugetară anuală.

(2) Bugetul Consiliului Superior al Procurorilor se elaborează, se aprobă și se administrează în conformitate cu principiile, regulile și procedurile stabilite de legislația privind finanțele publice și responsabilitatea bugetar-fiscală.

(3) Președintele Consiliului Superior al Procurorilor organizează și implementează sistemul de management financiar și control intern și poartă răspundere managerială pentru administrarea bugetului și a patrimoniului public aflat în gestiunea Consiliului Superior al Procurorilor.

(4) Salarizarea președintelui și a membrilor Consiliului Superior al Procurorilor detașați din funcțiile de procuror, achitarea indemnizației lunare membrilor Consiliului reprezentanți ai societății civile, precum și salarizarea personalului din aparatul Consiliului Superior al Procurorilor se fac din bugetul Consiliului Superior al Procurorilor.

Articolul 81. Aparatul Consiliului Superior al Procurorilor

(1) Consiliul Superior al Procurorilor dispune de un aparat care asigură activitatea Consiliului și a colegiilor sale.

(2) Aparatul Consiliului Superior al Procurorilor este compus din funcționari publici și personal tehnic. Funcționarii publici din cadrul aparatului Consiliului Superior al Procurorilor se supun reglementărilor Legii nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și sînt salarizați în condițiile legii. Personalul tehnic al Consiliului se supune reglementărilor legislației muncii, fiind salarizat în condițiile legii.

(3) Structura, statul de personal și activitatea aparatului Consiliului sînt reglementate printr-un regulament aprobat de Consiliul Superior al Procurorilor.

Secțiunea a 4-a

Organele Consiliului Superior al Procurorilor

Articolul 82. Organele care funcționează în subordinea Consiliului Superior al Procurorilor

În subordinea Consiliului Superior al Procurorilor funcționează:

- a) Colegiul pentru selecția și cariera procurorilor;
- b) Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor;
- c) Colegiul de disciplină și etică.

Articolul 83. Componența colegiilor

(1) Fiecare colegiu din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor este constituit din 7 membri, după cum urmează:

- a) 5 sînt aleși de Adunarea Generală a Procurorilor din rîndul procurorilor;
- b) 2 sînt aleși de către Consiliul Superior al Procurorilor, prin concurs public, din rîndul reprezentanților societății civile.

(2) Sînt considerați aleși membri ai colegiului primii 5 procurori care au acumulat cel mai mare număr de voturi la Adunarea Generală a Procurorilor.

Următorii procurori de pe lista candidaților care au acumulat cel mai mare număr de voturi suplinesc funcțiile vacante în ordinea descrescătoare a numărului de voturi acumulat.

(3) Consiliul Superior al Procurorilor alege de asemenea un membru supleant pentru reprezentanții societății civile conform procedurii prevăzute pentru alegerea reprezentanților societății civile.

(4) Pot candida la funcția de membru al colegiului persoanele care întrunesc condițiile prevăzute la art. 69 alin. (6) și (7).

(5) În componența unui colegiu nu pot fi aleși membri ai Consiliului Superior al Procurorilor sau membri ai unui alt colegiu.

(6) Membrii colegiului sînt aleși pe o perioadă de 4 ani.

(7) Calitatea de membru al colegiului încetează în condițiile art. 76. În caz de încetare a mandatului de membru al colegiului înainte de expirarea termenului de 4 ani, un membru supleant va continua exercitarea mandatului.

(8) Președintele colegiului este ales prin vot secret, din rîndul membrilor acestuia, la prima ședință a colegiului.

(9) Recuzarea sau abținerea unui membru al colegiului are loc conform cu prevederile art. 78.

(10) În cazul în care colegiul examinează o chestiune care privește pe unul din membrii săi, acesta nu participă la examinarea subiectului respectiv.

(11) Membrii colegiului reprezentanți ai societății civile primesc o indemnizație lunară în mărime de 50% din salariul mediu al membrilor Consiliului Superior al Procurorilor aleși din rîndul procurorilor. Membrii colegiului aleși din rîndul procurorilor li se reduce volumul de lucru pe perioada mandatului.

(12) Competențele, modul de organizare și de funcționare a colegiilor sînt stabilite prin prezenta lege și prin regulamentele aprobate de Consiliul Superior al Procurorilor.

(13) În vederea exercitării atribuțiilor lor, colegiile au dreptul să solicite procurorilor, autorităților publice, persoanelor juridice de drept public toate actele și informațiile de care au nevoie.

(14) Procurorii, autoritățile publice și persoanele juridice de drept public au obligația să transmită colegiilor, în termenul stabilit de acestea, actele și informațiile solicitate. Colegiile au obligația să respecte, în condițiile legii, regimul informațiilor cu acces limitat care le-au devenit cunoscute.

(15) Fiecare colegiu prezintă, anual, Consiliului Superior al Procurorilor un raport privind activitatea sa în anul de referință, care se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor.

Articolul 84. Ședințele colegiilor

(1) Fiecare colegiu se întrunește în ședințe ori de câte ori este nevoie.

(2) Prima ședință a colegiului este convocată și prezidată de către președintele Consiliului Superior al Procurorilor.

(3) Timpul și locul ședinței colegiului sînt stabilite de către președintele colegiului, după consultarea membrilor colegiului.

(4) Ședințele colegiului sînt prezidate de președintele acestuia. În cazul absenței președintelui colegiului, ședința este prezidată de un membru al colegiului ales din rîndul membrilor prezenți la ședință.

(5) Ședința colegiului este deliberativă dacă la ea participă cel puțin 5 membri ai colegiului.

(6) Ședințele colegiului se înregistrează prin mijloace video/audio. Înregistrarea ședinței se anexează la procesul-verbal. Procesul-verbal se întocmește în termen de 3 zile lucrătoare, fiind semnat de președintele ședinței și de secretar, și se plasează pe pagina web a Consiliului Superior al Procurorilor.

Articolul 85. Hotărîrile colegiilor

(1) Hotărîrile colegiilor se emit în scris, sînt motivate, se semnează de către toți membrii colegiului prezenți la ședință și se publică, în termen de 10 zile lucrătoare de la data emiterii lor, pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor. Hotărîrile privind evaluarea procurorilor nu se publică, însă rezultatele evaluării sînt date publicității. Hotărîrile sînt semnate olograf sau, după caz, prin aplicarea semnăturii electronice.

(2) Hotărîrile colegiilor se adoptă cu votul deschis al majorității membrilor aleși ai colegiului, cu excepția cazurilor în care prezenta lege prevede o altă modalitate de adoptare a hotărîrilor.

(3) Hotărârile colegiului se contestă la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului, în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării acestora. Contestația poate fi depusă de către persoana în privința căreia a fost adoptată hotărârea respectivă, iar în cazul procedurii disciplinare, și de către persoana care a depus sesizarea, precum și de către Inspekția procurorilor.

(4) Hotărârile colegiilor se transmit la aparatul Consiliului Superior al Procurorilor în următoarea zi după expirarea termenului de contestare.

Articolul 86. Examinarea contestațiilor împotriva hotărârilor colegiilor

(1) Contestațiile împotriva hotărârilor adoptate de colegii se examinează în cel mult o lună de la data înregistrării acestora la Consiliul Superior al Procurorilor.

(2) Ziua, ora și locul examinării contestației se comunică, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de data desfășurării ședinței, procurorului vizat în hotărârea contestată, candidatului la funcția de procuror care a depus plîngerea, inspectorului, precum și altor persoane, în condițiile prezentei legi.

(3) În urma examinării contestației, Consiliul Superior al Procurorilor decide:

- a) menținerea hotărârii contestate;
- b) casarea hotărârii contestate și adoptarea unei noi hotărâri prin care se soluționează cauza.

Articolul 87. Competențele Colegiului pentru selecția și cariera procurorilor

(1) Colegiul pentru selecția și cariera procurorilor are următoarele atribuții:

- a) examinează dosarele candidaților la funcția de procuror, actele prezentate de către candidați și cele referitoare la candidați;
- b) examinează dosarele și actele prezentate de procurorii care solicită transferul sau promovarea într-o funcție superioară;
- c) organizează și desfășoară interviuri cu participanții la concurs;
- d) oferă punctaj participanților la concurs;
- e) adoptă hotărâri motivate cu privire la rezultatele concursului;
- f) are alte atribuții prevăzute de lege sau de regulamentele aprobate de Consiliul Superior al Procurorilor.

(2) Colegiul pentru selecția și cariera procurorilor examinează, în termen de cel mult 3 luni, materialele prezentate de secretariatul Consiliului Superior al Procurorilor.

Articolul 88. Competențele Colegiului de evaluare a performanțelor procurorilor

Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor are următoarele atribuții:

- a) stabilește programul de evaluare a activității procurorilor;
- b) examinează dosarele procurorilor supuși evaluării, actele prezentate de către aceștia și actele referitoare la aceștia;
- c) organizează și desfășoară interviuri cu procurorii supuși evaluării;
- d) adoptă hotărâri cu privire la procurorii supuși evaluării.

Articolul 89. Competențele Colegiului de disciplină și etică

Colegiul de disciplină și etică are următoarele atribuții:

- a) examinează cauzele disciplinare inițiate împotriva procurorilor, primite de la Inspectia procurorilor, și aplică, după caz, sancțiuni disciplinare;
- b) adoptă recomandări privind prevenirea abaterilor disciplinare în cadrul Procuraturii și respectarea eticii procurorilor.

TITLUL IV

PERSONALUL PROCURATURII. BUGETUL PROCURATURII

Capitolul XII

PERSONALUL PROCURATURII

Articolul 90. Personalul Procuraturii

(1) În cadrul Procuraturii activează:

- a) procurori;
- b) funcționari publici;
- c) funcționari publici cu statut special;
- d) personal tehnic.

(2) Personalul Procuraturii cu statut de funcționar public este format din consultanți ai procurorului, specialiști principali, specialiști coordonatori și specialiști. Statutul funcționarilor publici din cadrul Procuraturii este reglementat de Legea nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

(3) Statutul consultantului procurorului este reglementat de Legea nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, iar atribuțiile sale sînt reglementate de Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

(4) Inspectorilor din cadrul Inspecției procurorilor li se aplică prevederile Legii nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public în partea ce nu este reglementată de prezenta lege sau de alte legi speciale.

(5) Personalul tehnic efectuează deservirea tehnică a Procuraturii, iar statutul acestuia este reglementat de legislația muncii.

(6) Organizarea și funcționarea subdiviziunilor Procuraturii formate din funcționari publici și funcționari publici cu statut special și a subdiviziunilor formate din personal tehnic, precum și atribuțiile personalului acestor subdiviziuni se stabilesc prin regulament aprobat de Procurorul General.

Capitolul XIII

BUGETUL PROCURATURII. ASIGURAREA ORGANIZATORICĂ ȘI TEHNICO-MATERIALĂ A PROCURATURII

Articolul 91. Bugetul Procuraturii

(1) Procuratura se finanțează de la bugetul de stat în limita alocațiilor bugetare aprobate prin legea bugetară anuală.

(2) Bugetul Procuraturii este unic și este administrat de Procuratura Generală. Bugetele procuraturilor specializate se reflectă separat în bugetul Procuraturii.

(3) Proiectul de buget al Procuraturii este elaborat de către Procuratura Generală, avînd avizul Consiliului Superior al Procurorilor.

(4) Bugetul Procuraturii se elaborează, se aprobă și se administrează în conformitate cu principiile, regulile și procedurile stabilite de legislația privind finanțele publice și responsabilitatea bugetar-fiscală.

Articolul 92. Asigurarea activității Procuraturii

(1) Autoritățile administrației publice centrale și locale sînt obligate să asigure procuraturile cu încăperi de serviciu.

(2) Asigurarea procuraturilor cu tehnică criminalistică, cu mijloace de telecomunicație și calculatoare, cu mijloace de transport auto de serviciu, cu condiții de lucru adecvate, de natură să ocrotească sănătatea și integritatea fizică și psihică a procurorului se pune în sarcina Procuraturii Generale și se efectuează din mijloace de la bugetul de stat.

(3) Activitățile economico-financiare, administrative, de secretariat și de arhivă sînt asigurate de subdiviziunile corespunzătoare ale Procuraturii Generale, ale căror atribuții se stabilesc prin regulament aprobat de Procurorul General.

Articolul 93. Informația statistică

Procuratura Generală asigură, prin intermediul tehnologiilor informaționale, culegerea, prelucrarea, sistematizarea și analiza informației statistice privind starea criminalității și activitatea Procuraturii, precum și publicarea periodică a acesteia.

Articolul 94. Relațiile internaționale

Procuratura poate să întrețină relații internaționale directe și să încheie contracte și acorduri cu instituții străine similare în limitele stabilite de lege.

Articolul 95. Sigiliul

Procuraturile au sigiliu cu imaginea Stemei de Stat și cu denumirea lor.

Articolul 96. Paza

(1) Paza sediilor și a altor bunuri ale Procuraturii, securitatea lucrătorilor acesteia, ordinea publică în sediile procuraturilor, controlul persoanelor la intrarea și la ieșirea din sediile procuraturilor sînt asigurate din mijloacele bugetului de stat.

(2) Paza de stat a Procurorului General este asigurată în condițiile legii.

TITLUL V

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 97

Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile legislației muncii, cu reglementările de drept comun civile, contravenționale sau penale, după caz, în măsura în care acestea nu contravin legislației speciale care reglementează statutul și activitatea procurorilor.

Articolul 98

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 1 august 2016, cu excepția:

– prevederilor art. 17 alin. (10)–(12), în partea ce se referă la numirea Procurorului General de către Președintele Republicii, care vor intra în vigoare după modificarea Constituției Republicii Moldova. Până la data intrării în vigoare a modificărilor la Constituție se vor aplica prevederile art. 40 alin. (1) din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură în partea ce ține de organul care numește Procurorul General, de asemenea prevederile art. 70 alin. (1) lit. d) din prezenta lege, care se vor aplica în mod corespunzător.

– prevederilor art. 16, care se vor pune în aplicare de la 1 ianuarie 2017.

(2) Prevederile art. 5 lit. d) din prezenta lege sînt în vigoare pînă la instituirea Registrului electronic al sesizărilor – R1.

(3) Procurorul General în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi își continuă mandatul pe perioada pentru care a fost numit.

(4) Primul mandat al primului adjunct al Procurorului General și al adjuncților Procurorului General aflați în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi nu încetează odată cu numirea noului Procuror General în condițiile prezentei legi.

(5) Interdicțiile cu privire la numărul de mandate, stabilite prin prezenta lege, se extind și asupra mandatelor exercitate în temeiul prevederilor legislative anterioare.

(6) Procurorii menționați la art. 25 alin. (4) care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, sînt numiți în funcție pe o perioadă nedeterminată și:

a) au exercitat un mandat de pînă la 5 ani – își continuă activitatea pînă la expirarea termenului de 5 ani din cadrul primului mandat;

b) au exercitat un mandat de 5 ani sau mai mulți – își încetează mandatul la data intrării în vigoare a prezentei legi, perioada respectivă considerîndu-se primul mandat, iar funcția în cauză se scoate la concurs.

(7) Procurorii indicați la alin. (6) lit. b) continuă să-și exercite atribuțiile de procuror-șef pînă la numirea noului procuror-șef.

(8) Procedurile disciplinare pendinte la ziua intrării în vigoare a prezentei legi se examinează în continuare conform prevederilor prezentei legi. Acțiunile întreprinse și actele încheiate în conformitate cu Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură se consideră valabile. În partea ce ține

de termenul de tragere la răspundere disciplinară pentru faptele comise pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi se aplică prevederile prezentei legi.

(9) Pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi, Procurorul General va asigura crearea Inspecției procurorilor în cadrul Procuraturii Generale, angajarea inspectorilor în baza criteriilor stabilite la art. 52 alin. (2) și aprobarea Regulamentului cu privire la Inspecția procurorilor.

(10) În termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi, Procurorul General va aproba actele normative necesare pentru implementarea prevederilor prezentei legi și va asigura publicarea lor pe pagina web oficială a Procuraturii Generale.

(11) Consiliul Superior al Procurorilor:

a) își va continua activitatea în componența pe care o are la momentul intrării în vigoare a prezentei legi – pînă la expirarea mandatului curent al membrilor săi;

b) în scopul implementării prevederilor prezentei legi, va adopta actele normative prevăzute de prezenta lege, va aduce actele sale normative în concordanță cu aceasta și va asigura publicarea acestora pe pagina web oficială a Procuraturii Generale;

c) pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi, va asigura constituirea Colegiului pentru selecția și cariera procurorilor, Colegiului de evaluare a performanțelor procurorilor și Colegiului de disciplină și etică.

(12) Colegiul de calificare se dizolvă de drept din ziua constituirii Colegiului pentru selecția și cariera procurorilor și a Colegiului de evaluare a performanțelor procurorilor. Colegiul disciplinar se dizolvă de drept din ziua constituirii Colegiului de disciplină și etică.

Articolul 99

(1) Procuraturile de nivelul curții de apel, procuraturile militare și Procuratura de transport își încetează activitatea la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) După încetarea activității procuraturilor indicate la alin. (1), procurorilor și procurorilor-șefi din aceste procuraturi li se va propune transferul, cu acordul lor, la alte procuraturi teritoriale sau specializate, în funcțiile vacante de procurori, cu excepția funcțiilor de procuror-șef.

(3) Bunurile mobile și imobile ale procuraturilor indicate la alin. (1) se gestionează de către Procuratura Generală.

(4) Funcționarii și alt personal al procuraturilor indicate la alin. (1) vor fi transferați, în funcțiile corespunzătoare, la alte procuraturi conform schemei de încadrare a personalului, respectându-se prevederile Legii nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și ale legislației muncii.

(5) Dosarele și alte documente aflate în arhiva procuraturilor indicate la alin. (1) se transmit la arhiva Procuraturii Generale.

(6) În termen de 10 zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a prezentei legi, indiferent de faza procesuală la care s-a ajuns în instrumentarea dosarului, cauzele penale, civile și contravenționale, precum și alte documente aflate în executare la procuraturile indicate la alin. (1) vor fi transmise Procurorului General sau unui adjunct desemnat prin ordinul Procurorului General, care, în termen de 10 zile lucrătoare de la recepționare, le va repartiza conform principiului teritorialității și competenței pentru continuarea procedurilor în conformitate cu legislația în vigoare.

(7) Se creează Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, care își va începe activitatea din momentul intrării în vigoare a prezentei legi, după selectarea și numirea în funcții a procurorilor corespunzători.

(8) Procuratura Anticorupție, după intrarea în vigoare a prezentei legi, își continuă activitatea în conformitate cu prevederile art. 9.

(9) Procurorii din cadrul Procuraturii Anticorupție și cei din cadrul Procuraturii Generale pot fi reconfirmați în funcții sau transferați în funcții de procuror la procuraturile specializate sau la Procuratura Generală, conform competențelor, fără concurs, cu excepția funcțiilor de procuror-șef.

(10) Procuratura unității teritoriale autonome Găgăuzia, procuraturile din Ceadâr-Lunga, Comrat și Vulcănești fuzionează într-o singură procuratură – Procuratura UTA Găgăuzia. Bunurile mobile și imobile, arhivele procuraturilor respective, precum și dosarele, materialele, alte documente aflate în executare la acestea se transmit Procuraturii UTA Găgăuzia. Procurorii procuraturilor fuzionate își vor continua activitatea în cadrul Procuraturii UTA Găgăuzia. Procurorii-șefi ai procuraturilor fuzionate își vor continua activitatea în calitate de adjuncți ai procurorului-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia pînă la expirarea mandatelor pentru care au fost numiți.

(11) Odată cu revizuirea hărții judecătorești și desființarea judecătoriilor de sector, procuraturile sectoarelor Botanica, Buiucani, Centru, Ciocana și Rîșcani și Procuratura municipiului Chișinău fuzionează într-o singură procuratură – Procuratura municipiului Chișinău. Bunurile mobile și imobile, arhivele procuraturilor respective, precum și dosarele, materialele și alte documente aflate în executare la acestea se transmit Procuraturii municipiului Chișinău. Procurorii procuraturilor fuzionate își continuă activitatea în cadrul Procuraturii municipiului Chișinău. Procurorii-șefi ai procuraturilor fuzionate își vor continua activitatea în calitate de adjuncți ai procurorului-șef al Procuraturii municipiului Chișinău pînă la expirarea mandatelor pentru care au fost numiți.

(12) Procurorii-șefi ale căror funcții se reduc în urma reorganizării efectuate în temeiul prezentei legi pot alege să rămîna într-o funcție vacantă de procuror, fără concurs, după cum urmează:

a) procurorii-șefi ai Procuraturii Generale – în funcția de procuror al Procuraturii Generale, al unei procuraturi specializate sau al unei procuraturi teritoriale;

b) procurorii-șefi ai Procuraturii Anticorupție – în funcția de procuror al Procuraturii Anticorupție, al Procuraturii Generale sau al unei procuraturi teritoriale;

c) procurorii-șefi ai procuraturilor de nivelul curții de apel, ai procuraturilor militare, ai Procuraturii de transport, precum și ai procuraturilor teritoriale – în funcția de procuror al unei procuraturi teritoriale.

(13) La formarea noii structuri a Procuraturii conform prezentei legi, funcțiile de procuror-șef și de adjunct al procurorului-șef se ocupă prin concurs.

(14) Pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi, se elaborează și se aprobă structura procuraturilor, circumscriptiile acestora și statele de personal pentru fiecare procuratură.

Articolul 100

(1) În termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi, Guvernul:

a) va prezenta Parlamentului proiectele legilor speciale privind funcționarea procuraturilor specializate și propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură se abrogă, cu excepția prevăzută la art. 98 alin. (1) din prezenta lege.

(3) Până la punerea în concordanță a legislației cu prezenta lege, actele legislative în vigoare, precum și alte acte normative se aplică în măsura în care nu contravin prezentei legi.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

ЗАКОН

о Прокуратуре

Парламент принимает настоящий органический закон.

РАЗДЕЛ I

ОРГАНИЗАЦИЯ ПРОКУРАТУРЫ

Глава I

ОБЩИЕ ПОЛОЖЕНИЯ

Статья 1. Прокуратура

Прокуратура является государственным учреждением в рамках судебной системы, которое в уголовном и иных предусмотренных законом производствах содействует соблюдению правопорядка, осуществлению правосудия, защите прав и законных интересов личности, общества и государства.

Статья 2. Прокурор

Прокурор является ответственным должностным лицом, осуществляющим полномочия Прокуратуры, предусмотренные Конституцией, настоящим законом, иными законодательными актами и международными соглашениями, стороной которых является Республика Молдова, и назначается на должность в предусмотренном настоящим законом порядке.

Статья 3. Принципы организации и деятельности Прокуратуры и прокурора

(1) Прокуратура осуществляет свою деятельность в соответствии с законом.

(2) Организация и деятельность Прокуратуры прозрачны и предполагают гарантирование доступа общественности и средств массовой информации к сведениям о данном учреждении с изъятиями, предусмотренными законом, и с обеспечением соблюдения режима персональных данных.

(3) Прокуратура независима от законодательной, исполнительной и судебной властей, любой политической партии или общественно-политической организации, а также каких-либо иных учреждений, организаций или лиц. Вмешательство в деятельность Прокуратуры запрещается. Прокуратура сотрудничает с другими органами власти в реализации предусмотренных настоящим законом функций.

(4) Прокурор осуществляет свою деятельность на основе принципов законности, беспристрастности, разумности, неподкупности и процессуальной независимости, позволяющих ему самостоятельно и единолично принимать решения по находящимся в его производстве делам.

(5) Процессуальная независимость прокурора обеспечивается гарантиями, исключающими какое бы то ни было политическое, финансовое, административное или иного рода влияние на прокурора в связи с осуществлением им своих полномочий.

(6) В соответствии с положениями статьи 13 настоящего закона и Уголовно-процессуального кодекса деятельность прокурора может быть подвергнута контролю со стороны вышестоящего прокурора и судебной инстанции.

(7) Прокурор обязан всей своей деятельностью обеспечивать верховенство закона, уважать права и свободы людей, соблюдать их равенство перед законом, обеспечивать недискриминационное правовое отношение ко всем участникам судебного процесса независимо от их статуса, соблюдать Кодекс этики прокуроров и участвовать в непрерывной профессиональной подготовке.

Статья 4. Правовая основа деятельности Прокуратуры

Деятельность Прокуратуры регулируется Конституцией, настоящим законом, иными законодательными актами, а также международными соглашениями, стороной которых является Республика Молдова.

Глава II

СФЕРЫ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ И КОМПЕТЕНЦИИ

Статья 5. Функции Прокуратуры

В соответствии с законом Прокуратура выполняет следующие функции:

- a) руководит уголовным преследованием и осуществляет его, представляет обвинение в судебной инстанции;
- b) организует деятельность органов уголовного преследования в рамках уголовного процесса, руководит ею и контролирует ее;
- c) осуществляет, в том числе по собственной инициативе, контроль за соблюдением законодательства о специальной розыскной деятельности;
- d) осуществляет, в том числе по собственной инициативе, контроль за соблюдением законодательства о регистрации сообщений о совершенных или готовящихся преступлениях;
- e) возбуждает, рассматривает и участвует в рассмотрении дел о правонарушениях;
- f) обеспечивает международную правовую помощь по уголовным делам и международное сотрудничество в своей сфере деятельности;
- g) участвует в единообразной реализации национальной и международной уголовной политики государства;
- h) представляет предложения по совершенствованию законодательства и участвует в разработке нормативных актов в своей сфере деятельности;
- i) применяет меры по защите свидетелей, потерпевших и других участников уголовного процесса;
- j) в случае невозбуждения или прекращения уголовного преследования в соответствии с законом предъявляет гражданский иск и участвует в его рассмотрении;
- k) осуществляет контроль за соблюдением законов при применении мер защиты свидетелей, потерпевших и других участников уголовного процесса;
- l) рассматривает заявления и петиции согласно компетенции.

Статья 6. Права и обязанности прокурора

(1) Для целей выполнения функций Прокуратуры прокурор осуществляет свои полномочия на всей территории Республики Молдова, во всех судебных инстанциях и в соответствии с законом вправе:

- a) в рамках уголовного производства или производства о правонарушениях беспрепятственно входить в помещения публичных учреждений, хозяйствующих субъектов, других юридических лиц;

б) возбуждать дисциплинарное производство в случаях нарушения закона, неисполнения или ненадлежащего исполнения обязанностей в рамках уголовного производства офицерами уголовного преследования, работниками констатирующих органов, работниками органов, осуществляющих специальную розыскную деятельность, а также работниками, ответственными за регистрацию сообщений;

с) осуществлять иные предусмотренные действующим законодательством права.

(2) Прокурор пользуется также следующими правами:

а) вступления в профессиональные или иные организации, целью которых является представление и защита профессиональных интересов;

б) свободного доступа к своему личному делу и к своим персональным данным, содержащимся в других документах Прокуратуры;

с) информирования обо всех касающихся его решениях Прокуратуры и органов самоуправления прокуроров.

(3) Прокурор обязан:

а) исполнять служебные обязанности в соответствии с Конституцией, законодательством Республики Молдова и международными соглашениями, стороной которых является Республика Молдова;

б) соблюдать положения актов нормативного характера, принятых в рамках Прокуратуры;

с) обеспечивать при осуществлении своих полномочий соблюдение прав и основных свобод человека;

д) соблюдать правила профессиональной этики прокуроров и воздерживаться от поступков, дискредитирующих образ Прокуратуры или порочащих звание прокурора;

е) непрерывно совершенствовать профессиональные навыки;

ф) ежегодно подавать декларацию под собственную ответственность о том, что он не является розыскным офицером, в том числе действующим под прикрытием, или информатором, или сотрудником органов, осуществляющих специальную розыскную деятельность;

г) подавать в соответствии с законом декларацию о доходах и имуществе и декларацию о личных интересах;

h) информировать вышестоящего прокурора о противоречащих закону указаниях или ходатайствах, а также о наличии какого-либо конфликта интересов или о возможности его возникновения;

і) заявлять о ставших ему известными актах коррупции, актах, смежных с актами коррупции, и фактах коррупционного поведения;

ј) принимать меры по изобличению и регистрации всех нарушений закона, ставших ему известными как при осуществлении полномочий, так и в свободное от этого время;

к) соблюдать режим государственной тайны, а также иной информации ограниченного доступа, ставшей ему известной при осуществлении полномочий.

Глава III

СТРУКТУРА ПРОКУРАТУРЫ

Статья 7. Система Прокуратуры

(1) Прокуратура является единой системой, которую составляют:

- а) Генеральная прокуратура;
- б) специализированные прокуратуры;
- в) территориальные прокуратуры.

(2) Общая численность прокуроров в Прокуратуре устанавливается Парламентом по предложению Генерального прокурора, согласованному с Высшим советом прокуроров. Численность прокуроров в каждой прокуратуре устанавливается Высшим советом прокуроров по предложению Генерального прокурора.

(3) Структура Генеральной прокуратуры, специализированных и территориальных прокуратур и их местонахождение устанавливаются и изменяются Генеральным прокурором с письменного согласия Высшего совета прокуроров.

(4) Прокуратура возглавляется Генеральным прокурором и его заместителями согласно установленным Генеральным прокурором сферам компетенции.

Статья 8. Генеральная прокуратура

(1) Генеральная прокуратура возглавляется Генеральным прокурором и его заместителями согласно установленной компетенции. Генеральная прокуратура имеет статус юридического лица, располагает казначейским счетом и печатью с изображением Государственного герба. Местонахождение Генеральной прокуратуры – муниципий Кишинэу.

(2) Генеральная прокуратура состоит из подразделений, которыми руководят главные прокуроры или государственные служащие и, по необходимости, их заместители.

(3) Генеральная прокуратура осуществляет следующие полномочия:

- a) руководит, контролирует, организует и координирует деятельность специализированных и территориальных прокуратур;
- b) по решению Генерального прокурора руководит уголовным преследованием и осуществляет его, представляет обвинение в судебной инстанции по делам особой важности;
- c) представляет обвинение в Высшей судебной палате;
- d) осуществляет и координирует контроль органов, осуществляющих специальную розыскную деятельность, в части законности проведения специальных розыскных мероприятий;
- e) обобщает практику в области осуществления уголовного преследования и руководства им и представления обвинения в судебной инстанции и содействует ее унификации;
- f) обеспечивает международную правовую помощь по уголовным делам и международное сотрудничество в своей сфере деятельности;
- g) участвует в единообразной реализации национальной и международной уголовной политики государства;
- h) в пределах компетенции рассматривает полученные заявления и петиции;
- i) участвует в процессе разработки нормативных актов в сфере деятельности Прокуратуры;
- j) распоряжается бюджетом Прокуратуры;
- k) собирает, анализирует сведения о деятельности Прокуратуры и управляет ими;
- l) выполняет иные функции, установленные законом и международными соглашениями, стороной которых является Республика Молдова.

Статья 9. Специализированные прокуратуры

(1) Специализированные прокуратуры действуют в определенных конкретных областях и осуществляют свои полномочия на всей территории Республики Молдова. В системе Прокуратуры действуют Антикоррупционная прокуратура и Прокуратура по борьбе с организованной преступностью и особым делам. При необходимости законом могут создаваться и иные специализированные прокуратуры.

(2) Полномочия, компетенции, организация и функционирование специализированных прокуратур регулируются специальными законами, уголовно-процессуальным законодательством и собственными положениями о деятельности.

(3) Специализированной прокуратурой руководят главный прокурор, приравниваемый к заместителю Генерального прокурора, его заместитель или, по обстоятельствам, заместители, приравниваемые к главному прокуро-

ру подразделения Генеральной прокуратуры. В рамках специализированной прокуратуры могут создаваться подразделения, она может иметь территориальные бюро или представительства на территории.

(4) Антикоррупционная прокуратура специализируется на борьбе с коррупционными преступлениями, актами, смежными с актами коррупции, и обладает следующими специфическими полномочиями:

а) осуществляет согласно уголовно-процессуальному законодательству уголовное преследование по делам, отнесенным к ее компетенции;

б) руководит уголовным преследованием по делам, находящимся в производстве Национального центра по борьбе с коррупцией;

с) представляет обвинение в суде первой, апелляционной и кассационной инстанций по делам, указанным в пунктах а) и б).

(5) Прокуратура по борьбе с организованной преступностью и особым делам специализируется на борьбе с организованной преступностью, терроризмом и пытками и обладает следующими специфическими полномочиями:

а) осуществляет уголовное преследование по делам о пытках, терроризме и о преступлениях, совершенных преступной организацией, а также по другим делам, отнесенным к ее компетенции законом;

б) руководит уголовным преследованием по делам о преступлениях, в которых уголовное преследование осуществляется органами уголовного преследования центральных отраслевых органов;

с) осуществляет уголовное преследование или руководит им по делам, переданным в ее производство Генеральным прокурором;

д) представляет обвинение в суде первой, апелляционной и кассационной инстанций по делам, указанным в пунктах а), б) и с).

(6) В специализированных прокуратурах работают на постоянной основе офицеры уголовного преследования и специалисты, функционально подчиненные главному прокурору специализированной прокуратуры. Офицеры уголовного преследования и специалисты отбираются в индивидуальном порядке главным прокурором специализированной прокуратуры и откомандировываются в нее из других учреждений на срок до пяти лет, который может быть продлен на такой же период времени. Откомандирование осуществляется приказом Генерального прокурора с согласия руководителя учреждения, в котором работает откомандировываемое лицо. Оплата труда офицеров уголовного преследования и специалистов осуществляется из бюджета Прокуратуры в соответствии со специальным законодательством.

Статья 10. Территориальные прокуратуры

(1) Территориальные прокуратуры действуют, как правило, в пределах судебных округов согласно территориальной компетенции, установленной в Положении о Прокуратуре.

(2) Прокуратура автономного территориального образования Гагаузия (далее – *Прокуратура АТО Гагаузия*) является территориальной прокуратурой и осуществляет свои полномочия на территории соответствующего автономного территориального образования.

(3) Территориальной прокуратурой руководят главный прокурор и его заместитель или, по обстоятельствам, заместители согласно установленной главным прокурором компетенции. В рамках территориальной прокуратуры могут создаваться подразделения, руководимые заместителем (заместителями) главного прокурора территориальной прокуратуры.

Статья 11. Полномочия Генерального прокурора

(1) Генеральный прокурор осуществляет следующие полномочия:

a) представляет Прокуратуру в отношениях с другими органами публичной власти, юридическими и физическими лицами в стране и за рубежом;

b) по предложению Высшего совета прокуроров назначает на должность прокуроров;

c) осуществляет контроль за деятельностью прокуроров;

d) устанавливает сферы компетенции (полномочия) своих заместителей;

e) утверждает Положение о Прокуратуре, публикуемое в Официальном мониторе Республики Молдова;

f) издает в письменной форме приказы и распоряжения, утверждает положения и методические рекомендации;

g) с письменного согласия Высшего совета прокуроров устанавливает внутреннюю структуру прокуратур;

h) обращается за согласием на возбуждение или, по обстоятельствам, возбуждает уголовное преследование в предусмотренных законом случаях;

i) обращается в Конституционный суд в соответствии с законом;

j) организует и внедряет систему финансового менеджмента и внутреннего контроля и несет менеджерскую ответственность за управление бюджетом учреждения и публичным имуществом, находящимся в его ведении;

k) исполняет иные предусмотренные законом полномочия.

(2) В трехмесячный срок после назначения на должность Генеральный прокурор назначает своих заместителей, распределяет между ними сферы

компетенции и определяет порядок его замещения заместителями в случае его отсутствия или невозможности исполнения им своих функций. Если Генеральный прокурор не определил порядок своего замещения заместителями, функции Генерального прокурора исполняются по праву заместителем, имеющим наибольший стаж работы в должности прокурора.

(3) Ежегодно до 31 марта текущего года Генеральный прокурор представляет Парламенту отчет о деятельности Прокуратуры за предыдущий год. Отчет заслушивается на пленарном заседании Парламента, обнародуется и размещается на официальной веб-странице Генеральной прокуратуры.

Статья 12. Административная иерархия в Прокуратуре

(1) Генеральный прокурор и его заместители согласно установленной компетенции являются руководителями Прокуратуры. Начальники подразделений Генеральной прокуратуры организуют и координируют деятельность руководимого ими подразделения согласно установленной компетенции. Главный прокурор специализированной или территориальной прокуратуры организует и координирует деятельность руководимой им прокуратуры.

(2) Приказы, распоряжения, указания в отношении организации и координации деятельности Прокуратуры и нормативно-методические инструкции прокуроров, указанных в части (1), являются обязательными для подчиненных им прокуроров.

(3) Подробные правила в отношении административной иерархии в Прокуратуре устанавливаются Положением о Прокуратуре.

Статья 13. Процессуальная иерархия прокуроров

(1) С процессуальной точки зрения вышестоящим прокурором является:

а) для прокуроров территориальной прокуратуры – главный прокурор территориальной прокуратуры или его заместитель согласно установленной компетенции;

б) для прокуроров специализированной прокуратуры – главный прокурор специализированной прокуратуры или его заместитель согласно установленной компетенции;

с) для главных прокуроров территориальных прокуратур, в том числе для главного прокурора Прокуратуры АТО Гагаузия, – главные прокуроры подразделений Генеральной прокуратуры согласно установленной компетенции;

d) для главных прокуроров специализированных прокуратур – Генеральный прокурор, по обстоятельствам – заместитель Генерального прокурора согласно установленной компетенции;

e) для прокуроров в составе подразделений Генеральной прокуратуры – главные прокуроры подразделений Генеральной прокуратуры;

f) для заместителей главных прокуроров подразделений Генеральной прокуратуры – главные прокуроры подразделений Генеральной прокуратуры;

g) для главных прокуроров подразделений Генеральной прокуратуры – Генеральный прокурор или его заместители согласно установленной компетенции;

h) для заместителей Генерального прокурора – Генеральный прокурор;

i) для всех прокуроров системы Прокуратуры – Генеральный прокурор.

(2) Непосредственный вышестоящий прокурор осуществляет следующие полномочия:

a) требует от органов, правомочных раскрывать и расследовать преступления, а также осуществлять специальную розыскную деятельность, назначения лиц, специализирующихся в соответствующей области, для выполнения ими под прямым руководством и непосредственным контролем прокуроров предусмотренных законом процессуальных действий;

b) отзывает, приостанавливает или отменяет противоречащие закону акты, изданные нижестоящим прокурором;

c) дает указания по процессуальным действиям по делу, подлежащим совершению, которые, однако, не могут относиться к решению соответствующего дела;

d) осуществляет иные полномочия, предусмотренные уголовно-процессуальным законодательством.

(3) Указания вышестоящего прокурора даются в письменной форме, в соответствии с законом и обязательны для нижестоящих прокуроров. Нижестоящий прокурор может просить обоснования указаний вышестоящего прокурора.

(4) Прокурор вправе отказаться выполнить явно незаконное указание и обязан обжаловать его прокурору, вышестоящему по отношению к прокурору, который издал указание.

РАЗДЕЛ II

СТАТУС ПРОКУРОРА

Глава IV

НЕСОВМЕСТИМОСТЬ И ЗАПРЕТЫ

Статья 14. Несовместимость

(1) Должность прокурора несовместима с какой-либо другой государственной или частной должностью, а также с иной деятельностью, оплачиваемой или неоплачиваемой.

(2) В изъятие из положений части (1) прокурор может заниматься преподавательской и научной деятельностью. Правила совмещения должности с данными видами деятельности устанавливаются Высшим советом прокуроров.

Статья 15. Запреты

(1) В процессе исполнения своих служебных обязанностей прокурор обязан избегать любого конфликта интересов, а в случае возникновения такового заявить о нем.

(2) Прокурор не вправе:

a) состоять в партиях или политических формированиях, заниматься деятельностью политического характера или участвовать в ней, выражать или иным образом проявлять свои политические убеждения при осуществлении своих полномочий;

b) участвовать в забастовках;

c) участвовать в расследовании или рассмотрении дел, по которым ему должен быть заявлен отвод;

d) делать публичные заявления в отношении дел, не находящихся в его производстве, или в отношении дел, которые он ведет, если это может нарушить презумпцию невиновности, право какого-либо лица на частную жизнь или повлиять на уголовное преследование;

e) быть розыскным офицером, в том числе под прикрытием, информатором или сотрудником органа, осуществляющего специальную розыскную деятельность;

f) осуществлять, прямо или через подставных лиц, предпринимательскую или коммерческую деятельность;

g) быть арбитром в арбитражных инстанциях;

h) давать письменные или устные консультации по спорным вопросам, хотя бы соответствующее дело и рассматривалось иным органом Прокуратуры, чем тот, в котором он работает, за исключением консультирования супруга/супруги, детей или родителей, а также выполнять какую-либо иную деятельность, осуществляемую согласно закону адвокатом;

i) быть членом правления, органа управления или контроля коммерческого общества, в том числе банка или другого кредитного учреждения;

j) занимать должность прокурора в непосредственном подчинении супруга/супруги, кровных или приемных родственников (родителей, детей, братьев, сестер, дедов, бабок, племянников, внуков, дядей, тетей) либо свойственников (шурин, золовка, тестя, тещи, свекра, свекрови, зятя, невестки).

Статья 16. Форменная одежда

(1) На судебных заседаниях прокурор обязан носить мантию.

(2) Государство безвозмездно обеспечивает прокурора соответствующей форменной одеждой.

(3) Образец мантии и отличительные знаки устанавливаются положением, утвержденным Высшим советом прокуроров.

Глава V

ОТБОР И ПЕРЕМЕЩЕНИЕ ПРОКУРОРОВ

Часть 1

Назначение прокурора на должность

Статья 17. Назначение на должность Генерального прокурора

(1) На должность Генерального прокурора может претендовать лицо, которое отвечает следующим условиям:

a) имеет не менее чем десятилетний профессиональный опыт в области права, из них не менее пяти лет в должности прокурора;

b) соответствует условиям, предусмотренным пунктами a), b), c), d), f), g) и h) части (1) статьи 20;

c) обладает управленческими навыками;

d) в течение предшествующих объявлению конкурса трех лет не состояло и/или не осуществляло политическую деятельность в какой-либо политической партии или общественно-политической организации;

е) в течение последних шести месяцев не было членом Высшего совета прокуроров.

(2) Кандидат на должность Генерального прокурора отбирается на основе организованного Высшим советом прокуроров открытого конкурса, который включает следующие этапы:

а) предварительный отбор кандидатов на основе представленного пакета документов;

б) собеседование в Высшем совете прокуроров.

(3) Порядок организации и проведения конкурса определяется положением, утвержденным Высшим советом прокуроров. Этап собеседования передается он-лайн в режиме реального времени. Высший совет прокуроров обеспечивает доступ представителей средств массовой информации на заседание, на котором проводится собеседование.

(4) Процесс отбора кандидата на должность Генерального прокурора осуществляется в соответствии с объективными критериями, основанными на заслугах, с учетом профессиональной подготовки, неподкупности и способностей кандидата.

(5) Информация об организации и проведении конкурса публикуется на официальных веб-страницах Генеральной прокуратуры и Высшего совета прокуроров не позднее чем за месяц до предельного срока подачи документов.

(6) Пакет документов для участия в конкурсе, содержащий документы, указанные в пунктах а), б), с), е), f) и g) части (2) статьи 22, мотивационное письмо и концепцию управления и институционального развития, подается в Высший совет прокуроров и регистрируется в установленном порядке. Неполные или представленные по истечении срока подачи пакеты документов не рассматриваются.

(7) При подаче документов кандидаты на должность Генерального прокурора уведомляются об инициировании проверки в соответствии с Законом о проверке лиц, занимающих государственные должности, и кандидатов на государственные должности № 271-XVI от 18 декабря 2008 года и Законом о применении тестирования на детекторе симуляции (полиграфе) № 269-XVI от 12 декабря 2008 года. Заявитель подписывает декларацию о проверке и дает письменное согласие на прохождение тестирования на полиграфе.

(8) В течение 20 рабочих дней после предельного срока подачи документов Высший совет прокуроров составляет список кандидатов, которые

отвечают условиям участия в конкурсе, и размещает его на своей официальной веб-странице с указанием даты проведения собеседования.

(9) Собеседование с кандидатами проводится в открытом заседании.

(10) Кандидаты оцениваются каждым из членов Высшего совета прокуроров на основе утвержденных Высшим советом прокуроров критериев. Итоговый балл представляет собой среднюю сумму баллов, выставленных всеми членами Высшего совета прокуроров. Кандидат, набравший наибольший балл, предлагается Высшим советом прокуроров Президенту Республики для назначения на должность Генерального прокурора.

(11) Президент Республики может единожды отклонить кандидатуру на должность Генерального прокурора, предложенную Высшим советом прокуроров, в случае обнаружения неопровержимых доказательств несовместимости кандидата с соответствующей должностью, нарушения кандидатом законодательства либо нарушения законных процедур его отбора. Отказ в назначении должен быть мотивированным и объявляется в течение 15 рабочих дней со дня получения предложения.

(12) При повторном предложении той же кандидатуры, сделанном двумя третями голосов членов Высшего совета прокуроров, Президент Республики в течение пяти рабочих дней издает указ о назначении кандидата на должность Генерального прокурора.

(13) Генеральный прокурор назначается на должность на семилетний срок без права повторного назначения на эту должность.

(14) По истечении срока полномочий Генеральный прокурор может продолжить свою деятельность в любой выбранной им вакантной должности прокурора, назначаясь на нее без конкурса.

Статья 18. Назначение на должность заместителей Генерального прокурора

(1) Кандидат на должность заместителя Генерального прокурора предлагается Генеральным прокурором.

(2) На должность заместителя Генерального прокурора может быть назначено лицо, которое имеет опыт работы в должности прокурора не менее семи лет, работает в должности прокурора последние три года и обладает организаторскими способностями.

(3) Заместители Генерального прокурора назначаются на должность без конкурса приказом Генерального прокурора с письменного согласия Высшего совета прокуроров.

(4) Полномочия заместителей Генерального прокурора завершаются одновременно с полномочиями Генерального прокурора, однако заместители продолжают исполнять свои обязанности до назначения заместителей нового Генерального прокурора.

(5) Заместители предыдущего Генерального прокурора могут быть назначены заместителями нового Генерального прокурора.

(6) По истечении срока полномочий заместители Генерального прокурора могут продолжить свою деятельность в любой выбранной ими вакантной должности прокурора, назначаясь на нее без конкурса.

Статья 19. Отбор кандидатов на должность прокурора и перемещение прокуроров

(1) Отбор кандидатов на должность прокурора и перемещение прокуроров осуществляются по конкурсу, имея целью обеспечение объективного, беспристрастного и прозрачного процесса отбора, гарантирующего выбор наилучших кандидатов на соответствующую должность.

(2) Перемещение прокурора предполагает назначение прокурора с одной должности на другую.

Статья 20. Требования к претенденту на должности прокурора и главного прокурора

(1) Претендовать на должность прокурора может лицо, которое отвечает следующим условиям:

- а) является гражданином Республики Молдова;
- б) владеет государственным языком;
- с) обладает полной дееспособностью;

д) имеет диплом лиценциата и магистра в области права или эквивалентный документ об образовании в области права, признанный структурой, наделенной правом признания и установления эквивалентности документов об образовании и квалификаций;

е) окончило курсы начальной подготовки прокуроров в Национальном институте юстиции или – в случае лица, имеющего необходимый для назначения на соответствующую должность стаж работы, – сдало экзамен Комиссии по приему выпускных экзаменов Национального института юстиции;

- f) обладает безупречной репутацией;
- g) не признавалось виновным в совершении преступления;
- h) способно по состоянию здоровья исполнять должность прокурора;
- i) прошло проверку и тестирование с применением детектора симуляции (полиграфа).

(2) Лицо не может быть признано обладающим безупречной репутацией в смысле части (1) и не может претендовать на должность прокурора при наличии одного из следующих обстоятельств:

- a) было освобождено от должностей, определенных в части (3), за нарушения в профессиональной деятельности в течение последних пяти лет;
- b) злоупотребляет алкоголем или употребляет психотропные, токсичные или наркотические средства.

(3) Лицо, не окончившее курсы начальной подготовки прокуроров в Национальном институте юстиции, может претендовать на должность прокурора, если имеет не менее чем пятилетний опыт работы в должностях прокурора или судьи в национальных или международных судебных инстанциях, офицера уголовного преследования, адвоката, народного адвоката, консультанта прокурора, помощника судьи в судебной инстанции, в должностях по юридической специальности в аппарате Конституционного суда, Высшего совета прокуроров, Высшего совета магистратуры, Министерства юстиции, Министерства внутренних дел, Национального центра по борьбе с коррупцией, Таможенной службы или в должности штатного преподавателя права в аккредитованных учреждениях высшего образования.

(4) На должность прокурора в специализированных прокуратурах или Генеральной прокуратуре, а также на должности, предусмотренные частью (4) статьи 25, может претендовать прокурор, который:

- a) имеет не менее чем пятилетний стаж работы в должности прокурора;
- b) в процессе оценки деятельности получил определение «хорошо», «очень хорошо» или «отлично».

(5) На должность главного прокурора Прокуратуры АТО Гагаузия может претендовать лицо, которое отвечает требованиям, предусмотренным настоящим законом для должности прокурора, и которое:

- a) имеет последние десять лет непрерывного профессионального опыта в области права, из них пять лет в должности прокурора или судьи;
- b) в течение предшествующих объявлению конкурса трех лет не состояло и/или не осуществляло политическую деятельность в какой-либо политической партии или общественно-политической организации;
- c) владеет гагаузским языком.

(6) На должность заместителя главного прокурора Прокуратуры АТО Гагаузия может претендовать прокурор, отвечающий требованиям, предусмотренным частью (4), и владеющий гагаузским языком.

(7) Не может участвовать в конкурсе на должности, указанные в частях (4)–(6), прокурор, имеющий непогашенные дисциплинарные взыскания.

Статья 21. Проверка состояния здоровья кандидатов на должности прокурора и действующих прокуроров

(1) Состояние здоровья кандидатов на должности прокурора и действующих прокуроров, желающих участвовать в конкурсе, проверяется до внесения их в Реестр кандидатов на замещение вакантных должностей.

(2) Проверка состояния здоровья действующих прокуроров проводится раз в пять лет.

(3) Проверка состояния здоровья включает также психолого-психиатрическое обследование кандидатов на должности прокурора и действующих прокуроров.

(4) Требования к состоянию здоровья и процедура определения состояния здоровья кандидатов на должности прокурора и действующих прокуроров, в том числе перечень заболеваний, препятствующих исполнению должности прокурора, утверждаются приказом министра здравоохранения после согласования с Высшим советом прокуроров.

(5) Состояние здоровья кандидатов на должности прокурора и действующих прокуроров проверяется специализированной комиссией Министерства здравоохранения, которая выдает медицинскую справку о состоянии здоровья, содержащую заключение о соответствии кандидата или действующего прокурора необходимым для исполнения должности требованиям, представляемую впоследствии Высшему совету прокуроров.

Статья 22. Реестр кандидатов на замещение вакантных должностей

(1) На основании поданного заявления и вне зависимости от наличия вакансий на момент внесения кандидаты на должности прокурора, которые отвечают условиям, предусмотренным статьей 20, вносятся в Реестр кандидатов на замещение вакантных должностей (далее – *Реестр*).

(2) Для внесения в Реестр кандидат на должность прокурора представляет следующие документы:

- a) заявление на участие в конкурсе;
- b) резюме (*curriculum vitae*);
- c) копию диплома об образовании;
- d) свидетельство об окончании Национального института юстиции или свидетельство, подтверждающее сдачу экзамена Комиссии по приему выпускных экзаменов Национального института юстиции;
- e) копию трудовой книжки (в случае наличия у кандидата трудовой книжки);
- f) справку об отсутствии судимости;
- g) медицинскую справку о состоянии здоровья;
- h) декларацию о доходах и имуществе;
- i) декларацию о личных интересах;
- j) характеристику с последнего места работы или учебы;
- k) справку, подтверждающую тестирование с применением детектора симуляции (полиграфа).

(3) При подаче пакета документов податель информируется об инициировании процедур, предусмотренных частью (7) статьи 17.

(4) Действующий прокурор, желающий перевода или продвижения, может быть внесен в Реестр, если он подвергался оценке деятельности в течение двух лет, предшествующих подаче заявления о внесении в Реестр. Прокурор, желающий назначения на должность главного прокурора или заместителя главного прокурора, может быть внесен в Реестр, если он подвергался оценке деятельности в течение года, предшествующего подаче заявления о внесении в Реестр.

(5) Реестр ведется секретариатом Высшего совета прокуроров и состоит из следующих разделов:

- a) список кандидатов на вакантные должности прокурора;
- b) список прокуроров, просящих о переводе в другую прокуратуру;
- c) список прокуроров, просящих о назначении на должность главного прокурора или заместителя главного прокурора.

(6) Порядок внесения кандидатов на замещение вакантных должностей в Реестр утверждается Высшим советом прокуроров.

(7) Реестр размещается на официальной веб-странице Высшего совета прокуроров.

Статья 23. Критерии отбора и перемещения прокурора

(1) Коллегия по отбору и перемещению прокуроров, подчиненная Высшему совету прокуроров, оценивает кандидатов, внесенных в Реестр, указанный в статье 22, на основе критериев, предусмотренных настоящим законом, и в соответствии с положением, утвержденным Высшим советом прокуроров.

(2) В рамках конкурса кандидаты оцениваются на базе следующих основных критериев:

- а) уровень знаний и профессиональные навыки;
- б) способность применять знания на практике;
- с) стаж работы в должности прокурора или в других должностях, предусмотренных статьей 20;
- д) качество и эффективность деятельности в должности прокурора;
- е) соблюдение правил профессиональной этики;
- ф) преподавательская и научная деятельность.

(3) Процедура и критерии отбора кандидатов на должности прокурора и перемещения прокуроров устанавливаются подробно в предусмотренном частью (1) положении, которое публикуется на официальной веб-странице Высшего совета прокуроров.

(4) При оценке кандидата на должность прокурора общий конкурсный балл складывается следующим образом: не менее 50 процентов составляет оценка, полученная на экзамене перед Комиссией по приему выпускных экзаменов Национального института юстиции, и не более 50 процентов – баллы, присужденные Коллегией по отбору и перемещению прокуроров. В случае перемещения прокуроров не менее 50 процентов составляет результат оценки деятельности и не более 50 процентов – баллы, присужденные Коллегией по отбору и перемещению прокуроров.

(5) По результатам конкурса каждый член Коллегии по отбору и перемещению прокуроров выставляет баллы каждому кандидату на основе положения, предусмотренного частью (1). Набранный кандидатом балл представляет собой среднюю сумму баллов, выставленных членами Коллегии по отбору и перемещению прокуроров.

Статья 24. Конкурс по отбору и перемещению прокуроров и замещение вакантных должностей

(1) Высший совет прокуроров периодически объявляет о вакантных или подлежащих освобождению в последующие три месяца должностях пу-

тем размещения соответствующей информации на своей официальной веб-странице. Все объявленные должности выставляются на очередной конкурс.

(2) Коллегия по отбору и перемещению прокуроров оценивает всех кандидатов, внесенных в Реестр. В случае необоснованной неявки кандидата на заседание Коллегии по отбору и перемещению прокуроров или отказа его от оценивания кандидат исключается из Реестра.

(3) Результаты оценивания кандидатов публикуются в течение двух рабочих дней на официальной веб-странице Высшего совета прокуроров.

(4) Кандидаты, не согласные с результатами оценивания, вправе в течение пяти рабочих дней после опубликования результатов обжаловать их в Высший совет прокуроров. Жалоба разрешается на ближайшем заседании Совета, но не позднее 20 рабочих дней после ее подачи. Решение Высшего совета прокуроров может быть обжаловано в Высшую судебную палату, но лишь в части, касающейся процедуры его принятия.

(5) Кандидаты выбирают выставленные на конкурс должности в порядке убывания баллов, набранных на Коллегии по отбору и перемещению прокуроров. В случае равенства баллов первым выбирает должность кандидат, получивший лучшие результаты в Национальном институте юстиции или при оценке деятельности. Результаты конкурса публикуются на официальной веб-странице Высшего совета прокуроров в течение двух рабочих дней после его завершения.

(6) На очередном заседании Высший совет прокуроров предлагает Генеральному прокурору назначение на должность кандидатов, выбранных по итогам конкурса. Высший совет прокуроров может отказаться от внесения предложения о назначении кандидата на должность, если установит несовместимость кандидата с должностью прокурора.

Статья 25. Назначение прокуроров на должность

(1) Назначение на должности прокурора, главного прокурора прокуратуры, заместителя главного прокурора прокуратуры, главного прокурора подразделения Генеральной прокуратуры или заместителя главного прокурора подразделения Генеральной прокуратуры осуществляется приказом Генерального прокурора по предложению Высшего совета прокуроров.

(2) В течение пяти рабочих дней после получения предложения Генеральный прокурор обязан вынести решение. Генеральный прокурор может мотивированно отклонить предложенную для назначения на должность кан-

дидатуру. Высший совет прокуроров может повторно предложить ту же кандидатуру двумя третями голосов членов. Это предложение является для Генерального прокурора обязательным.

(3) Кандидат на должность главного прокурора Прокуратуры АТО Гагаузия предлагается Народным Собранием Гагаузии не менее чем за три месяца до образования вакансии должности или, в случае ее образования до истечения срока полномочий, в течение двух месяцев после образования вакансии.

(4) Срок полномочий главного прокурора прокуратуры, заместителя главного прокурора прокуратуры, главного прокурора подразделения Генеральной прокуратуры, заместителя главного прокурора подразделения Генеральной прокуратуры – пять лет. Пребывание их в занимаемой должности не может превышать двух сроков подряд. По истечении срока полномочий им предлагается назначение без конкурса на одну из вакантных должностей прокурора, исключая должность главного прокурора.

Статья 26. Процедура отбора кандидата на должность главного прокурора Прокуратуры АТО Гагаузия

(1) Отбор кандидата на должность главного прокурора Прокуратуры АТО Гагаузия производится Народным Собранием Гагаузии на основании условий и критериев, установленных настоящим законом и положением, утвержденным Высшим советом прокуроров. Кандидат отбирается по результатам открытого конкурса, организуемого и проводимого в соответствии с процедурой, установленной местным законом, принятым Народным собранием.

(2) При оценке участников конкурса на должность главного прокурора Прокуратуры АТО Гагаузия Народное Собрание применяет систему баллов в соответствии с положением, утвержденным Высшим советом прокуроров.

(3) Народное Собрание предлагает отобранную кандидатуру для проверки Высшему совету прокуроров.

(4) На основе представленных Народным Собранием материалов Высший совет прокуроров в месячный срок проверяет соблюдение процедуры и соответствие кандидата условиям и критериям, предусмотренным настоящим законом и положением, утвержденным Высшим советом прокуроров, и предлагает кандидатуру для назначения Генеральному прокурору.

(5) При выявлении нарушения процедуры отбора кандидата или несоответствия кандидата условиям и критериям Высший совет прокуроров мотивированно отклоняет предложенную Народным Собранием кандидатуру.

(6) Народное Собрание может повторно предложить ту же кандидатуру двумя третями голосов своих членов. При повторном установлении нарушения процедуры или несоответствия кандидата условиям или критериям Высший совет прокуроров мотивированно отклоняет кандидатуру. Кандидатура, отклоненная повторно по причине несоответствия условиям или критериям, не может более предлагаться на должность главного прокурора Прокуратуры АТО Гагаузия, вследствие чего организуется новый конкурс.

Статья 27. Присяга прокурора

(1) После назначения на должность прокурор, в том числе Генеральный прокурор, приносит присягу следующего содержания:

«Клянусь строго соблюдать Конституцию, законы Республики Молдова, права и свободы человека и добросовестно исполнять возложенные на меня обязанности».

(2) Отказ от принесения присяги влечет по праву недействительность назначения на должность.

(3) Генеральный прокурор приносит присягу перед Президентом Республики и членами Высшего совета прокуроров в день назначения на должность.

(4) Остальные прокуроры приносят присягу перед Генеральным прокурором и членами Высшего совета прокуроров.

(5) Принесение присяги прокурором отражается в декларации, которая подписывается лицом, принесшим присягу, Генеральным прокурором и председателем Высшего совета прокуроров.

Часть 2

Оценка деятельности прокуроров

Статья 28. Цель оценки деятельности прокуроров

Достижения прокуроров оцениваются Коллегией по оценке деятельности прокуроров, подчиненной Высшему совету прокуроров, в целях оценки деятельности, уровня знаний и профессиональных навыков прокуроров, их соответствия занимаемой должности, а также чтобы стимулировать совер-

шенствование профессиональной подготовки и повысить эффективность деятельности прокуроров.

Статья 29. Формы оценки деятельности прокуроров

(1) Оценка деятельности прокуроров имеет две формы:

- а) периодическая оценка;
- б) внеочередная оценка.

(2) Прокурор подлежит периодической оценке деятельности раз в четыре года. Оценка деятельности лица, впервые назначенного на должность прокурора, проводится по истечении первых двух лет работы.

(3) Внеочередная оценка деятельности прокурора проводится:

- а) по его просьбе, но не чаще одного раза в год;
- б) в случае участия в конкурсе на замещение должности главного прокурора;
- с) в случае получения определения «неудовлетворительно».

Статья 30. Процедура оценки деятельности прокуроров

(1) Процедура и подробные критерии оценки деятельности прокуроров устанавливаются положением, утвержденным Высшим советом прокуроров и публикуемым на его официальной веб-странице.

(2) Положение, предусмотренное частью (1), устанавливает:

- а) пределы оценки деятельности прокуроров;
- б) методологию, процедуру и продолжительность оценки деятельности прокуроров;
- с) критерии оценки и показатели деятельности прокуроров;
- д) источники информации и средства сбора необходимых для оценки деятельности прокуроров сведений.

Статья 31. Решение по оценке деятельности прокурора

(1) По результатам оценки деятельности прокурора Коллегия по оценке деятельности прокуроров принимает одно из следующих решений:

- а) решение о прохождении оценки деятельности с присвоением определения «хорошо», «очень хорошо» или «отлично»;
- б) решение о присвоении определения «неудовлетворительно»;
- с) решение о провале оценки деятельности.

(2) В решении об оценке деятельности указываются полученный балл и соответствующее определение, а также рекомендации по совершенствованию деятельности.

(3) В случае, предусмотренном пунктом в) части (1), прокурор подлежит внеочередной оценке не ранее чем через шесть месяцев, но не позднее одного года после предыдущей оценки.

(4) При присвоении определения «неудовлетворительно» на двух последовательных оценках деятельности или при провале оценки деятельности прокурор освобождается от занимаемой должности.

(5) В случае установления признаков дисциплинарного нарушения Коллегия по оценке деятельности прокуроров информирует об этом Инспекцию прокуроров.

Часть 3

Непрерывная профессиональная подготовка прокурора

Статья 32. Непрерывная профессиональная подготовка прокурора

(1) В непрерывной профессиональной подготовке прокурора должна учитываться динамика законодательного процесса. Данная подготовка состоит, в частности, в углублении знания национального законодательства, международных актов, стороной которых является Республика Молдова, практики национальных и международных судебных инстанций.

(2) Ответственность за непрерывную профессиональную подготовку прокуроров несут Национальный институт юстиции, руководители прокуратур, в которых работают прокуроры, а также каждый прокурор в отдельности, осуществляющий ее путем индивидуальной подготовки.

(3) Прокуроры участвуют, не менее 40 часов в год, в программах непрерывной профессиональной подготовки, организуемых Национальным институтом юстиции, в программах, организуемых учреждениями высшего образования в стране или за ее пределами, в иных формах профессионального совершенствования.

(4) Непрерывная профессиональная подготовка прокуроров осуществляется с учетом необходимости их специализации.

(5) В рамках каждой прокуратуры периодически организуются мероприятия по непрерывной профессиональной подготовке.

(6) При разработке программ и тематики непрерывной профессиональной подготовки прокуроров должны учитываться предложения и индивидуальные запросы прокуроров и предоставляться возможность самостоятельного определения ими областей, в которых они хотят совершенствоваться.

Глава VI

ГАРАНТИЯ НЕЗАВИСИМОСТИ ПРОКУРОРА

Статья 33. Обеспечение независимости прокурора

(1) Независимость прокурора гарантируется путем:

a) строгого определения законом статуса прокурора, разграничения полномочий Прокуратуры, полномочий и компетенций прокурора в рамках осуществления функций Прокуратуры;

b) порядка назначения прокурора, приостановления его полномочий и освобождения от занимаемой должности;

c) неприкосновенности прокурора;

d) предоставляемого законом дискретного права прокурора при исполнении должности;

e) установления законом недопустимости вмешательства других лиц или органов в деятельность прокурора;

f) обеспечения необходимых средств для функционирования Прокуратуры, создания надлежащих организационно-технических условий ее работы;

g) материального и социального обеспечения прокурора;

h) иных предусмотренных законом мер.

(2) При принятии решений прокурор независим в соответствии с законом.

(3) В случае принятия прокурором противозаконных решений они могут быть мотивированно отменены вышестоящим прокурором.

(4) Лицо, чьи права и законные интересы затронуты действием, бездействием или актами прокурора, может обжаловать их вышестоящему прокурору. Вынесенное по жалобе решение вышестоящего прокурора может быть обжаловано в судебную инстанцию.

Статья 34. Неприкосновенность прокурора

(1) Неприкосновенность прокурора гарантирует защиту от всяческого давления и вмешательства в его деятельность.

(2) Проникновение в жилище или служебное помещение прокурора, в его личное или служебное транспортное средство, производство осмотра, обыска или изъятия предметов, прослушивание телефонных разговоров, личный обыск, контроль и выемка корреспонденции, предметов и документов, принадлежащих прокурору, допускаются лишь в соответствии с условиями, установленными законом.

(3) Прокурор не может быть привлечен к юридической ответственности за заявления, сделанные с соблюдением профессиональной этики.

(4) Уголовное преследование в отношении прокурора может быть возбуждено только Генеральным прокурором. Одновременно с возбуждением уголовного преследования Генеральный прокурор уведомляет Высший совет прокуроров о необходимости начала дисциплинарного производства.

(5) Уголовное преследование в отношении Генерального прокурора может быть возбуждено лишь прокурором, который назначен Высшим советом прокуроров.

Глава VII

МЕРЫ ПОощРЕНИЯ. ДИСЦИПЛИНАРНАЯ И МАТЕРИАЛЬНАЯ ОТВЕТСТВЕННОСТЬ ПРОКУРОРОВ

Часть 1

Меры поощрения

Статья 35. Меры поощрения

(1) За примерное исполнение служебных обязанностей, выдающиеся успехи в деятельности, самоотверженные действия прокуроры могут поощряться путем:

- a) объявления благодарности;
- b) вручения памятного подарка;
- c) премирования;
- d) награждения наградами Прокуратуры, утвержденными Высшим советом прокуроров.

(2) Предусмотренные частью (1) меры применяются на основе критериев, установленных положением, утвержденным Высшим советом прокуроров. Данные меры применяются приказом Генерального прокурора по предложению Высшего совета прокуроров.

(3) За особые заслуги в службе прокуроры могут быть представлены к награждению государственными наградами. Предложения по награждению государственными наградами вносятся Высшим советом прокуроров.

(4) Поощрения, предусмотренные частями (1) и (3), не могут применяться к прокурорам, в отношении которых возбуждено дисциплинарное производство или которые имеют непогашенные дисциплинарные взыскания.

Часть 2

Дисциплинарная ответственность

Статья 36. Дисциплинарная ответственность

(1) Дисциплинарное производство может применяться в отношении действующих прокуроров и прокуроров, которые прекратили служебные отношения.

(2) Прокуроры привлекаются к дисциплинарной ответственности за дисциплинарные нарушения, предусмотренные статьей 38.

Статья 37. Принципы дисциплинарного производства в отношении прокуроров

Дисциплинарное производство в отношении прокуроров основывается на принципах:

- а) законности;
- б) соблюдения независимости прокурора в принятии решений;
- с) справедливости;
- д) соразмерности взыскания совершенному дисциплинарному нарушению;
- е) прозрачности.

Статья 38. Дисциплинарные нарушения

Дисциплинарное нарушение составляют:

- а) ненадлежащее исполнение служебных обязанностей;

- b) неприменение или ненадлежащее применение законодательства, не связанное с изменением правоприменительной практики;
- c) незаконное вмешательство в деятельность другого прокурора или любого рода давление на органы, учреждения или служащих с целью решения каких бы то ни было вопросов;
- d) умышленное препятствование любыми средствами деятельности Инспекции прокуроров;
- e) грубое нарушение закона;
- f) недостойное поведение, действия или образ жизни, наносящие ущерб чести, целостности, профессиональной безупречности, престижу Прокуратуры либо нарушающие Кодекс этики прокуроров.

Статья 39. Дисциплинарные взыскания

(1) В соответствии с законом и в зависимости от тяжести нарушений решением Коллегии по дисциплине и этике, подчиненной Высшему совету прокуроров, к прокурору применяются следующие дисциплинарные взыскания:

- a) замечание;
- b) выговор;
- c) снижение заработной платы;
- d) понижение в должности;
- e) освобождение от должности прокурора.

(2) Замечание состоит в постановке в письменной форме на вид прокурору совершенного дисциплинарного нарушения и рекомендации соблюдать в дальнейшем правовые нормы.

(3) Выговор представляет собой выраженную в письменной форме критику совершенных прокурором деяний.

(4) Снижение заработной платы представляет собой уменьшение месячной заработной платы на величину от 15 до 30 процентов на период от трех месяцев до одного года и применяется начиная с календарного месяца, следующего за датой, когда решение по дисциплинарному делу вступило в законную силу.

(5) Понижение в должности предполагает перевод с должности главного прокурора на должность прокурора либо перевод прокурора из Генеральной прокуратуры или специализированной прокуратуры в территориальную прокуратуру. Понижение в должности осуществляется приказом Генерального прокурора на основании решения о взыскании.

(6) Освобождение от должности прокурора в смысле части (1) означает прекращение полномочий прокурора вследствие совершения дисциплинарного нарушения. Освобождение от должности прокурора на основании решения о взыскании осуществляется приказом Генерального прокурора.

(7) На основании решения о взыскании в виде освобождения от должности незамедлительно после его вынесения прокурор отстраняется по праву от исполнения служебных обязанностей.

Статья 40. Сроки дисциплинарного производства

(1) Прокурор может быть привлечен к дисциплинарной ответственности в течение одного года с момента совершения дисциплинарного нарушения.

(2) В изъятие из положений части (1) в случае совершения дисциплинарного нарушения в процессуальной деятельности период привлечения к дисциплинарной ответственности составляет три года с момента совершения соответствующего нарушения.

(3) Дисциплинарное производство осуществляется, как правило, в шестимесячный срок после поступления сообщения о деянии, могущем составить дисциплинарное нарушение. Указанный шестимесячный срок не является сроком давности для привлечения к дисциплинарной ответственности.

(4) Дисциплинарное производство, начатое на основании части (4) статьи 34, осуществляется в 30-дневный срок после возбуждения уголовного преследования, при этом данный срок не является сроком давности для привлечения к дисциплинарной ответственности.

(5) Если на момент подачи прокурором заявления об отставке в отношении прокурора:

а) ведется дисциплинарное производство, таковое завершается в 30-дневный срок с момента подачи заявления об отставке;

б) подано сообщение до отставки, дисциплинарное производство завершается в 30-дневный срок с момента поступления сообщения.

(6) До вынесения решения по дисциплинарному делу, предусмотренному частью (5), заявление об отставке не рассматривается, в случае же издания приказа об отставке действие такового приостанавливается.

(7) В сроки, указанные в частях (3), (4) и (5), не включается период пребывания лица, в отношении которого осуществляется дисциплинарное производство, в оплачиваемом ежегодном отпуске или отпуске по болезни.

Статья 41. Условия и последствия применения дисциплинарных взысканий

(1) Дисциплинарные взыскания применяются в отношении действующих прокуроров.

(2) Дисциплинарные взыскания применяются к прокурорам соразмерно тяжести совершенного дисциплинарного нарушения и с учетом обстоятельств дела. Тяжесть дисциплинарного нарушения определяется характером совершенного деяния и его последствиями. Последствия оцениваются с учетом воздействия как на лиц, вовлеченных в действия, в рамках которых совершено деяние, так и на образ и престиж Прокуратуры.

(3) Срок дисциплинарного взыскания составляет один год с момента его применения.

(4) Совершение дисциплинарного нарушения в период действия предыдущего дисциплинарного взыскания независимо от вида совершенного дисциплинарного нарушения является отягчающим обстоятельством и учитывается при назначении наказания за следующее дисциплинарное нарушение.

(5) В течение одного года с момента применения дисциплинарного взыскания прокурор не может быть продвинут по службе и к нему не могут применяться какие бы то ни было меры поощрения.

Статья 42. Дисциплинарное производство

Дисциплинарное производство начинается по праву в момент сообщения и включает следующие стадии:

- а) подача сообщения о деянии, могущем составить дисциплинарное нарушение;
- б) проверка сообщения Инспекцией прокуроров;
- с) рассмотрение дисциплинарного дела Коллегией по дисциплине и этике;
- д) принятие решения по дисциплинарному делу.

Статья 43. Сообщение о деянии, могущем составить дисциплинарное нарушение

(1) Сообщение о деянии прокурора, могущем составить дисциплинарное нарушение, может быть представлено:

- а) любым заинтересованным лицом;
- б) членами Высшего совета прокуроров;
- в) Коллегией по оценке деятельности прокуроров в соответствии с частью (5) статьи 31;
- г) Инспекцией прокуроров по результатам проведенных ею проверок.

(2) Субъекты, предусмотренные частью (1), могут представить сообщение на основе фактов, ставших им известными в процессе осуществления ими своих прав или должностных полномочий, либо на основании сведений, распространенных средствами массовой информации или иными источниками информации.

(3) В случае нескольких сообщений, касающихся одного и того же деяния и одного и того же прокурора, сообщения объединяются.

(4) Отзыв сообщения не влияет на дисциплинарное производство.

Статья 44. Требования к форме и содержанию сообщения

(1) Сообщение о деянии прокурора, могущем составить дисциплинарное нарушение, подается в письменной форме. Процедура подачи и содержание сообщения регулируются положением, утвержденным Высшим советом прокуроров.

(2) Анонимные сообщения не рассматриваются.

(3) Признается явно необоснованным сообщение, в котором указываются деяния, не относящиеся к дисциплинарным нарушениям, сообщение, по которому истек срок давности, предусмотренный частью (1) или (2) статьи 40, а также сообщение, поданное повторно без приведения новых доказательств.

Статья 45. Регистрация и распределение сообщений

(1) Сообщение о деянии, могущем составить дисциплинарное нарушение, подается в секретариат Высшего совета прокуроров. Сообщение регистрируется и направляется в Инспекцию прокуроров в течение трех рабочих дней с момента поступления.

(2) Если сообщение не соответствует требованиям к форме и содержанию, инспектор в течение пяти рабочих дней со дня, когда оно было распределено ему для предварительной проверки, своим решением, не подлежащим обжалованию, возвращает его автору с указанием установленных недостатков и разъяснением права подачи нового сообщения.

Статья 46. Проверка сообщения

(1) Проверка сообщения о деянии, могущем составить дисциплинарное нарушение, представляет собой стадию, в рамках которой устанавливаются вменяемые прокурору деяния и их последствия, обстоятельства их совершения, а также любые иные убедительные данные, на основе которых можно сделать вывод о наличии или отсутствии элементов дисциплинарного нарушения.

(2) Инспектор, которому распределено сообщение, обязан:

а) принять все необходимые меры для проверки фактов, приведенных автором сообщения, и установить наличие или отсутствие элементов дисциплинарного нарушения;

б) затребовать, с информированием руководителя указанного в сообщении прокурора, письменное мнение последнего относительно изложенных в сообщении обстоятельств;

с) завести дисциплинарное дело, которое включает сообщение о деянии, могущем составить дисциплинарное нарушение, все материалы и другие сведения, полученные в результате проверки.

(3) В ходе проверки сообщения инспектор вправе:

а) делать копии соответствующих документов, в том числе из дел, в отношении которых утверждается, что при их рассмотрении совершены описанные в сообщении деяния;

б) требовать иную необходимую информацию от руководителя указанного в сообщении прокурора, а также от других органов публичной власти, должностных или частных лиц;

с) требовать, при необходимости, от лица, подавшего сообщение, устных и письменных объяснений, а также другой дополнительной информации в связи с изложенными в сообщении фактами;

д) принимать другие необходимые для проверки сообщения меры.

Статья 47. Сроки проверки сообщения

(1) Проверка сообщения о деянии, могущем составить дисциплинарное нарушение, проводится в срок до 30 дней с момента получения сообщения Инспекцией прокуроров.

(2) При наличии обоснованных причин, оправдывающих продление срока, инспектор может принять решение о продлении не более чем на 10 рабочих дней срока проведения проверки, проинформировав об этом автора сообщения.

(3) В случаях, предусмотренных частями (4) и (5) статьи 40, проверка сообщения проводится в срок, не превышающий 10 дней.

Статья 48. Права и обязанности прокурора, в отношении которого подано сообщение, в стадии проверки

(1) Прокурор, в отношении которого подано сообщение, в стадии проверки такового вправе:

- а) знакомиться с содержанием сообщения;
- б) представлять устные и письменные объяснения;
- в) представлять доказательства, которые подтверждают или опровергают некоторые факты, изложенные в сообщении или имеющие значение для его рассмотрения;
- г) пользоваться помощью адвоката или представителя;
- е) участвовать в рассмотрении дисциплинарного дела.

(2) Прокурор, в отношении которого подано сообщение, в стадии проверки такового обязан:

- а) не препятствовать никоим образом начатой инспектором проверке;
- б) не связываться с автором сообщения иначе как в присутствии инспектора, ни лично, ни через представителя.

Статья 49. Результаты проверки сообщения

(1) По завершении проверки сообщения о деянии, могущем составить дисциплинарное нарушение, инспектор выносит одно из следующих мотивированных решений:

- а) о закрытии дисциплинарного производства – если не находит оснований для привлечения к дисциплинарной ответственности;
- б) о передаче материалов Коллегии по дисциплине и этике – если находит основания для привлечения к дисциплинарной ответственности.

(2) В случае, предусмотренном пунктом б) части (1), решение инспектора вместе с составленным на основе проверки отчетом и дисциплинарным делом в течение трех рабочих дней после его вынесения представляется Коллегии по дисциплине и этике для рассмотрения и в письменной или, по запросу, электронной форме доводится до сведения автора сообщения.

(3) Форма отчета о результатах проверки сообщения о деянии, могущем составить дисциплинарное нарушение, утверждается Высшим советом прокуроров по предложению Коллегии по дисциплине и этике.

(4) Решение о закрытии дисциплинарного производства может быть обжаловано автором сообщения в Коллегию по дисциплине и этике в течение 10 рабочих дней с момента его получения.

Статья 50. Рассмотрение дисциплинарного дела

(1) Дисциплинарное дело рассматривается Коллегией по дисциплине и этике с обязательным вызовом прокурора, указанного в сообщении о деянии, могущем составить дисциплинарное нарушение, представителя Инспекции прокуроров и лица, подавшего сообщение.

(2) При рассмотрении дисциплинарного дела прокурор и лицо, подавшее сообщение, могут быть представлены адвокатом или иным лицом, выбранным ими в качестве представителя, либо пользоваться помощью таковых.

(3) Неявка без обоснованных причин прокурора или лица, подавшего сообщение, либо их представителей на заседание Коллегии по дисциплине и этике не препятствует рассмотрению дисциплинарного дела.

(4) Инспекцию прокуроров представляет инспектор, который производил проверку сообщения, или другой инспектор, назначенный руководителем Инспекции прокуроров. Присутствие представителя Инспекции прокуроров обязательно.

(5) При рассмотрении дисциплинарного дела может быть затребовано заслушивание свидетелей или иных необходимых для рассмотрения дела лиц.

(6) Коллегия по дисциплине и этике принимает решение по дисциплинарному делу, как правило, в срок, не превышающий двух месяцев с момента получения материалов от Инспекции прокуроров.

(7) Процедура рассмотрения дисциплинарного дела в Коллегии по дисциплине и этике регулируется положением, утвержденным Высшим советом прокуроров.

(8) Если лицо, которое подало сообщение или в отношении которого подано сообщение, является членом Коллегии по дисциплине и этике, оно не вправе участвовать в рассмотрении дисциплинарного дела.

Статья 51. Решение по дисциплинарному делу

(1) Рассмотрев дисциплинарное дело, Коллегия по дисциплине и этике принимает одно из следующих решений:

а) о констатации дисциплинарного нарушения и применении дисциплинарного взыскания;

б) о констатации дисциплинарного нарушения и прекращении дисциплинарного производства – в случае, когда истек срок привлечения к дисциплинарной ответственности;

с) о констатации дисциплинарного нарушения и прекращении дисциплинарного производства – в случае, когда прокурор прекратил служебные отношения до вынесения решения по дисциплинарному делу;

д) о закрытии дисциплинарного производства – в случае, когда дисциплинарное нарушение не было совершено.

(2) В случае, когда дисциплинарное производство начато на основании части (4) статьи 40, решение по дисциплинарному делу предусматривает также предложение о применении или неприменении приостановления полномочий.

(3) В случае наличия у кого-либо из членов Коллегии по дисциплине и этике особого мнения по поводу принятого решения таковое излагается им в письменной форме, с указанием мотивов, и прилагается к делу.

(4) Решения подписываются председательствующим в заседании и членами Коллегии по дисциплине и этике, участвовавшими в рассмотрении дисциплинарного дела. Решения Коллегии по дисциплине и этике публикуются на официальной веб-странице Высшего совета прокуроров в течение трех рабочих дней с момента их вынесения.

(5) Копии решения Коллегии по дисциплине и этике направляются участникам дисциплинарного дела и прилагаются к личному делу прокурора, которого оно касается.

(6) Рассмотрев дисциплинарное дело, Коллегия по дисциплине и этике может дополнительно сформулировать рекомендации Высшему совету прокуроров в отношении распоряжения о внеочередной оценке деятельности соответствующего прокурора, если обстоятельства и материалы дела свидетельствуют о необходимости оценки деятельности такового.

(7) Решение о применении взыскания в виде понижения в должности и решение о применении взыскания в виде освобождения от должности направляются Высшему совету прокуроров для внесения соответствующего предложения Генеральному прокурору. Предложение вносится по истечении срока обжалования решений.

(8) Решение по дисциплинарному делу состоит из вводной, описательной, мотивировочной и резолютивной частей. Форма и содержание решения утверждаются положением, утвержденным Высшим советом прокуроров.

Статья 52. Инспекция прокуроров

(1) Инспекция прокуроров является подразделением Генеральной прокуратуры, в составе которого действуют инспекторы, являющиеся государственными служащими с особым статусом.

(2) На должность инспектора назначается выбранное по открытому конкурсу лицо, которое отвечает следующим условиям:

- а) имеет диплом лицензиата права или его эквивалент;
- б) имеет стаж работы по юридической специальности не менее семи лет;
- с) не признавалось виновным в совершении преступлений;
- д) обладает безупречной репутацией в соответствии с условиями, установленными в части (2) статьи 20.

(3) Конкурс по отбору инспекторов организуется Генеральной прокуратурой.

(4) На должность инспектора не могут быть назначены действующие прокуроры.

(5) Инспекция прокуроров возглавляется главным инспектором и подчиняется непосредственно Генеральному прокурору. Структура и функции Инспекции прокуроров устанавливаются положением, утвержденным Генеральным прокурором и публикуемым на официальной веб-странице Генеральной прокуратуры.

(6) Инспекция прокуроров наделена следующими полномочиями:

- а) осуществляет проверку организационной деятельности прокуроров и прокуратур;
- б) рассматривает сообщения о деяниях, могущих составить дисциплинарное нарушение;

- с) ведет статистический учет всех сообщений и результатов их проверки;
- д) подготавливает информацию для оценки деятельности прокурора и продвижения его на другую должность;
- е) подготавливает годовой отчет о своей деятельности;
- ф) осуществляет иные функции, предусмотренные законодательством или положениями о деятельности.

(7) Заработная плата главного инспектора и инспектора Инспекции прокуроров приравнивается к заработной плате главного прокурора территориальной прокуратуры и соответственно прокурора территориальной прокуратуры с учетом соответствующего трудового стажа.

Часть 3

Материальная ответственность

Статья 53. Материальная ответственность

(1) Государство несет материальную ответственность за вред, причиненный действиями прокурора, находящегося при исполнении должности, в соответствии с Законом о порядке возмещения ущерба, причиненного незаконными действиями органов уголовного преследования, прокуратуры и судебных инстанций № 1545-ХІІІ от 25 февраля 1998 года.

(2) В целях возмещения вреда, причиненного действиями прокурора, находящегося при исполнении должности, лицо вправе подать иск только против государства в лице Министерства юстиции.

(3) Прокурор несет материальную ответственность лишь в случае установления судебным решением его виновности в незаконных действиях, квалифицируемых как преступление.

(4) Срок исковой давности в предусмотренных настоящей статьей случаях – три года со дня возникновения права, если законом не предусмотрены иные сроки.

Глава VIII

ПЕРЕВОД, КОМАНДИРОВАНИЕ, ОТКОМАНДИРОВАНИЕ, ПРИОСТАНОВЛЕНИЕ ПОЛНОМОЧИЙ ПРОКУРОРА И ОСВОБОЖДЕНИЕ ЕГО ОТ ДОЛЖНОСТИ

Статья 54. Перевод, командирование и откомандирование

(1) Перевод прокурора на другую должность осуществляется по конкурсу в соответствии с условиями, установленными настоящим законом.

(2) В случае невозможности функционирования какой-либо прокуратуры из-за временного отсутствия прокуроров, в случае наличия вакантных должностей, а также в иных случаях Генеральный прокурор по предложению главного прокурора соответствующей прокуратуры может без их согласия командировать в нее прокуроров из других прокуратур на срок до одного месяца на протяжении года, а с письменного согласия – до шести месяцев.

(3) С целью расследования конкретного дела прокурор, назначенный членом группы уголовного преследования, может быть без его согласия командирован в другую прокуратуру на период до шести месяцев.

(4) Прокурор может быть откомандирован со своей должности, с его согласия, для исполнения каких-либо функций в Высшем совете прокуроров, Национальном институте юстиции, в качестве Правительственного агента, в международных учреждениях, учреждениях Европейского Союза, других государств или с целью осуществления деятельности в проектах, финансируемых указанными учреждениями, на срок до четырех лет. На время откомандирования за прокурором сохраняется его статус. Расходы прокурора, связанные с откомандированием согласно настоящей части, возмещаются. Если должность, на которую откомандировывается прокурор, предполагает оплату и возмещение расходов, связанных с откомандированием, заработная плата по основной должности и компенсация расходов не выплачиваются.

(5) Если заработная плата по должности, на которую командирован или откомандирован прокурор, ниже получаемой по прежней должности, за ним сохраняется заработная плата по основной должности.

(6) Срок откомандирования в другие учреждения засчитывается в стаж работы в должности прокурора.

(7) По истечении срока откомандирования прокурору предоставляется вакантная должность прокурора, исключая должность главного прокурора.

(8) Решение об откомандировании прокурора принимается Генеральным прокурором с письменного согласия Высшего совета прокуроров.

Статья 55. Приостановление полномочий

(1) Полномочия прокурора, в отношении которого возбуждено уголовное преследование, могут быть приостановлены Генеральным прокурором с письменного согласия Высшего совета прокуроров. В случаях, не терпящих отлагательства, Генеральный прокурор может приостановить полномочия прокурора без согласия Высшего совета прокуроров до очередного заседания Высшего совета прокуроров.

(2) Полномочия прокурора приостанавливаются приказом Генерального прокурора, без участия Высшего совета прокуроров, в случае предоставления отпуска по беременности и родам и отпуска по уходу за ребенком до достижения им возраста шести лет. В иных предусмотренных законом случаях полномочия прокурора приостанавливаются приказом Генерального прокурора по предложению Высшего совета прокуроров.

(3) Приостановление полномочий прокурора в случаях, предусмотренных частью (2), не влечет отмены материальных и социальных гарантий.

(4) В случае, предусмотренном частью (1), если виновность прокурора не доказана либо если вынесен оправдательный приговор или постановление о прекращении уголовного дела по реабилитирующим основаниям, приостановление полномочий прекращается и прокурор восстанавливается во всех прежних правах.

(5) В случаях, предусмотренных частью (2), по истечении срока, на который приостановлены полномочия, прокурору предоставляется ранее занимаемая или, с его согласия, другая равноценная должность прокурора.

(6) Прокурор может обжаловать решение о приостановлении полномочий в судебную инстанцию в соответствии с законом.

Статья 56. Условия прекращения служебных отношений прокурора

Служебные отношения прокурора прекращаются:

- а) по обстоятельствам, не зависящим от воли сторон;
- б) в случае освобождения от должности.

Статья 57. Прекращение служебных отношений по обстоятельствам, не зависящим от воли сторон

(1) Служебные отношения прокурора прекращаются по праву по обстоятельствам, не зависящим от воли сторон, в случае:

- a) утраты им гражданства Республики Молдова;
- b) достижения им возраста 65 лет;
- c) истечения срока, на который он назначен на должность, в случае отказа от назначения на другую должность прокурора;
- d) вступления в окончательную силу решения, которым установлена виновность прокурора в совершении преступления;
- e) лишения прокурора права занимать определенные должности или осуществлять определенную деятельность в качестве основного или дополнительного наказания на основании окончательного судебного решения, которым определено это наказание;
- f) признания прокурора безвестно отсутствующим окончательным судебным решением;
- g) смерти прокурора или объявления его умершим окончательным судебным решением;
- h) вступления в окончательную силу судебного решения о признании прокурора ограниченно дееспособным или недееспособным;
- i) установления после назначения на должность по меньшей мере одной причины, по которой лицо не могло быть назначено на должность прокурора.

(2) Прекращение служебных отношений по обстоятельствам, не зависящим от воли сторон, осуществляется приказом Генерального прокурора в течение пяти рабочих дней с момента возникновения или доведения до сведения Генерального прокурора соответствующего случая.

(3) Прекращение полномочий Генерального прокурора по основаниям, предусмотренным частью (1), констатируется указом Президента Республики.

Статья 58. Освобождение от должности

(1) Прокурор, главный прокурор и заместитель Генерального прокурора освобождаются от должности в случае:

- a) подачи заявления об отставке;
- b) отказа от перевода в другую прокуратуру или подразделение прокуратуры, если прокуратура или подразделение прокуратуры, в которых он работал, ликвидируется или реорганизуется;
- c) отказа подчиниться дисциплинарному взысканию в виде понижения в должности;
- d) применения дисциплинарного взыскания в виде освобождения от должности прокурора – в момент, когда данная мера вступила в законную силу;

е) получения определения «неудовлетворительно» на двух последовательных оценках деятельности или провала оценки деятельности;

ф) неявки по необоснованным причинам два раза подряд на оценку деятельности;

г) включения в качестве кандидата в списки политической партии или общественно-политической организации по выборам в Парламент или в органы местного публичного управления;

h) вступления в окончательную силу акта, констатирующего положение несовместимости или нарушение запретов;

і) признания негодным с медицинской точки зрения для осуществления своих полномочий;

ј) отказа от проверки, предусмотренной Законом о проверке лиц, занимающих государственные должности, и кандидатов на государственные должности № 271-XVI от 18 декабря 2008 года;

к) назначения на должность, несовместимую с должностью прокурора.

(2) В случаях, предусмотренных пунктами а), б) и с) части (1), освобождение от должности осуществляется приказом Генерального прокурора на основании соответственно заявления или отказа, представленного в письменной форме.

(3) Освобождение от должности прокурора, главного прокурора или заместителя Генерального прокурора по основаниям, предусмотренным пунктами б), с), d), е), f), g), h), і), ј) и к) части (1), осуществляется в течение пяти рабочих дней с момента возникновения или доведения до сведения Генерального прокурора соответствующего случая приказом Генерального прокурора, который объявляется соответствующему прокурору в течение пяти рабочих дней после его издания, однако не позднее даты освобождения от должности.

(4) Приказ Генерального прокурора об освобождении от должности может быть обжалован в судебную инстанцию в соответствии с законом.

(5) В случае отмены приказа об освобождении прокурора от должности он восстанавливается во всех правах с выплатой ему согласно закону всех денежных платежей, которых был лишен.

(6) Генеральный прокурор может быть досрочно освобожден от должности Президентом Республики в случаях, предусмотренных пунктами а), d), g), h), і) и ј) части (1). В случаях, предусмотренных пунктом h) части (1), освобождение Генерального прокурора от должности осуществляется на основании вступившего в законную силу судебного решения или решения Высшего совета прокуроров.

Глава IX

ГОСУДАРСТВЕННАЯ ЗАЩИТА ПРОКУРОРА. МАТЕРИАЛЬНОЕ И СОЦИАЛЬНОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ ПРОКУРОРА

Статья 59. Государственная защита прокурора и членов его семьи

(1) Прокурор и члены его семьи, а также их имущество находятся под защитой государства. По обоснованному заявлению прокурора о наличии угрозы жизни, здоровью его или членов его семьи либо угрозы сохранности их имущества органы внутренних дел обязаны принять необходимые меры для обеспечения безопасности прокурора и членов его семьи, а также сохранности их имущества.

(2) Посягательство на жизнь или здоровье прокурора, уничтожение или повреждение его имущества, угроза убийством, насилием или уничтожением имущества, а также посягательство на жизнь или здоровье его близких родственников (супруги/супруга, родителей, детей) в связи с исполнением им служебных обязанностей влекут уголовную ответственность.

(3) Прокурор имеет право на возмещение расходов, произведенных им в интересах службы.

Статья 60. Оплата труда

(1) Оплата труда прокурора устанавливается в зависимости от оплаты труда судьи. Должностной оклад прокурора устанавливается в зависимости от уровня прокуратуры, в которой он осуществляет деятельность, и от стажа работы в должности прокурора.

(2) Заработная плата прокурора составляет 90 процентов:

а) заработной платы судьи Высшей судебной палаты – в случае прокурора Генеральной прокуратуры или специализированной прокуратуры с соответствующим стажем работы;

б) заработной платы судьи суда – в случае прокурора территориальной прокуратуры, включая Прокуратуру АТО Гагаузия, с соответствующим стажем работы.

(3) За исполнение руководящих функций прокурор пользуется следующей процентной надбавкой к должностному окладу:

а) 20 процентов – за исполнение должности Генерального прокурора;

б) 15 процентов – за исполнение должности заместителя Генерального прокурора и главного прокурора специализированной прокуратуры;

с) 12 процентов – за исполнение должности главного прокурора подразделения Генеральной прокуратуры и заместителя главного прокурора специализированной прокуратуры;

d) 9 процентов – за исполнение должности начальника отдела Генеральной прокуратуры и главного прокурора территориальной прокуратуры;

e) 7 процентов – за исполнение должности заместителя главного прокурора территориальной прокуратуры.

(4) Условия и порядок оплаты труда прокуроров установлены Законом об оплате труда судей № 328 от 23 декабря 2013 года.

Статья 61. Отпуск и дни отдыха

(1) Прокурор имеет право на ежегодный оплачиваемый отпуск продолжительностью 35 календарных дней.

(2) При стаже работы в должности прокурора свыше 5, 10 и 15 лет ежегодный оплачиваемый отпуск увеличивается соответственно на 3, 5 и 7 календарных дней.

(3) Отпуск предоставляется прокурору приказом Генерального прокурора в соответствии с графиком ежегодных отпусков прокуроров, утвержденным Генеральным прокурором.

(4) Работа в нерабочие праздничные дни и/или выходные дни по указанию главного прокурора компенсируется прокурору соответственно предоставлением не более чем 14 календарных дней отдыха в год. Порядок предоставления дополнительных дней отдыха устанавливается Положением о Прокуратуре. Работа прокурора в нерабочие праздничные и/или выходные дни дополнительно не оплачивается.

(5) Непредоставление прокурору ежегодного оплачиваемого отпуска запрещается.

Статья 62. Прочие социальные гарантии

(1) Прокуроры, находящиеся при исполнении должности, пользуются медицинской помощью в соответствии с Законом об обязательном медицинском страховании № 1585-ХІІІ от 27 февраля 1998 года.

(2) При прекращении служебных отношений прокурора, имеющего стаж работы в должности прокурора более 10 лет, на основании пунктов b) и c) части (1) статьи 57 или пунктов a) и b) части (1) статьи 58, если обстоя-

тельства, обуславливающие прекращение служебных отношений, не подрывают престиж Прокуратуры и не порочат звание прокурора, ему выплачивается единовременное выходное пособие в размере 50 процентов произведения месячной заработной платы по последней должности на количество полных лет, отработанных в должности прокурора. В случае прокурора, повторно зачисленного на должность, при исчислении единовременного выходного пособия учитывается время работы в должности прокурора после прекращения последней отставки.

(3) Жизнь и имущество прокурора подлежат обязательному государственному страхованию за счет средств государственного бюджета; при этом соответствующие расходы предусматриваются в бюджете Прокуратуры.

(4) Страховая сумма выплачивается в случае:

а) насильственной смерти или смерти прокурора в связи с исполнением должности, если смерть наступила вследствие причинения телесных повреждений или иного тяжкого вреда здоровью, – его наследникам в виде единовременного пособия из расчета должностного оклада умершего, умноженного на количество полных лет, не дожитых до достижения предельного возраста, но не менее 15 должностных окладов умершего;

б) причинения прокурору увечья или иного тяжкого вреда здоровью в связи с исполнением должности, исключающего возможность заниматься в дальнейшем профессиональной деятельностью, – в виде ежемесячной компенсации в размере его должностного оклада по должности прокурора;

в) насильственной смерти или смерти прокурора вследствие причинения телесных повреждений или иного тяжкого вреда здоровью в связи с исполнением должности – нетрудоспособным членам его семьи, находившимся на его иждивении, в виде ежемесячного пособия из расчета разницы между приходившейся на их долю частью должностного оклада умершего и назначенной им пенсией по случаю потери кормильца, без учета единовременного пособия.

(5) Если на момент освобождения от должности в отношении прокурора ведется производство о правонарушении в связи с исполнением служебных обязанностей или уголовное преследование, выплата пособия, предусмотренного частью (2), приостанавливается до вступления в законную силу решения по делу. В случае установления виновности прокурора по соответствующему делу пособие, предусмотренное частью (2), не выплачивается.

(6) Прокурор пользуется другими социальными гарантиями в соответствии с трудовым законодательством в той мере, в какой это не противоречит настоящему закону.

(7) Материальный ущерб, причиненный в связи со служебной деятельностью прокурора путем повреждения или уничтожения его имущества, имущества членов его семьи или его близких родственников, подлежит возмещению в полном объеме из бюджета Прокуратуры.

Статья 63. Пенсионное обеспечение

Прокуроры имеют право на пенсию в соответствии с Законом о пенсиях государственного социального страхования № 156-XIV от 14 октября 1998 года.

Статья 64. Удостоверение прокурора

(1) При назначении на должность прокурор получает удостоверение утвержденного Высшим советом прокуроров образца.

(2) Удостоверение прокурора выдается Генеральным прокурором и является документом, подтверждающим личность и должность прокурора.

(3) При прекращении служебных отношений, а также на период приостановления полномочий прокурора на основании части (1) статьи 55 или отстранения его от исполнения служебных обязанностей удостоверение изымается.

РАЗДЕЛ III

ОРГАНЫ САМОУПРАВЛЕНИЯ ПРОКУРАТУРЫ

Статья 65. Самоуправление Прокуратуры

(1) Автономия Прокуратуры проявляется в ее организационной и функциональной независимости, осуществляется посредством самоуправления и представляет собой право и реальную способность Прокуратуры автономно и ответственно решать функциональные вопросы.

(2) Самоуправление Прокуратуры реализуется на основе принципов представительности и выборности органов самоуправления Прокуратуры, а также их ответственности за выполнение надлежащим образом делегированных им функций.

(3) Органами самоуправления Прокуратуры являются Общее собрание прокуроров, Высший совет прокуроров и подчиненные ему коллегии: Коллегия по отбору и перемещению прокуроров, Коллегия по оценке деятельности прокуроров и Коллегия по дисциплине и этике.

Глава X

ОБЩЕЕ СОБРАНИЕ ПРОКУРОРОВ

Статья 66. Общее собрание прокуроров

(1) Общее собрание прокуроров составляют прокуроры Прокуратуры.

(2) Общее собрание прокуроров ежегодно созывается Высшим советом прокуроров.

(3) Общее собрание прокуроров может созываться также в чрезвычайных случаях по инициативе Генерального прокурора, Высшего совета прокуроров или одной трети прокуроров для рассмотрения вопросов деятельности Прокуратуры, имеющих первостепенную важность.

(4) Объявление о дате очередного созыва, проект повестки дня заседания и подлежащие рассмотрению на нем материалы размещаются на официальных веб-страницах Генеральной прокуратуры и Высшего совета прокуроров не менее чем за месяц до даты заседания. Предложения об изменении или дополнении повестки дня Общего собрания прокуроров допускаются как до заседания, так и в ходе заседания.

(5) Заседание Общего собрания прокуроров открывает председатель Высшего совета прокуроров, который передает руководство заседанием избранному Общим собранием прокуроров председательствующему.

(6) Председательствующий и секретарь заседания Общего собрания прокуроров избираются по предложению прокуроров, присутствующих на заседании, простым большинством при открытом голосовании.

(7) Общее собрание прокуроров правомочно, если в нем участвует простое большинство действующих прокуроров. Такой же кворум необходим для проведения внеочередных заседаний Общего собрания прокуроров.

(8) Решения Общего собрания прокуроров принимаются простым большинством голосов присутствующих прокуроров и подписываются председательствующим и секретарем заседания. Решения Общего собрания прокуроров, касающиеся избрания членов Высшего совета прокуроров, Коллегии по отбору и перемещению прокуроров, Коллегии по оценке деятельности прокуроров и Коллегии по дисциплине и этике, принимаются тайным голосованием. По решению Общего собрания прокуроров тайным голосованием могут приниматься и другие решения.

(9) Для организации процедуры избрания прокуроров в Высший совет прокуроров и его коллегии Общее собрание прокуроров большинством голосов образует специальные комиссии, состав и порядок работы которых устанавливаются положением об Общем собрании прокуроров.

(10) Решения Общего собрания прокуроров публикуются на официальных веб-страницах Генеральной прокуратуры и Высшего совета прокуроров и обязательны для исполнения органами самоуправления Прокуратуры и прокурорами.

Статья 67. Компетенция Общего собрания прокуроров

(1) Общее собрание прокуроров созывается для:

- a) избрания из числа прокуроров членов Высшего совета прокуроров, членов его коллегий, а также запасных членов;
- b) заслушивания отчета о деятельности Прокуратуры, представленного Генеральным прокурором, и отчета о деятельности Высшего совета прокуроров, представленного его председателем;
- c) представления Генеральным прокурором и обсуждения приоритетных направлений деятельности Прокуратуры на предстоящий год, предварительно согласованных с Высшим советом прокуроров;
- d) утверждения Кодекса этики прокуроров и изменений в него, публикуемых на официальной веб-странице Генеральной прокуратуры;
- e) утверждения или изменения положения об Общем собрании прокуроров;
- f) рассмотрения и решения других вопросов деятельности Прокуратуры.

(2) В течение 20 рабочих дней после заседания Общего собрания прокуроров поступившие в ходе заседания предложения и вопросы рассматриваются субъектом, которому они адресованы, обязанным принять по ним решения, подлежащие опубликованию на официальных веб-страницах Генеральной прокуратуры и Высшего совета прокуроров.

(3) Положения, утвержденные Общим собранием прокуроров, публикуются на официальной веб-странице Генеральной прокуратуры.

Глава XI

ВЫСШИЙ СОВЕТ ПРОКУРОРОВ

Часть 1

Общие положения

Статья 68. Высший совет прокуроров

(1) Высший совет прокуроров является независимым органом на правах юридического лица, созданным для участия в процессе учреждения, функционирования и обеспечения самоуправления системы Прокуратуры.

(2) Высший совет прокуроров является гарантом независимости и беспристрастности прокуроров.

Статья 69. Состав Высшего совета прокуроров

(1) Высший совет прокуроров состоит из 12 членов.

(2) В состав Высшего совета прокуроров входят по праву Генеральный прокурор, главный прокурор Прокуратуры АТО Гагаузия, председатель Высшего совета магистратуры, министр юстиции.

(3) Пять членов Высшего совета прокуроров избираются Общим собранием прокуроров из числа действующих прокуроров тайным, прямым и свободным голосованием в следующем порядке:

- а) один – из числа прокуроров Генеральной прокуратуры;
- б) четверо – из числа прокуроров территориальных и специализированных прокуратур.

(4) Три члена Высшего совета прокуроров выбираются по конкурсу из представителей гражданского общества в следующем порядке: один – Президентом Республики, один – Парламентом, один – Академией наук Молдовы. Кандидаты в члены Высшего совета прокуроров от гражданского общества должны иметь высшее юридическое образование и не менее чем трехлетний опыт работы в области права.

(5) Избранными в члены Высшего совета прокуроров признаются прокуроры, набравшие наибольшее количество голосов на Общем собрании прокуроров. Следующие по списку кандидатов прокуроры, получившие наибольшее количество голосов, занимают освобождающиеся места в порядке убывания числа полученных голосов.

(6) Кандидаты в члены Высшего совета прокуроров должны обладать безупречной репутацией и пользоваться признанным авторитетом в сфере своей деятельности.

(7) Не могут быть членами Высшего совета прокуроров прокуроры, имеющие непогашенные дисциплинарные взыскания, а также лица, признанные виновными в совершении преступления.

(8) Прокуроры, избранные членами Высшего совета прокуроров, откомандировываются со своей должности на время исполнения полномочий.

(9) Члены Высшего совета прокуроров, кроме входящих в него по праву, не могут заниматься другой оплачиваемой деятельностью, за исключением преподавательской, творческой, научной, спортивной или деятельности в общественных объединениях.

Статья 70. Компетенция Высшего совета прокуроров

(1) Высший совет прокуроров осуществляет следующие полномочия:

а) разрабатывает и утверждает положения о своей деятельности, о функционировании своих коллегий и иные касающиеся его положения;

б) разрабатывает и утверждает положения о процедуре отбора и перемещения прокуроров;

в) разрабатывает проект положения об Общем собрании прокуроров и проекты поправок к нему;

г) организует конкурс по отбору кандидата на должность Генерального прокурора, которого представляет Президенту Республики;

д) организует конкурс, отбирает и назначает членов коллегий из представителей гражданского общества;

е) рассматривает жалобы на решения своих коллегий;

ж) представляет Генеральному прокурору предложения по назначению прокуроров, продвижению их по службе, их откомандированию, приостановлению их полномочий в соответствии с Уголовно-процессуальным кодексом и настоящим законом, и по освобождению их от должности;

з) участвует в приведении к присяге прокуроров и Генерального прокурора;

и) определяет численность прокуроров в каждой прокуратуре;

к) назначает прокуроров в Совет Национального института юстиции;

л) утверждает стратегию начальной и непрерывной подготовки прокуроров и дает заключение на план мероприятий по реализации этой стратегии;

м) рассматривает и дает заключение на положение об организации вступительного конкурса в Национальный институт юстиции, на учебные программы и планы для курсов начальной и непрерывной подготовки, на поло-

жение об организации конкурса на замещение преподавательских должностей, а также на состав комиссий по приему вступительных и выпускных экзаменов в Национальном институте юстиции;

m) определяет количество конкурсных мест при приеме на начальную подготовку прокуроров в Национальном институте юстиции;

n) рассматривает заявления граждан и прокуроров по вопросам, входящим в его компетенцию;

o) разрабатывает проект Кодекса этики прокуроров и проекты изменений в него и представляет их на утверждение Общему собранию прокуроров;

p) утверждает проект своего бюджета и представляет его Министерству финансов;

q) утверждает структуру аппарата Высшего совета прокуроров;

r) участвует в разработке проекта бюджета Прокуратуры и дает заключение на него;

s) участвует в разработке стратегических планов развития Прокуратуры;

t) дает заключения на проекты годовых приоритетных направлений деятельности Прокуратуры, разрабатываемые Генеральным прокурором.

(2) Положения, утвержденные Высшим советом прокуроров, публикуются на официальной веб-странице Генеральной прокуратуры.

Статья 71. Председатель Высшего совета прокуроров

(1) Председатель Высшего совета прокуроров избирается на четырехлетний срок из членов Совета, избранных из числа прокуроров, большинством голосов членов Совета при тайном голосовании.

(2) В отсутствие председателя Высшего совета прокуроров его обязанности выполняет назначенный Советом член Совета.

(3) Председатель Высшего совета прокуроров получает заработную плату в размере 80 процентов заработной платы Генерального прокурора или сохраняет, если она выше, свою заработную плату по должности прокурора, занимаемой до откомандирования.

Статья 72. Полномочия председателя Высшего совета прокуроров

Председатель Высшего совета прокуроров осуществляет следующие полномочия:

a) представляет Высший совет прокуроров в стране и за рубежом и координирует его деятельность;

b) председательствует в заседаниях Высшего совета прокуроров;

- с) подписывает акты, изданные Высшим советом прокуроров;
- д) представляет Общему собранию прокуроров годовой отчет о деятельности Высшего совета прокуроров;
- е) назначает, продвигает, переводит и освобождает от должности работников аппарата, применяет к ним меры поощрения и дисциплинарные взыскания;
- ф) осуществляет иные полномочия, предусмотренные законом.

Часть 2

Статус члена Высшего совета прокуроров

Статья 73. Срок полномочий члена Высшего совета прокуроров

(1) Срок полномочий выборных членов Высшего совета прокуроров – четыре года. Одно и то же лицо не может быть членом Высшего совета прокуроров два срока подряд.

(2) Выборные члены Высшего совета прокуроров осуществляют свои полномочия до избрания новых членов.

(3) Период деятельности в качестве члена Высшего совета прокуроров включается в профессиональный стаж прокурора.

Статья 74. Права членов Высшего совета прокуроров

(1) Члены Высшего совета прокуроров вправе:

- а) знакомиться с представленными на рассмотрение Высшему совету прокуроров материалами и участвовать в их рассмотрении;
- б) вносить ходатайства, излагать доводы и представлять дополнительные материалы;
- с) предлагать для рассмотрения в заседании Высшего совета прокуроров вопросы, входящие в компетенцию Совета;
- д) участвовать путем голосования в принятии решений и при необходимости выражать особое мнение;
- е) осуществлять иные действия в соответствии с законом.

(2) Члены Высшего совета прокуроров, избранные из числа прокуроров, получают заработную плату в размере 75 процентов заработной платы Генерального прокурора или сохраняют, если она выше, свою заработную плату по должности прокурора, занимаемой до откомандирования.

(3) Члены Высшего совета прокуроров – представители гражданского общества получают ежемесячное вознаграждение в размере 50 процентов средней заработной платы члена Высшего совета прокуроров, избранного из числа прокуроров.

Статья 75. Обязанности и ограничения членов Высшего совета прокуроров

(1) Члены Высшего совета прокуроров обязаны:

- a) обеспечивать в соответствии с законом защиту прав и свобод прокуроров, их чести и достоинства;
- b) содействовать реализации принципа независимости прокурора;
- c) соблюдать режим персональных данных, а также иной информации ограниченного доступа, ставших им известными при осуществлении полномочий;
- d) голосовать «за» или «против» при принятии решений.

(2) В период срока полномочий, а также в течение шести месяцев по его завершении члены Высшего совета прокуроров не могут участвовать в конкурсах по назначению или продвижению на должность прокурора, в том числе на должность Генерального прокурора.

Статья 76. Прекращение статуса члена Высшего совета прокуроров

(1) Статус члена Высшего совета прокуроров прекращается в случае:

- a) подачи заявления о сложении полномочий члена Совета;
- b) истечения срока полномочий члена Совета;
- c) избрания членом подчиненной Высшему совету прокуроров коллегии;
- d) приостановления полномочий или освобождения от должности прокурора;
- e) вступления в окончательную силу акта о констатации несовместимости;
- f) вступления в окончательную силу акта, которым установлено принятие им акта с нарушением законодательства о конфликте интересов;
- g) вступления в окончательную силу решения, которым установлена его виновность в совершении преступления;
- h) невозможности осуществления полномочий члена на протяжении более четырех месяцев, установленной Высшим советом прокуроров;
- i) установления одного из обстоятельств, препятствующих избранию или назначению его членом Совета;
- j) смерти.

(2) Члены Высшего совета прокуроров не подлежат отзыву. В случае обстоятельств, определенных в части (1), их полномочия прекращаются по праву.

Часть 3

Организация деятельности Высшего совета прокуроров

Статья 77. Заседания Высшего совета прокуроров

(1) Высший совет прокуроров собирается по мере необходимости, но не реже одного раза в месяц.

(2) Первое заседание Высшего совета прокуроров созывается Генеральным прокурором в течение 10 рабочих дней с даты проведения Общего собрания прокуроров.

(3) Заседания Высшего совета прокуроров проводятся открыто, за исключением случаев, когда с целью соблюдения режима информации, определенной в пункте с) части (1) статьи 75, Совет принимает решение о закрытости всего заседания или его части.

(4) Заседание Высшего совета прокуроров правомочно, если в нем участвует не менее двух третей его членов.

(5) Повестка дня заседания размещается на официальной веб-странице Высшего совета прокуроров не позднее чем за два рабочих дня до даты проведения заседания.

(6) Решения принимаются в открытом заседании при открытом голосовании большинством голосов присутствующих членов Высшего совета прокуроров.

(7) Решения Высшего совета прокуроров должны быть мотивированными, подписываются всеми присутствующими на заседании членами и в течение 10 рабочих дней с момента их принятия публикуются на официальной веб-странице Высшего совета прокуроров. Решения Высшего совета прокуроров подписываются собственноручно или, при необходимости, с использованием электронной подписи.

(8) Заседания Высшего совета прокуроров записываются с использованием видео/аудиосредств. Запись заседания прилагается к протоколу. Протокол оформляется в течение трех рабочих дней с даты проведения заседания,

подписывается председательствующим в заседании и секретарем и размещается на официальной веб-странице Высшего совета прокуроров.

Статья 78. Отвод и самоотвод

(1) Член Высшего совета прокуроров не может участвовать в рассмотрении вопроса повестки дня в случае обстоятельств, исключающих его участие в рассмотрении вопроса или способных вызвать сомнения в его объективности. При наличии таких обстоятельств соответствующий член Высшего совета прокуроров обязан заявить самоотвод.

(2) По причинам, указанным в части (1), члену Высшего совета прокуроров может быть заявлен отвод.

(3) Заявление об отводе и заявление о самоотводе должны быть обоснованными.

(4) Член Высшего совета прокуроров, которому заявлен отвод или который заявил самоотвод, не участвует в рассмотрении заявления об отводе или самоотводе.

Статья 79. Обжалование решений Высшего совета прокуроров

(1) Решения Высшего совета прокуроров могут быть обжалованы в Высшую судебную палату любым лицом, чьи права нарушены, в течение 10 рабочих дней с момента сообщения ему соответствующего решения.

(2) Обжалование решений Высшего совета прокуроров рассматривается составом суда, рассматривающим жалобы на решения Высшего совета магистратуры.

Статья 80. Бюджет Высшего совета прокуроров

(1) Высший совет прокуроров финансируется из государственного бюджета в пределах бюджетных ассигнований, утвержденных ежегодным бюджетным законом.

(2) Бюджет Высшего совета прокуроров разрабатывается, утверждается и управляется в соответствии с принципами, правилами и процедурами, установленными законодательством о публичных финансах и бюджетно-налоговой ответственности.

(3) Председатель Высшего совета прокуроров организует и внедряет систему финансового менеджмента и внутреннего контроля и несет менед-

жерскую ответственность за управление бюджетом и публичным имуществом, находящимся в ведении Высшего совета прокуроров.

(4) Оплата труда председателя и членов Высшего совета прокуроров, откомандированных с должности прокурора, выплата ежемесячного вознаграждения членам Совета – представителям гражданского общества, а также оплата труда персонала аппарата Высшего совета прокуроров производятся из бюджета Высшего совета прокуроров.

Статья 81. Аппарат Высшего совета прокуроров

(1) Высший совет прокуроров располагает аппаратом, обеспечивающим деятельность Совета и его коллегий.

(2) Аппарат Высшего совета прокуроров состоит из государственных служащих и технического персонала. Государственные служащие в составе аппарата Высшего совета прокуроров подчиняются нормам Закона о государственной должности и статусе государственного служащего № 158-XVI от 4 июля 2008 года и оплачиваются в соответствии с законом. Технический персонал аппарата Совета подчиняется нормам трудового законодательства и оплачивается в соответствии с законом.

(3) Структура, штаты и деятельность аппарата Совета регулируются положением, утвержденным Высшим советом прокуроров.

Часть 4

Органы Высшего совета прокуроров

Статья 82. Органы, функционирующие в подчинении Высшего совета прокуроров

В подчинении Высшего совета прокуроров функционируют:

- а) Коллегия по отбору и перемещению прокуроров;
- б) Коллегия по оценке деятельности прокуроров;
- с) Коллегия по дисциплине и этике.

Статья 83. Состав коллегий

(1) Каждая из подчиненных Высшему совету прокуроров коллегий состоит из семи членов, избираемых в следующем порядке:

- а) пятеро избираются Общим собранием прокуроров из числа прокуроров;

b) двое выбираются Высшим советом прокуроров по открытому конкурсу из представителей гражданского общества.

(2) Признаются избранными в качестве членов коллегии пятеро прокуроров, набравших наибольшее количество голосов на Общем собрании прокуроров. Следующие по списку кандидатов прокуроры, получившие наибольшее количество голосов, занимают освобождающиеся места в порядке убывания числа полученных голосов.

(3) Высший совет прокуроров выбирает также запасного члена для представителей гражданского общества в соответствии с предусмотренной для избрания представителей гражданского общества процедурой.

(4) На членство в коллегии могут претендовать лица, отвечающие условиям, предусмотренным частями (6) и (7) статьи 69.

(5) В состав коллегии не могут избираться члены Высшего совета прокуроров или члены другой коллегии.

(6) Члены коллегии избираются на четырехлетний срок.

(7) Статус члена коллегии прекращается в соответствии с условиями, установленными в статье 76. В случае прекращения полномочий члена коллегии до истечения четырехлетнего срока выполнение полномочий продолжается запасным членом.

(8) Председатель коллегии избирается из числа ее членов тайным голосованием на первом заседании коллегии.

(9) Отвод и самоотвод члена коллегии осуществляются в соответствии со статьей 78.

(10) В случае, когда коллегия рассматривает вопрос, касающийся одного из ее членов, данный член не участвует в рассмотрении соответствующего вопроса.

(11) Члены коллегии — представители гражданского общества получают ежемесячное вознаграждение в размере 50 процентов средней заработной платы члена Высшего совета прокуроров, избранного из числа прокуроров. Членам коллегии, избранным из числа прокуроров, уменьшается объем работы на период срока полномочий.

(12) Компетенция, порядок организации и функционирования коллегий устанавливаются настоящим законом и положениями, утвержденными Высшим советом прокуроров.

(13) В целях выполнения своих функций коллегии вправе запрашивать от прокуроров, органов публичной власти, юридических лиц публичного права все необходимые им документы и информацию.

(14) Прокуроры, органы публичной власти, юридические лица публичного права обязаны направлять коллегиям в установленный ими срок запрашиваемые документы и информацию. Коллегии обязаны в соответствии с законом соблюдать режим информации ограниченного доступа, ставшей им известной.

(15) Каждая коллегия ежегодно представляет Высшему совету прокуроров отчет о своей деятельности за отчетный год, публикуемый на официальной веб-странице Высшего совета прокуроров.

Статья 84. Заседания коллегий

(1) Каждая коллегия собирается на заседание по мере необходимости.

(2) Первое заседание коллегии созывается и проводится председателем Высшего совета прокуроров.

(3) Время и место проведения заседания определяются председателем коллегии по согласованию с членами коллегии.

(4) Заседания коллегии ведет председатель коллегии. В отсутствие председателя коллегии заседание проводит член коллегии, выбранный из числа присутствующих на заседании членов.

(5) Заседание коллегии правомочно, если в нем участвуют по меньшей мере пять членов коллегии.

(6) Заседания коллегии записываются с использованием видео/аудиосредств. Запись заседания прилагается к протоколу. Протокол оформляется в течение трех рабочих дней, подписывается председательствующим в заседании и секретарем и размещается на официальной веб-странице Высшего совета прокуроров.

Статья 85. Решения коллегий

(1) Решения коллегий издаются в письменном виде, должны быть мотивированными, подписываются всеми присутствующими на заседании членами и в течение 10 рабочих дней с момента их принятия публикуются на официальной веб-странице Высшего совета прокуроров. Решения по оценке деятельности прокуроров не публикуются, однако обнародуются результаты оценки. Решения подписываются собственноручно или, при необходимости, с использованием электронной подписи.

(2) Решения коллегий принимаются при открытом голосовании большинством голосов избранных членов коллегии, за исключением случаев, когда настоящим законом предусмотрен иной порядок принятия решений.

(3) Решения коллегии обжалуются через коллегию в Высший совет прокуроров в течение пяти рабочих дней с момента их вынесения. Жалоба может быть подана лицом, в отношении которого принято соответствующее решение, а в случае дисциплинарного производства – и лицом, подавшим сообщение, а также Инспекцией прокуроров.

(4) Решения коллегий передаются в аппарат Высшего совета прокуроров на следующий по истечении срока обжалования день.

Статья 86. Рассмотрение жалоб на решения коллегий

(1) Жалобы на принятые коллегиями решения рассматриваются не более чем в месячный срок с даты их регистрации в Высшем совете прокуроров.

(2) Дата, время и место рассмотрения жалобы сообщаются не позднее чем за три рабочих дня до даты проведения заседания прокурору, которого касается обжалуемое решение, кандидату на должность прокурора, подавшему жалобу, инспектору, а также иным лицам в соответствии с настоящим законом.

(3) Рассмотрев жалобу, Высший совет прокуроров решает:

- а) оставить в силе обжалуемое решение;
- б) отменить обжалуемое решение и вынести новое решение по делу.

Статья 87. Полномочия Коллегии по отбору и перемещению прокуроров

(1) Коллегия по отбору и перемещению прокуроров осуществляет следующие полномочия:

- а) рассматривает дела кандидатов на должность прокурора, документы, представленные кандидатами и касающиеся кандидатов;
- б) рассматривает дела прокуроров, просящих о переводе или продвижении на более высокую должность, и представленные ими документы;
- с) организует и проводит собеседования с участниками конкурса;
- д) присуждает баллы участникам конкурса;
- е) принимает мотивированные решения по результатам конкурса;
- ф) выполняет иные функции, предусмотренные законом или положениями, утвержденными Высшим советом прокуроров.

(2) Коллегия по отбору и перемещению прокуроров рассматривает материалы, представленные секретариатом Высшего совета прокуроров, в срок, не превышающий трех месяцев.

Статья 88. Полномочия Коллегии по оценке деятельности прокуроров

Коллегия по оценке деятельности прокуроров осуществляет следующие полномочия:

- а) определяет программу оценки деятельности прокуроров;
- б) рассматривает дела прокуроров, чья деятельность оценивается, документы, представленные ими и касающиеся их;
- с) организует и проводит собеседования с прокурорами, чья деятельность оценивается;
- д) принимает решения относительно прокуроров, чья деятельность оценивается.

Статья 89. Полномочия Коллегии по дисциплине и этике

Коллегия по дисциплине и этике осуществляет следующие полномочия:

- а) рассматривает полученные от Инспекции прокуроров дела о дисциплинарной ответственности прокуроров и применяет при необходимости дисциплинарные взыскания;
- б) разрабатывает рекомендации по предупреждению дисциплинарных нарушений в Прокуратуре и соблюдению прокурорской этики.

РАЗДЕЛ IV

ПЕРСОНАЛ ПРОКУРАТУРЫ. БЮДЖЕТ ПРОКУРАТУРЫ

Глава XII

ПЕРСОНАЛ ПРОКУРАТУРЫ

Статья 90. Персонал Прокуратуры

(1) В составе Прокуратуры действуют:

- a) прокуроры;
- b) государственные служащие;
- c) государственные служащие с особым статусом;
- d) технический персонал.

(2) Персонал Прокуратуры, имеющий статус государственного служащего, составляют консультанты прокурора, главные специалисты, ведущие специалисты и специалисты. Статус государственного служащего в составе Прокуратуры регулируется Законом о государственной должности и статусе государственного служащего № 158-XVI от 4 июля 2008 года.

(3) Статус консультанта прокурора регулируется Законом о государственной должности и статусе государственного служащего № 158-XVI от 4 июля 2008 года, а его полномочия – Уголовно-процессуальным кодексом.

(4) В части, не регулируемой настоящим законом или другими специальными законами, к инспекторам Инспекции прокуроров применяются положения Закона о государственной должности и статусе государственного служащего № 158-XVI от 4 июля 2008 года.

(5) Технический персонал осуществляет техническое обслуживание Прокуратуры, а его статус регулируется трудовым законодательством.

(6) Организация и функционирование подразделений Прокуратуры, состоящих из государственных служащих и государственных служащих с особым статусом и из технического персонала, а также функции персонала этих подразделений определяются положением, утвержденным Генеральным прокурором.

Глава XIII

БЮДЖЕТ ПРОКУРАТУРЫ. ОРГАНИЗАЦИОННОЕ И МАТЕРИАЛЬНО-ТЕХНИЧЕСКОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ ПРОКУРАТУРЫ

Статья 91. Бюджет Прокуратуры

(1) Прокуратура финансируется из государственного бюджета в пределах бюджетных ассигнований, утвержденных ежегодным бюджетным законом.

(2) Бюджет Прокуратуры един и управляется Генеральной прокуратурой. Бюджеты специализированных прокуратур отражаются в бюджете Прокуратуры отдельной строкой.

(3) Проект бюджета Прокуратуры разрабатывается Генеральной прокуратурой по согласованию с Высшим советом прокуроров.

(4) Бюджет Прокуратуры разрабатывается, утверждается и управляется в соответствии с принципами, правилами и процедурами, установленными законодательством о публичных финансах и бюджетно-налоговой ответственности.

Статья 92. Обеспечение деятельности Прокуратуры

(1) Органы центрального и местного публичного управления обязаны обеспечить прокуратуры служебными помещениями.

(2) Обеспечение прокуратур криминалистической техникой, телекоммуникационным оборудованием и компьютерами, служебным транспортом, надлежащими условиями труда, способствующими защите здоровья и физической и психической целостности прокурора, возлагается на Генеральную прокуратуру и осуществляется за счет средств государственного бюджета.

(3) Финансово-экономическая и административная деятельность, делопроизводство и ведение архива обеспечиваются соответствующими подразделениями Генеральной прокуратуры, функции которых устанавливаются положением, утвержденным Генеральным прокурором.

Статья 93. Статистическая информация

Генеральная прокуратура обеспечивает посредством информационных технологий сбор, обработку, систематизацию и обобщение статистической информации о состоянии преступности и о деятельности Прокуратуры, а также ее периодическое опубликование.

Статья 94. Международные связи

В установленных законом пределах Прокуратура может поддерживать прямые международные связи и заключать договоры и соглашения с аналогичными зарубежными учреждениями.

Статья 95. Печать

Прокуратуры имеют печать с изображением Государственного герба и своим наименованием.

Статья 96. Охрана

(1) Охрана помещений и иного имущества Прокуратуры, безопасность работников и порядок в зданиях прокуратур, проверка лиц при входе и выходе из зданий прокуратур обеспечиваются за счет средств государственного бюджета.

(2) Государственная охрана Генерального прокурора обеспечивается в соответствии с законом.

РАЗДЕЛ V**ЗАКЛЮЧИТЕЛЬНЫЕ И ПЕРЕХОДНЫЕ ПОЛОЖЕНИЯ****Статья 97**

Положения настоящего закона дополняются положениями трудового законодательства, общими нормами – по обстоятельствам – гражданского, правонарушительного или уголовного права в той мере, в какой они не противоречат специальному законодательству, регулирующему статус и деятельность прокуроров.

Статья 98

(1) Настоящий закон вступает в силу с 1 августа 2016 года, за исключением:

– положений частей (10)–(12) статьи 17 в части назначения Генерального прокурора Президентом Республики, которые вступят в силу после соответствующего изменения Конституции Республики Молдова. До вступления в силу поправок к Конституции применяются положения части (1) статьи 40 Закона о Прокуратуре № 294-XVI от 25 декабря 2008 года в части органа,

который назначает Генерального прокурора, и положения пункта d) части (1) статьи 70 настоящего закона, применяемые соответствующим образом;
– положений статьи 16, которые вводятся в действие с 1 января 2017 года.

(2) Положения пункта d) статьи 5 настоящего закона действительны до учреждения Электронного регистра сообщений – R1.

(3) Генеральный прокурор, действующий на день вступления в силу настоящего закона, сохраняет свои полномочия до истечения срока, на который назначен.

(4) Первый срок полномочий первого заместителя Генерального прокурора и заместителей Генерального прокурора, действующих на день вступления в силу настоящего закона, не прекращается с назначением Генерального прокурора в соответствии с настоящим законом.

(5) Установленные настоящим законом запреты в отношении числа сроков полномочий распространяются и на сроки полномочий, отработанные на основе ранее действовавшего законодательства.

(6) Прокуроры, указанные в части (4) статьи 25, которые на день вступления в силу настоящего закона были назначены на должность на неопределенный срок и:

а) проработали менее пяти лет, продолжают осуществление полномочий до достижения пяти лет в рамках первого срока полномочий;

б) проработали пять лет и более, прекращают осуществление полномочий со дня вступления в силу настоящего закона; данный период признается первым сроком полномочий, а на замещение соответствующей должности объявляется конкурс.

(7) Прокуроры, указанные в пункте б) части (6), продолжают осуществлять полномочия главного прокурора до назначения нового главного прокурора.

(8) Незавершенные на день вступления в силу настоящего закона дисциплинарные дела рассматриваются далее согласно положениям настоящего закона. Действия и акты, предпринятые и оформленные в соответствии с Законом о Прокуратуре № 294-XVI от 25 декабря 2008 года, признаются действительными. В части срока привлечения к дисциплинарной ответственности за деяния, совершенные до вступления в силу настоящего закона, применяются положения настоящего закона.

(9) До вступления в силу настоящего закона Генеральному прокурору обеспечить создание в составе Генеральной прокуратуры Инспекции прокуроров, наем инспекторов на основе установленных в части (2) статьи 52 критериев и утверждение Положения об Инспекции прокуроров.

(10) В шестимесячный срок со дня опубликования настоящего закона Генеральному прокурору утвердить нормативные акты, необходимые для реализации положений настоящего закона, и обеспечить их опубликование на официальной веб-странице Генеральной прокуратуры.

(11) Высшему совету прокуроров:

а) продолжить свою деятельность в имеющемся на день вступления в силу настоящего закона составе до истечения текущего срока полномочий его членов;

б) в целях реализации положений настоящего закона принять предусмотренные настоящим законом нормативные акты, привести в соответствие с ним свои нормативные акты и обеспечить опубликование таковых на официальной веб-странице Генеральной прокуратуры;

с) до вступления в силу настоящего закона обеспечить учреждение Коллегии по отбору и перемещению прокуроров, Коллегии по оценке деятельности прокуроров и Коллегии по дисциплине и этике.

(12) Квалификационная коллегия распускается по праву со дня учреждения Коллегии по отбору и перемещению прокуроров и Коллегии по оценке деятельности прокуроров. Дисциплинарная коллегия распускается по праву со дня учреждения Коллегии по дисциплине и этике.

Статья 99

(1) Прокуратуры уровня апелляционной палаты, военные прокуратуры и Транспортная прокуратура прекращают деятельность со дня вступления в силу настоящего закона.

(2) После прекращения деятельности прокуратур, указанных в части (1), прокурорам и главным прокурорам этих прокуратур предлагается перевод с их согласия в другие территориальные или специализированные прокуратуры на вакантные должности прокуроров, исключая должность главного прокурора.

(3) Распоряжение движимым и недвижимым имуществом прокуратур, указанных в части (1), осуществляется Генеральной прокуратурой.

(4) Служащие и прочий персонал прокуратур, указанных в части (1), переводятся на соответствующие должности в другие прокуратуры согласно штатному расписанию с соблюдением положений Закона о государственной должности и статусе государственного служащего № 158-XVI от 4 июля 2008 года и трудового законодательства.

(5) Дела и другие документы, находящиеся в архиве прокуратур, указанных в части (1), передаются в архив Генеральной прокуратуры.

(6) В течение 10 рабочих дней со дня вступления в силу настоящего закона независимо от процессуальной стадии производства по делу уголовные, гражданские дела и дела о правонарушениях, а также документы, находящиеся на исполнении в прокуратурах, указанных в части (1), передаются Генеральному прокурору или назначенному приказом Генерального прокурора его заместителю, которые в течение 10 рабочих дней после получения распределяют их по принципу территориальности и компетенции для продолжения процедур в соответствии с действующим законодательством.

(7) Создается Прокуратура по борьбе с организованной преступностью и особым делам, которая приступает к деятельности с момента вступления в силу настоящего закона, после отбора и назначения на должность соответствующих прокуроров.

(8) Антикоррупционная прокуратура после вступления в силу настоящего закона продолжает деятельность в соответствии с положениями статьи 9.

(9) Прокуроры Антикоррупционной прокуратуры и прокуроры Генеральной прокуратуры могут быть переутверждены в должности или переведены согласно компетенции, без конкурса, на должности прокуроров специализированных прокуратур или Генеральной прокуратуры, исключая должность главного прокурора.

(10) Прокуратура автономного территориального образования Гагаузия, прокуратуры районов Чадыр-Лунга, Комрат, Вулкэнешть сливаются в единую прокуратуру – Прокуратура АТО Гагаузия. Движимое и недвижимое имущество, архивы соответствующих прокуратур, а также дела, материалы и другие находящиеся на исполнении в них документы передаются Прокуратуре АТО Гагаузия. Прокуроры сливаемых прокуратур продолжают осуществлять деятельность в составе Прокуратуры АТО Гагаузия. Главные прокуроры сливаемых прокуратур продолжают осуществлять деятельность в качестве заместителей главного прокурора Прокуратуры АТО Гагаузия до истечения срока полномочий, на который назначены.

(11) С пересмотром схемы судебных инстанций и ликвидацией секторальных судов прокуратуры секторов Ботаника, Буюкань, Чентру, Чокана и Рышкань и Прокуратура муниципия Кишинэу сливаются в единую прокуратуру – Прокуратура муниципия Кишинэу. Движимое и недвижимое имущество, архивы соответствующих прокуратур, а также дела, материалы и другие находящиеся на исполнении в них документы передаются Прокуратуре муниципия Кишинэу. Прокуроры сливаемых прокуратур продолжают осуществлять деятельность в составе Прокуратуры муниципия Кишинэу. Главные прокуроры сливаемых прокуратур продолжают осуществлять деятельность в качестве заместителей главного прокурора Прокуратуры муниципия Кишинэу до истечения срока полномочий, на который назначены.

(12) Главные прокуроры, чьи должности сокращаются при произведенной на основании настоящего закона реорганизации, могут выбрать оставление на вакантной должности прокурора, без конкурса, в следующем порядке:

а) главные прокуроры Генеральной прокуратуры – на должности прокурора Генеральной прокуратуры, специализированной прокуратуры или территориальной прокуратуры;

б) главные прокуроры Антикоррупционной прокуратуры – на должности прокурора Антикоррупционной прокуратуры, Генеральной прокуратуры или территориальной прокуратуры;

с) главные прокуроры прокуратур уровня апелляционной палаты, военных прокуратур, Транспортной прокуратуры, а также главные прокуроры территориальных прокуратур – на должности прокурора территориальной прокуратуры.

(13) При формировании новой структуры Прокуратуры в соответствии с настоящим законом должности главного прокурора и заместителей главного прокурора занимаются по конкурсу.

(14) До вступления в силу настоящего закона разрабатываются и утверждаются структура прокуратур, их округа и штатное расписание каждой прокуратуры.

Статья 100

(1) Правительству в трехмесячный срок со дня опубликования настоящего закона:

а) представить Парламенту проекты специальных законов о функционировании специализированных прокуратур и предложения по приведению действующего законодательства в соответствие с настоящим законом;

б) привести свои нормативные акты в соответствие с настоящим законом.

(2) Со дня вступления в силу настоящего закона утрачивает силу Закон о Прокуратуре № 294-ХVI от 25 декабря 2008 года за изъятием, указанным в части (1) статьи 98 настоящего закона.

(3) До приведения законодательства в соответствие с настоящим законом действующие законодательные акты, а также другие нормативные акты применяются в части, не противоречащей настоящему закону.

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ ПАРЛАМЕНТА